ಶ್ರೀರಸ್ತು.

ರಾಮಾಯಣದೊಳಗಣ

ಯಕ್ಷಗಾನ,

ಅಶ್ವಮೇಧ ಯಾಗ.

ಮಾಜಿಸೇಲಂ. ಕೃಷ್ಣಯ್ಯನವರು ಮತ್ತು

ವಿ. ಗೋವಿಂದಯ್ಯ

ಇವರುಗಳಿಗಾಗಿ

ಬೆಂಗಳೂರು

ಟರ್ಫ್ ಮುದ್ರಾಕ್ಷರಶಾಲೆಯೊಳ್

ಮುದ್ರಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ.

1926

ಕನ್ನಡ ಅಕ್ಷರ ಯಕ್ಷಗಾನಗಳು.

ತ್ರಿ॥ಶೆಟ್ಟಿಮ॥ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರಮಹಾರಾ॥ ಚರಿ॥	೦	೪	೦
ಡಿಟ್ಟೋ ಶಿರಿಯಾಳ ಚರಿತ್ರೆ	೦	೪	೦
ಯ॥ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನ ಮಹಾರಾಯನಚರಿತ್ರೆ	೧	೦	೦
ಡಿ ನಳಚರಿತ್ರೆ ಅವಲ್ ಕಾಗದ	೦	೪	೦
ಡಿಟ್ಟೋ ದುಯ್ಯಂ	೦	೪	೦
ಗಂಗೇಗೌರಿ ಸಂವಾದ	೦	೪	೦
ದೀಪದ ಕಲಿ	೦	೪	೦
ಕರೀಭಂಟನ ಕಥೆ ಚಿಕ್ಕದು	೦	೪	೦
ದುಶ್ಶಾಸನ ಕಥೆ	೦	೪	೦
ಸಾರಂಗಧರನ ಕಥೆ	೦	೪	೦
ಪಾಂಡವ ಚರಿತ್ರೆ	೦	೪	೦
ಚೋರ ಕಥೆ	೦	೮	೦
ಜೋಗೀ ಹಾಡು ತ್ರಿಪ್ಪಶರ್ಮಮತದಾ	೦	೪	೦
ಧರ್ಮಚರಿತ್ರೆ	೦	೪	೦
ಸಾನಂದ ಗಣೇಶನ ಕಥೆ	೦	೪	೦
ಐರಾವತ	೦	೨	೦
ಪಾರ್ವತೀ ಕೊರವಂಜಿ ಕಥೆ	೦	೨	೦
ಬಾಣಾಸುರನ ಕಥೆ	೦	೪	೦
ರುಕ್ಮಾಂಗದ ಚರಿತ್ರೆ	೦	೬	೦
ಭೀಷ್ಮ ವಿಜಯ	೦	೬	೦

ಶ್ರೀರಸ್ತು.

ರಾಮಾಯಣದೊಳಗಣ ಯಕ್ಷಗಾನ.

ಅಶ್ವಮೇಧ ಯಾಗ

ವೃತ್ತ ॥ ರಾಮಂ ದೈತ್ಯಕುಲಾಂತಕಂ ರಘುವರಂ । ರಾಜೀವನೇತ್ರಂ ಹರಿಂ । ಶ್ಯಾಮಾಂಗಂ ಶಶಿಶೇಖರಪ್ರಿಯಸಖಂ । ದಾಮೋದರಂ ಧಾರ್ಮಿಕಂ । ಸೋಮಾರ್ಕಂ ಶತಕೋಟಿ ತೇಜಮನಘಂ । ಪೀತಾಂಬರಾಲಂಕೃತಂ । ಕ್ಷೇಮಾರೋಗ್ಯಪ್ರದಾಯಕಂ ಗುಣನಿಧಿಂ । ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರಂ ಭಜೇ ॥ ॥೧॥

ರಾಗ-ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯ ಜಂಪೆತಾಳ.

ರಕ್ಷಮಾಂಗಣನಾಥಾ । ಸುಕ್ಷೇಮಸುಖದಾತಾ । ಪಕ್ಷಿವಾಹನಪ್ರೀತಾ । ಯಕ್ಷಿಸನಮರತಾ । ಜಯತು ಜಯತು ॥ ೧ ॥ ಜಯತುಜಯಗಜವದನ । ಜಯಸುಪ್ರಸದನ ! ಜಯತುಪಾರ್ವತಿಕರುಣಾ । ಜಯತುಸತತುಕರುಣಾ । ಜಯತುಜಯತು ॥ ೨ ॥ ಲೋಕೇಶ್ವರ ನಿವಾಸ । ನಾಕಪಾಲರಪೋಷ । ಏಕದಂತಗಣೇಶ । ಶೋಕಭಯನಾಶ । ಜಯತು ॥ ॥ ೩ ॥

ಭಾಮಿನಿ ॥ ಭಾರತಿಗೆತಲೆವಾಗಿನಿರ್ಜರ । ನಾಳಿಕಭವಂ

ದಿಸುತ್ತಗಾರು । ಚರಣಾರವಿಂದಕೆವಂದಿಸು । ಸತ್ಕವಿಗ
ಳನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ ॥ ನಾರಧಾದಿಮುನೀಂದ್ರರುಗಳನು।
ಸಾರವಾಗಿಯೆನುತಿಶಿಪೇಳುವೆ । ಮಾರ ಹರತ್ರೈಲೋ
ಕ್ಯ। ನಾಥನಕೃಪೆಯೊಳೀಕಥೆಯ ॥ ॥೧॥

ದ್ವಿಪದೆ.

ಶ್ರೀಮಹಾಪದ್ಮಪುರಾಣ ದೊಳಗರಿತೀ । ರಾಮಾಶ್ವ
ಮೇಧವನುಪೇಳ್ವನನುಸರಿಸಿ ॥ ೧ ॥ ವಾತ್ಸ್ಯಾಯಮು
ಖ್ಯಮುನಿಗೊಲಿದುಮಹಶೇಷಾ । ವುತ್ಸಾಹದಿಂದ ಪೇಳಿ
ಹನಿದುವಿಶೇಷಾ ॥೨॥ ಶ್ರೀರಾಘವೇಂದ್ರಭಾರತಿಗಳವರ
ಡಿಯಾ । ವಾರಂತೆಭಜಿಸಿ ವಿರಚಿಸುವೆ ನೀಕೃತಿಯಾ॥೩॥
ಕೇಳತಪ್ಪಿರತಿದ್ದಿ ಮೆರಸಿಬಲ್ಲರೂ । ಶೀಲಗುಣಸಂಪನ್ನ
ಸುಜನರಾದವರೂ ॥ ॥೪॥

ರಾಗ-ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ-ತ್ರಿಪುಡೆ.

ಒಂದುದಿನಶೇಷನಪದಕೆವಂದಿಸಿದೆಂದತಾ ವಾತ್ಸ್ಯಾಯ
ಮುನಿ । ರಘುನಂದನನ ಚರಿತವನು ವಿಸ್ತರ । ದಿಂದಪೇ
ಳ್ಳೆ ॥ ೧ ॥ ಪರಮಪಾವನ ಮೂರ್ತಿಗೆತ್ತಣ । ಹರಿಗೆಪಾ
ತಕವೆಂತು ಘಟಿಸಿತು । ತುರಗಮೇಧವನ್ಯಾಕೆಮಾಡಿದ ।
ನರರತೆರದೀ ॥೨॥ ಸುಮುದನೊಳುಕಾಣಿಕೆಯುಗೊಳು
ತಲಿ ವಿಮುನೃಪ ಸಹಿತಾಗಶತ್ರುಹ । ಧಮನ ವಿದ್ಯ
ನ್ಮಾಲಿಮುಖ್ಯರ । ಕ್ರಮದಿಗೆಲಿದಾ ॥ ೩ ॥ ಅಂಗಜನಪಿ
ತನಶ್ವವನು । ರುಕ್ಮಾಂಗದನು ಬಂಧಿಸಿದನ್ಯಾತಕೆ ।ಸಂ
ಗರದೊಳನೆಂತು ಪ್ರಮೃಷ್ಟಳ । ನಿಂಗಸೋತಾ ॥ ೪ ॥ ವೀ
ರಮಣಿಯನು ಗಲಿದು ಪುಷ್ಕಳ । ವೀರಭದ್ರನೊಳ್ಯಾಕೆ
ಸೋತನು । ಮಾರಹರ ತಾನ್ಯಾತಕಾಪುರ । ಸಾರಿನಿಂದ

ಕಾಮಿನಿಯುಸಹಿತವೆಸರಥ । ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನ ಸ್ಮರ
ಣೆಯಿಂದಲಿ । ಸೋಮಕೇಶನಿರುತಿರಲ । ಸಂಗ್ರಾಮ
ಕೈದಾ ॥ ೬ ॥ ಘನಪರಾಕ್ರಮಿಶತ್ರುಘನೊಳಾ । ಮನು
ಮಥಾರಿಯುಧುರವನೆಸಗುತ । ಅನಿಲಸುತನೊಳು ಸೋ
ತನ್ನೃತಕೆ । ನಮಗೆಪೇಳ್ವೈ ॥೭॥ ತಂದು ಸಂಜೀವನವ
ಸೇನಾ । ವೃಂದವನು ಮಾರುತಿಯು ಜೀವಿಸಿ । ದಂದವ
ನುಪೇಳೆಮಗೆಕಥೆಯನು । ಸಾಂಗದಿಂದಾ ॥ ॥೮॥

ಪಾರ್ಥಿವ ॥ ಲಾಲಿಸು ಮುನೀಂದ್ರ ಪೂರ್ವದಲಿತ್ರೇ
ತಾಯುಗದಿ । ತಾಳಲಾರನೆ ದೈತ್ಯರು ಪಟಳವ ಭೂದೇ
ವಿ । ಶ್ರೀಲತಾಂಗಿಯಮೊಣಗರುಹಲ್ಕರಾಮಾವ ತಾರದಿಂ
ಜನಿಸಿಬಳಿಕ ॥ ಬಾಲ್ಯದಿ ತಾಟಕಿಯು । ಮುರಿದು
ದೈತ್ಯರಸವರಿ । ಪಾಲಿಸಿದ ಕೌಸಿಕನ । ಯಾಗಮಂವಿಗೆ
ಜನಕ । ನಾಲಯಕ್ಕೈದಿಸೀತೆಯನೊಲಿಸಿ ಮಾರ್ಗದೊ
ಳು । ಭಾರ್ಗವನಮುರಿದಯೋಧ್ಯಕೆಬಂದನೂ ॥೧॥ ಪಿ
ತನಾಜ್ಞೆಯಂತಾಳ್ದು ಸೀತೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಸಹಿತ । ಅತಿದೈ
ತ್ಯರುಮುರಿದು ಪಂಚವಟವನದೊಳಿರೆ । ದಶಕಂಠ ಸೀತೆ
ಯಂ । ಕದ್ದೊಯ್ಯೆಗಡದೈದಿ ಲಂಕೆಯಂ ಮುತ್ತಿ ಬ
ಳಿಕಾ । ದನುಜರಂಸಂಹರಿಸಿ । ತದ್ರಾಜ್ಯಮಂವಿಭೀಷಣ
ಗಿತ್ತು ಸೀತೆಯಂ ನೊಡಗೊಂಡು । ಬಲುಸಹಿತವಿನಯದಿಂ
ಪುಷ್ಪಕವನೆಡರಿ । ಸಾಕೇತ ಪುರಕೈತಂದು । ರಾಜ್ಯವಂ
ನಾಳ್ದಂ ಶ್ರೀರಾಮನೂ ॥ ॥೨॥

ಭಾಮಿನಿ ॥ ಹತ್ತು ಸಾವಿರದವುಪತನಕ । ಮಹೋ
ತ್ಸವದಿರಾಜ್ಯವನುಪಾಲಿಸೆ । ಪೃಥ್ವಿಜಾತೆಯುಗರ್ಭವಾಂ

ತಿರೆ ತಿಂಗಳೈದಾಗೇ ॥ಧೂರ್ತರಜಕನವರ್ಣನೆರ್ಜಡಿಯೊ|ಕೇ ಳುತ್ತ ಡವಿಯೊಳು ಸೀತೆಪಡದಳು ಸತ್ಪುರುಷ ರೀರ್ವರು ಸಹಿತ । ವಾಲ್ಮೀಕಯಾಶ್ರಮದೊಳಗೆ ಯಿರುತಿರಲು ॥೧॥

ರಾಗ-ಕಾಂಬೋಧಿ-ಜಂಪೆ.

ಇತ್ತಲನುಜರುಸಹಿತ । ಸಾಕೇತಪುರವ । ನಾಳುತ್ತಿ ರಲು ಶ್ರೀರಾಮನಂದೂ । ಪುತ್ರಪೌತ್ರಕಳತ್ರ ಮಿತ್ರ ಬಂ ಧುಗಳಿಂ । ಸಮಸ್ತ ಪ್ರಜೆಪಸಿವಾರವಿರಲೂ ॥೧॥ ಸುಲ್ಲೇ ನೋಡಿದರು। ತೋರಣಕುಗುಜುಮೋರುವೆಗ|ಳಲ್ಲ್ಯಲ್ಲಿಧ್ವ ಜಪತಾಕಗಳೂ । ಚಲ್ವಾನವರತ್ನ ದಿಂ ॥ ವಿರಚಿಸಿದಸೋ ಪಾನ । ಗಲ್ಲಿಗಲ್ಲಿಯೊಳುರಂಜಿಸಿತೂ ॥೨॥ ಹಿರಿಯುಪರ ಮೆಯಂದೆ । ಮರಣಗಳಿಲ್ಲ ಕಿರಿಯರಿಂಗೆ । ತರುಣಿಯರೊಳಿಲ್ಲಿ ವಿಧವೆಯರೂ । ದುರಿತದುಃಖಾದಿಕಷ್ಟಗಳು ದಾರಿದ್ರ । ಬರಲಿಲ್ಲರಾಮರಾಜ್ಯದೊಳೂ ॥ ೩ ॥ ಅನೇಕಂದುರೇಥಾದಿ ಸೇನಾಸಮೂಹದಿಂ ।ದೇನೆ ಬೆನಾಸಭಾಲಯವೂ ॥ ಗಾನ ಗೀತಮೃದಂಗ । ನಾನಾ ಸುವಾದ್ಯದಿಂ । ದಾನಂದವಾಗಿ ಶೋಭಿಸಿತೂ ॥ ೪ ॥ ಪರಿಪರಿಯ ರತ್ನಖಚಿತದ ಸಿಹ್ಮವಿ ಷ್ಟರದಿ । ಹರಿಯೂ ಮಡ್ಡೋಲಗದೊಳಿರಲೂ । ಪರಮ ರುಷಿಕುಂಭಸಂಭವನುಬರುತಿರೆಕಂಡು। ಭರದಿಂದಲೆದ್ದು ರಾಘವನೂ । ॥೫॥

ರಾಗ-ಸಾಂಗತ್ಯ

ಬಂದಾಮುನಿಯುನಿದಿ । ಗೊಂಡೊಮಂಸಿಸಿ ಕರ ತ ದೂಪೀಠವನೇರಿಸುತಲೀ । ಚಂದಾಗಿಕರ್ಪೂರಿಸ ತರರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಾಗ । ಳಿ ದಾಪೂಜೆಸುತಾವಿಂತೆಂದಾ ॥೧॥ ತಾಪಾಸೊತು ಮ ತವದರ್ಶನದಿಂ ಜನ್ಮ । ಸಾಫಲ್ಯ

ಯಿತಿಂದಿನಲೀ । ಪಾಪಾಗಳೆಲ್ಲಾ ನಿರ್ಲೇಪಾ ವಾಯ್ತೆಂ
ನುತಾಲಿ । ಶ್ರೀಪತಿಪ್ರೊಳ ಲಿಂತೇಂದಾ ॥೨॥ ಯಾಶಾಕಿಷ್ಟ
ಪಚಾರಿಸುವೆ ತವನಾಮ ವಿಖ್ಯಾತಾವಾಗಿಹುದೂ ಮೂ
ಜಗದೀ । ಪಾತಕವನುಪರಿಹರಿಸೂವದಿದುಪಾಜ । ನೀತಿ
ಗೋಸುಗ ಪೇಳ್ವುದೈಸೇ ॥ ೩ ॥ಧರೆಯೊಳೂ ದಶಕಂಠ
ಕುಂಭಾ ಕರ್ನಾದ್ಯಾರುವುರು ಪರಾಕ್ರಮಿಗಾಳು ಜನಿ
ಸೀ । ಸುರಪಾಲಾದ್ಯಮರಾರ । ಪರತಪಸಿಗಳನು । ದಿನ
ಬಾಧಿಸುವ ದೈತ್ಯರನ್ನೂ ॥ ೪ ॥ ಕೊಂದೇಸೀಸಮರಾ
ವಿ ಸಂದೇಹಪಿಲ್ಲಾ । ಆನಂದಾಪಾಯಿತ್ತಾಗ ಸರ್ವರಿಗೇ ।
ಬೃಂದಾರಕಾದಿ । ಮುನೀಂದ್ರರೆಲ್ಲರು ಸೌಖ್ಯ । ದಿಂದಿಹ
ರೈನಿಂನದಯುದೀ ॥ ॥೫॥

ಭಾಮಿನಿ ॥ ಯೆಂದನುಡಿಯನು ಕೇಳುತಾ ರಘು ।
ನಂದನನುಬೆಸಗೊಂ ತನಾದಶ । ಕಂಧರಾದಿಗಳಾವವಂಶ
ಜರೆಂತು ಜನಿಸಿದರೂ ॥ವಪಳಯುದೆನಗರುಪಬೇಕೆನ।
ಲಿಂದುಮನವಲಿ ಸ್ಮರಿಶಿ ಶ್ರೀರಘು । ನಂದನಗೆ ದಾನವರ
ಮೂಲಸ್ತುತಿಯನುಸವರಿದನೂ ॥ ॥೧॥

ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ ॥ ಲಾಲಿಸೈ ರಘುವರನೆ ದೈತ್ಯರುದುಭವಿ
ಸಿದುದ । ನಾಳಿಕೋದ್ಭವನಿಂದ ಪೌಲಸ್ತ್ಯಮುನಿಜನಿ
ಸಿ । ಶೀಲಗುಣಯುತನಾತ । ಗುದಿಸಿದಂವಿಶ್ರವಸು ।ವಿಂ
ಗೀರ್ವಾರವಮಣಿಯುರೆಯೊಳು॥ಲೋಲಲೋಚನೆ ಹಿರಿಯನಾ
ರಿಮಂದಾಕಿನಿಯು । ಮೇಲೆರಡನೆಯು ಯುವತಿ ಕೈಕಸೆ
ಯುಸಹಿತ ಸಲ್ಲೀಲೆಯಿಂದೀರ್ದ ಅನುಭವಿಸುತಿರಲು
ದಿಸಿದಂ । ಮಂದಾಕಿನಿಗಧನವನೂ ॥ ೧ ॥ ಯರಡನೆಯ
ಯುವತಿಕೈಕಸೆಯಂಬಳಿಂಗೆ ।ಮತ್ತುದಿಸಿದರು ಖಳರು

ದಶಕಂಠಕುಂಭ ಶ್ರವಣ । ವರ ವಿಭೀಷಣ । ಶೂರ್ಪನಖಿ ಯೆಂಬ ರಕ್ಕಸಿಯು । ಜನಿಸಿದರದೇಂ ಪೇಳ್ವೆನೂ ॥ ಹಿರಿಯೆನಾಗ ದಶಕಂಠಕುಂಭಕರ್ಣನುಸಹಿತ । ಪರಮೇಷ್ಟಿಯಂ ಭಜಿಸಿ ವರವ ಪಡದುವರಿಂದ । ಧುರವಿಜಯರೆನಿಸಿ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯವೆಂಬಾಧಿಸುತ । ಬಳಿಕನಿಂದಿಂದಳದರು ॥೨

ಭಾಮಿನಿ ॥ ಮುನಿವರನವಾಕ್ಯವನುಕೇಳುತ । ಘನತರುವಸಿಡಿಲೆರಗಿದಂದದಿ । ಜನಪಮೂರ್ಛಿತ ನಾಗಿಮೆಲಗವ । ಪೋಡಪಿಸನಂತೇ ॥ ಅನಿತರಲಿ ಸಭಿಕಳವರಿಸು ತಿರು । ವೆಂತರಲಿ ರುಷಿವೈದಡವಿ । ಮುತ್ತಿನಕುಲೇಶನುದ್ಘಾಟಿಸುತಬೇಳದನುಮುನಿಯೊಡನೇ । ॥೧॥

ರಾಗ-ಕಾಂಭೋಧಿ-ಏಕತಾಳ.

ಏನಾಮಾತಲಿಮುನಿಯೇ । ಪಾತಕವಿದುಮಾಣಿಸೂ ಗುಣಮಣಿಯೇ ॥ಪಲ್ಲವಿ॥ ಕ್ಷತ್ರವಂಶಜರುನಾವೂ । ದ್ವಿಜರಪೂಜಿಸುತ್ತ ನಿರಂತರವೂ । ಭಕ್ತಿಭಾವದೊಳಹೆವು । ಬಂದುದುಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯದಪಾತಕವೂ ॥೧॥ ಇಂದುಮುಖಿಯೆನೆವದೀ । ಕೋಪದಡಶಕಂಧರಾದ್ಯರರಣದೀ । ಮಂದಮತಿಯಲಿನಾನೂ । ಬ್ರಹ್ಮವಂಶಜರೆಂದರಿಯದೆಕೊಂದೆನೂ ॥ ೨ ॥ ಬಂದಾಪಾತಕವಿದಾನೂ । ಪರಿಹರಿಸಾಲುಪಮುಂದೇ । ಯತ್ನವಕಾಣೆನೂ । ಇಂದೂಧರನೆಬಲ್ಲನೂ । ಯೆನಲುನಗುತೆಂದನುಮುನಿವರನೂ । ॥೩॥

ರಾಗ-ಮಧ್ಯಮಾವತಿ-ಏಕತಾಳ.

ಲಾಲಿಸುನಾನೆಂಬಾವಾತರಾಜೇಂದ್ರಾ । ಜಾಲಮಾತನ್ನೀವಸುದ್ಗುಣಸಾಂದ್ರಾ । ನೀಲಾನಿಭಾಂಗ ನಿತ್ಯಾತ್ಮನಿಮುರ್ಕಾತ್ರಾ । ಕಾಲಕಮರ್ವಿನೂಶಕಲ್ಮಷರಹಿತಾ ॥೧॥

ದನುಜರಾವಣಕುಂಭಕರ್ಣರೆಂಬದೊಱನ ಗಾಲವೈಕುಂ
ಠದ್ವಾರಪಾಲಕರೂ । ಸನಕಸನಂದಾರುಶಪಿಸಲಿಕಂದೂ ।
ಜನಿಸೀಗರ್ರಾಜಯವಿಜಯರ್ಯೈತಂದೂ ॥೬॥ ಪರಮಪು
ರುಷಪರಮಾತ್ಮನೀನಾಗಿ ।ನರನಾಟಕವತೋರಾಲೆಂಬೂ
ದಕಾಗೀ । ಪರಿಪರಿಮಾಯನೆಚರಿಸಲ್ಯಾಕಿಂನೂ । ಅರು
ಹೂವೆಕೇಳು ಮುಂದಾಹಕಾರ್ಯವನೂ । ॥೭॥

ರಾಗ-ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ-ತ್ರಿಪುಟೆ.

ಪರಮಪುರುಷರರೇಶನೀನೀ । ಪರಿಯಚಿಂತಿಸಲ್ಯಾಕೆ
ನಿಂತಯು । ಸ್ಮರಣೆಮಾತ್ರವೆಸಕಲಪಾಪವ । ಪರಿಹರಿ
ಪಡೆ ॥೧॥ ಆದರಿದಕೊಂದುಂಟುಪಾಯವು । ಸಾಧಿಸಿ
ಹರ್ರೈನಿಮ್ಮಪೂರ್ವಜ। ರಾದಮರುತನೃಪಾಲಮುಖ್ಯರು।
ಮೇದಿನಿಯೊಳಗ ॥೨॥ ರಾಮಕೇಳ್ಯತುರುಗಮೇಧವ ।
ನೇಮದಿಂದಲಿಮಾಡು । ಅಘನಿರ್ನಾಮವಹುದೆಂದೆನುತ
ಪೇಳಿದ ।ನಾಮುನೀಂದ್ರ ॥೩॥ ರಾಘವನುಮಂಗಳೆಂದ
ಪೇತ್ತೀ । ಯಾಗದಶ್ವವಿದ್ಯಾವತೆರನಿಹು । ದಾಗಮೋಕ್ತ
ವಿಧಿನವಾವುದು । ಯೋಗಿವರ್ಯ । ॥೪॥

ರಾಗ-ಕೇತಾರಗೌಳ-ಅಷ್ಟತಾಳ.

ರಾಘವನುಸರೀದಾನುಡಿಯನ್ನು ಕೇಳುತ । ಆಗ
ಮುನೀಶ್ವರನೂ । ಯಾಗದಹಯದಲಕ್ಷಣವನ್ನು ನಗು
ತಲಿ । ಬೇಗದಿಂದುಸುರಿದಾನೂ ॥೧॥ ಕಾಲದೊಳಕ್ಷಿತ್ರ
ಶ್ರವನಾಗಿರಬೇಕದು । ಚಲುಮನೋವೇಗಾವೂ। ಚಲು
ಪರಕತ್ತ್ರಿಸ್ವಮೈಬಣ್ಣವೀಕ್ಷಿಸೆ। ಗಂಗಾಜಲದಂತೆತೋರು
ವುದೂ ॥೨॥ ಬಾಲವುಪೀತವಾಗಿರುವದೊಂದೇಕಿವಿ ।
ನೀಲವರ್ಣದತುರಗವೂ । ಮೇಲೆದ್ವಾತ್ರಿಂಶತೀಕ್ಷ್ಣದಿಂ

ದವಿ । ಶಾಲಾವಾಗಿರುತಿಸುದೂ ॥ ೩ ॥ ವೂಸವೈಶಾಖ ಪೌರ್ಣಮಿಯದಿವಸಾ । ವಿಶೇಷನಾಚರಿಸಾಬೇಕೆ। ತೋಷಾದಿಯಜ್ಞದೀಕ್ಷೆಯಾನಾಂತುಕ್ರಮದಿಂದ । ಲೇಸಾಗಿ ರಚಿಸೆಂದಾನೂ ॥ ೪ ॥ತುರುಗಾವಪೂಜೆಸಿಬರದು ಲೇಖನ ವೆನ್ನು । ವರವಾಹೂರ್ಬಲಸಹಿತಾ ॥ ಧರಣಿಪಾಲಕ ರಂನು ಗೆಲಿದೊಂದುವರುಷಕೆ । ಬರಬೇಕುಹಯವೆಂದಾನೂ ॥೫॥ ದಕ್ಷಿಣೆದಾನಧರ್ಮಗಳಿಂದ ಸರ್ವರ । ದೀಕ್ಷೆಯಸಲಿಸುವದೂ । ಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜನದಿಂದಸಂತರ್ಪಣೆಗಳಿಂದ । ಲಕ್ಷಣದಿಂಗೈವೂದೂ ॥ ॥೬॥

ದ್ವಿಪದೆ.

ಮುನಿಪನೆಂದುದಕೇಳಿ ಸರಯುತೀರದಲೀ । ಕನಕಮಯದೆಜ್ಞಶಾಲೆಯವಿರಚಿಸುತಲೀ ॥೧॥ ಗುರುಸಿವಷ್ಠನಗಸ್ತ್ಯವ್ಯಾಸಶೌನಕರಾವರಕಾಶ್ಯಪತ್ರಿಕವುಶಿಕರನಾರದರೂ ॥ ೨ ॥ಸನಕಭಾರದ್ವಾಜಗಾರ್ಗಮುಖ್ಯರನೂ ।ವಿನಯದಿಂಕರಶಿದನು ಬಂಧುವರ್ಗವನೂ ॥೩॥ ಯಜ್ಞಸಮಯದಿಪತ್ನಿಹೊರತಾಯಿತೆನಲೂ । ಅಜ್ಞಾನವಶದಿಂದ ಸೀತೆಯನಗಲಿರಲೂ ॥ ೪ ॥ ಸ್ವರ್ಣಮಯದಿಂದವಿಗ್ರಹವರಚಿಸುತಲಿ। ಸುಜ್ಞಾನದಲಿದೀಕ್ಷೆತಾಳ್ದ ನೊಲವಿನಲೀ॥೫॥ ವದುವಾಕ್ಷಯಾಗದಶ್ವವನುತಾತರಿಸೀ । ವಿಧವಿಧದೊಳಾಭರಣದಿಂದಲಂಕರಿಸೀ ॥ ॥೬॥

ರಾಗ–ಸಾಂಗತ್ಯ.

ಅಸಮಯದೊಳುತಂವೊಳಗೇವಾತಾಡುತ್ತಾ। ವಾಸುದೇವರಸ್ಮರಿಸುತ್ತಾ । ಭೂಸುರರೇನುಸಂತೋಷದೊಳೈತಂದ। ರಾಸಭಾಂತರಕೇತೋಷದಲೀ ॥ ॥೧॥

ರಾಗ.

ನಿಂಗೋ ವರುಂವುನೆಗೆಬಂದು । ರಂಗನಂ ಬಾವರಾಣಿ ಸಿಂದು । ಯ ಗೋವರಿಯಾನಂ ತ್ರೇತಂದೂ।ಸಂಗಡಿಲ್ಲ ವಾಯಿತಿ ॥ ೧ ॥ ಯಕ್ಕಡಾಸಂಜೀವಜೆಂಸಾರೂ ॥ ಯೆವರುವಿಾ ಚಪ್ಪಿನಾರು। ಯಿಕ್ಕಡಯಿಂದೂಕುನೊಂದಾರೂ । ದ ತಿೀಸ್ಕೋದಾಳುವಿಾರು ॥೨॥ ರಾಘವಜೆಯುಜ್ಞ ಸಾಟಿ ಸಾಗೆೊಟಫೌತ್ಲೊ ವಿಾವೊಟೀ । ಆಗತನಾ ಹಿತೊಣಿಹಿ ತಿ ವಾಗತಗೆಲೆವಷ್ಮ ತಿಗಡೆ।ಶ್ರೀಕೃಂಕಂಗೆಲಕೀವಾ ಗತಜ್ಯಾಗಿ।ಕೃಂಕೃಂಪಾವಲಿನುಭಾರಜ್ಯಾಗಿ ಪ್ಪಂಹು ೩ ಸುದುಕಾ ವುಕ್ಕಾ । ಚೋತಾಸಬಲಾ ಕುಂಕಿತಾಕ ।೪। ರಾಮೇಚಂದ್ರಅಪನೆಪರಾಕು । ಹೊಮ್ಮುಭುಜ ಸೂಮ್ಮು । ನಾವುಸುನಕರಾಲಯುಹ್ವಾಕೂ ॥ ಕ್ಯಾ ಹೊಂಗುಜಾನಪೊಕೂಂ ॥೫॥ ದಾವೆ ಕಿಲ್ಲದಂತೇನವುಗೆ । ಬಾತನ್ಯೊದನಾಕಿನಗೆ । ದೇವರಪೆಟ್ಟಗೆ ಬಗಲಾಗಂಟು ।ದಾವಲ್ಲಿಗ್ಯೊತೂಕೊಡಬಳೆಗಂಟೂ ೬॥

ರಾಗ-ಭೈರವಿ ಜಂಪೆ.

ರಾಘವಕುಳಕಂತು । ಯೋಗಿವರರತ್ನವುತದಿ ।ಆಗವೋಕ್ತ ವಿಧಾನ । ವಾಗೀಯಜ್ಞ ವನೂ॥೧॥ ಅನುಕರಿಸುತಶ್ವವನು । ಜನವೇಗದಿಂತರಿಶಿ । ವುನವಲಿನುಪೂಜಿಶಿದ । ಜನಪಾಲಂದೂ ॥೨॥ ಪರಿಪರಿಯಬಿರಿದುಗಳ ।ಬರದಶ್ವವಸ್ತ್ರಕಕೆ । ತ್ವರಿತಾದಿಂಕಟ್ಟಿಶಿದ । ಧರಣಿಪಾಲಕನೂ ॥೩॥ ರತ್ನಭೂಗೋದಾನ । ಮತ್ತೆ ಭೋಜನದಿಂದ ತೃಪ್ತಿಪಡಿದಾ । ದ್ವಿಜೋತ್ತ ಮಾವಿಗಳ ।೪। ಅನಿ

ಸುದಶರಥಸುತಸೇನಾಸಮೂಹದೊಳು । ನಾನಾಭವಶ
ಸ್ತ್ರಶಾಸ್ತ್ರಾಳಿಯಿಂದಿರಲು ॥ ॥೫॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಇಂತುಸವನಸಭೆಯೊಳಗೆಕಕುತ್ಥ । ನಂತರಂಗದಕರು
ಣಾವಳಿ । ನಿಂತುಕಾದುವೆಶರಿಯುಮಾರ್ಗವ । ನೀತಿಶಾ
ಸ್ತ್ರವನೂ । ಕಾಂತುಪಿತನುಪದೇಶವಿತ್ತವೆ । ನಂತೆಗಡು
ಹಗಿವಪ್ಪಸೇನಾ । ಸಂತತಿಯುಬೆಂಬಲಕೆ । ಪೋಗೆಂಪೆಸು
ತನೇಮಿಶಿದಾ ॥ ॥೧॥

ರಾಗ—ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ—ತ್ರಿಪುಡೆ.

ಥಳಥಳಿಪನವರತ್ನಖಚಿತದ । ಹೊಳವೆಹೊಂಬಟ್ಟಲ
ಲಿ । ವೀಳ್ಯವ । ನಳಿನನಾಭನುಪಿಡಿದಿರು । ಪುಷ್ಪಗಳನು
ಮುಡಿದಾ ॥ ೧ ॥ ಬೊಪ್ಪಲಾಲಿಸುಜಯಶಿರಿಪ್ರಗಳ । ಕಪ
ಪನುಕೈಕೊಳುತ । ಆಕಿರಿಯಪ್ಪನೊಡನಾಂ ಪೋಪೆ
ಕೊಡಿಸೆನಗಪ್ಪಣೆಯನೂ ॥೨॥ ಯೆಂದುದನುಕೇಳುತ
ಲಾನಿಜ । ನಂದನ । ಗೆಸೇನಾಧಿಪತ್ಯವ । ನಂದುನೇಮಿ
ಸುತಿತ್ತವೀಳ್ಯವ । ನಿಂದಿ । ರೇಶಾ ॥೩॥ ಸೀತೆಯಗ್ರಜಳ
ಕ್ಷಮಿನಿಧಿಯನು । ಪ್ರೀತಿಯು । ಲಿಸತುಕರಿಸಿದಘುವರ
ತಾತತಕ್ಷಣಕರದುಸೂರ್ದನು । ವಾತಸುತಗೆ । ॥೪

ರಾಗ—ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ—ಆದಿತಾಳ.

ಕೇಳ್ಳಯ್ಯಹನುಮಂತಾ । ರಘುಕುಲಪಾಲಕಗುಣವಂ
ತಾ । ಶೀಲಗುಣೈಕವಿಶಾಲಪರಾಕ್ರಮಿ ! ಪೇಳುವೆನಿಂ
ನ್ನೊಳುಮೇಲಹಕಾರ್ಯವ ॥೧॥ ಶರಧಿಯನುತ್ತರಿಸೀ ।
ಲಂಕಾಪುರವನುಪುರಿಗೊಳಿಸೀ । ದುರುಳನಿಶಾಚರಗೇಹಾ
ರವಸಂಸ್ಕರಿಸುತಕೀರ್ತಿಯುಮೆರಸಿದಪೂರ್ವದಿ । ಯಾ

ಗಜತುರಗನನೂ । ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿಯೆ ಶತ್ರುಘ್ನನು । ಪೋ-
ಗುವ ಪುಷ್ಕಳ ಸಹಿತಲಿ ಬೆಂಬಲವಾಗಿಯೆ ನಿಸ್ಸಾಳ ಡಿಂಡಿಮಗಳ
ಘೋಷವೂ ॥ ॥೩॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಜನಪನೆಂದುದ ಕೇಳು ತಾಕ್ಷಣ । ಹನುಮ ಮೊದಲಾ-
ದರೊಳರಲಿಕಿತ್ತಲು । ಘನಪರಾಕ್ರಮಿ ಜಾಂಬವಂಗದ ನೀ-
ಲನಳ ವೈರಂದಾ । ಇನಸುತನು ಗವಯ ನಗವಾಕ್ಷನ । ವಿ-
ನಯದಿಂ ವಸುಷೇಣ ದಧಿಮುಖ । ಪನಸ ಕೇಸರಿ ಮುಖ್ಯ-
ರನು ಕಳುಹಿದನು ಬೆಂಬಲಕೇ ॥ ॥೧॥

ರಾಗ—ಕೇದಾರಗೌಳ—ಅಟತಾಳ.

ಇಂತಾನಾನಾಪರಿಯಿಂದುಪಚರಿಸುತ । ಕಂತುಜನಕ
ಬಳಿಕಾ । ಸಂತಸದಿಂದ ಸುಮಂತ್ರನನೀಕ್ಷಿಸು । ತಿಂತೆಂ-
ದಾನವರೂಪನೇ ॥೧॥ ಯಾಗದ ತುರಗದ ರಕ್ಷಣೆಗೊಸು-
ಗ । ಪೋಗುವ ಶತ್ರುಘ್ನನೂ । ಬೇಗನೀನವನೊಡನೈದೆ
ಜಯವ । ಲೇಸಾಗಿ ಸಾಧಿಪುದೆಂದಾನೂ ॥ ೨ ॥ ಬಳಿಕ ಪು-
ಷ್ಕಳ ತನ್ನ ನಿಳಯಕೆಂದೆನುತಲಿ । ನಲವಿಂದಲೈತರಲೂ
ಜಲಜಾಕ್ಷಿ ಯಾಶನಕಾಂತೆ ತಾನತಿಬಲು । ಸೊಬಗಿನೊ-
ಳಿರುತ್ತಿರಲೂ ॥ ॥೩॥

ವಾರ್ಧಿಕಷಟ್ಪದಿ.

ಅರವಿಂದವೊಪ್ಪಿದಂತೆಸೆದಿರ್ಪ ತಿಲಕದಿಂ । ಪರಿ-
ಪರಿಯ ನವರತ್ನಹಾರದಿಂ ಭೂಷಣದಿಂ । ಮೆರವ ಬೆಂಬಲೊ-
ಪ್ಪುವ ದಾನಂದದಿಂ ಭಂಪದಿಂ । ಸುರಚಿರಾಭರಣದಿಂದಾ ।
ಪರಸೊಬಗಿಯುರೊಳು ಮೆರೆತನಾಡುತಂ । ಕಿರುನಗೆಯುವಾಣಿ-
ಯುಂ । ಮೆರವ ಫಣಿವೇಣಿಯಿಂ । ಪುರುಷನನೀಕ್ಷಿಸುವ

ಹರುಷದಿಸರಸವಿಂ । ಕುಳಿತಿರ್ದಳಿಂಪೇಳ್ವೆನೂ ॥೧॥

ಭಾಮಿನಿ ॥ ಮುನಿಪಕೇಳಾವರಪತಿವ್ರತೆ । ವಿನಯಸ ನ್ನುಧರೂರದಲಿಕಾಣುತ । ಘನತರದ ಭಕುತಿಯಲಿ ಯದಿ ಗೊಂಡಾಗ ಕರತಂದೂ ॥ ಕನಕಮಯ ಪೀಠದಲಿವರ ಸ್ನನು । ವಿನಯದಿಂಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಚರಣಕೆ । ಮಣಿದುಪೇಳ್ದ ಳು ಪ್ರೀತಿಭಾವದಿ । ಕಾಂತಗೆರಗುತಲಿ ॥ ॥೧॥

ರಾಗ—ಯೇಕತಾಳ.

ಆವಲ್ಲೀಗೆ ಪಯಣವಿಂದು ಪ್ರಾಣಕಾಂತಾ । ರಾಜಾತಿ ಪಿಯಿಂದಾ ಪೊರಟಂವ್ಯಾಕೆಪ್ರಾಣ ಕಾಂತ । ಬಾವಭಕ್ತಿ ಯಿಂದಲಾನುಪ್ರಾಣಕಾಂತಾ । ಕೇಳ್ವೆನೀವಲೀವು ವೇ ಳ್ವುದೆನಗೆ ಪ್ರಾಣಕಾಂತಾ ॥ ೧ ॥ಸ್ಯಂದನಾಪಾನದರಿಸೀ ಪ್ರ ಪ್ರಾಣಕಾಂತಾ ।ಹಿಂದೇ ಬಂದುದಾ ಕಾಣೆಯಿಲ್ಲೀಗೆ ಪ್ರಾಣಕಾಂತಾ । ಯಂದಿನಂದಾ ವಿಲ್ಲದೀಗ ಪ್ರಾಣಕಾಂ ತಾ। ಮನಕೆಸಂದೇಹಾತೋರುತ್ತಲಿದೆಪ್ರಾಣಕಾಂತೆ॥೨॥

ರಾಗ-ಕೇತಾರಗೌಳ-ಅಷ್ಟತಾಳ.

ಸುದತಿಯನುಡಿಗೇಳಚದುರಪ್ರಪ್ಪಳನೆಂದಾ । ಮದ ನಜನಕರಾಮಾನೂ । ಮುದದಿಂದತಾಳದಭ್ಯುದಯದ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ । ವದಗಿನಿಂಪ್ರೋಗುವೆನೂ ॥೧॥ ಅವಕಾರ್ಯವ್ರ ಅದರಂದವೇನೆಂಬುದ । ನೀವಲಿದೀಶ್ರನೊಳೂ । ಸಾವ ಧಾನದೊಳೂಸುರೆನೆಕೇಳಂತೆಂದಾನೂ।ಬಾವಾಕಿಕೇಳಿಂ ದಾನೂ ॥೨॥ ಹಿಂದೆರಣದಿದಶಕಂಧರಾದಿಗಳನು ।ಕೊಂ ದಕಾರಣದಿಂದಾಲಿ । ಬಂದಪಾತಕ ಪರಿಹರಕಾಗಿ ಹಯ ಮೇಧಾ ವಿಂದುತಾಗ್ಯೆವರಿಲ್ಲಿ ॥ ೩ ॥ ತುರುಗಮೇಧವರ ಚಿಸಿದ ರೀಗ ನೀಧನು । ಕರಿಸಿದ್ಯಾಕಿಲ್ಲೀಗೇ । ಬರುವರೆ

ಕಾರಣವೇನೆನೆತೋಷದೊಳರುಹೀದಾಕಾಮಿನಿಗೇ ॥೪॥
ಅರಿಗಳಜಯಸಾಲುತುರುಗಾವಬೆಂಬಲ । ಕಿರಿದಿಂಗಶತ್ರು
ನೂ । ಭರದಿಂದ ಪೋಗುವಸರಿಸವಿಸುಭಟರ । ಪೆರಸಿನಾ
ನೈದುವೆನೂ ॥೫॥

ರಾಗ–ಏಕತಾಳ.

ಎನಲುಕೇಳುತಹಿಂದೆ। ಜನಕನಿತ್ತಿಹದಿವ್ಯ । ಕನಕ
ಮಯದಖಡ್ಗ । ಧನಶರಾಯುಧವಾ । ದಿನಕರಪ್ರಭೆ
ಯಂತೆ ।ಮಿನುಗುವಕವಚವ । ವಿನಯನಿಗಿತ್ತುಪ ।ಚರಿ
ಸಿಪೇಳ್ದಳೂ ॥೧॥ ಇತ್ತ ಪೆಸೀವಿದ । ಧರಿಸಾಲುಅರಿಗಳ।
ಸತ್ವಗುಂದುತಲ್ಲ್ಯಲ್ಲಿ । ಅಸ್ತ್ರವಾಗುವರೂ । ಶತ್ರುಸನಾ
ಜ್ಞೆಯು । ಪರ್ಚಿಪುದೆನುತಾರಿ । ಮುತ್ತಿನಾರಾತಿಯಾ
ತಂ । ದೆತ್ತಾಲೂಬಳಕಾ ॥೨॥ ವನಿತೆಯರೊಬೆಳಗ್ಯಂಡು।
ಜನನಿಜನಕರಿಂಗೆ । ಮಣಿದುಸೌಮುವಗೊಂಡು। ಪುನರಪಿ
ಜಾನೂ । ಮಂದರಧರದರುತ । ಘನಪರಿತೋಷದಿ । ಗು
ಣನಿಧಿಪೊರಟನು । ವಿನಯದೊಳಾಗಾ ॥೩॥

ಭಾಮಿನಿ ॥ ವರಮುನಿಪ್ಪರಲಾಲಿಸಿತ್ತಲು । ಪರಮ
ಭವದಿರಘುಕುಲೇಶನು । ತುರಗವನುಪೊರಡಿಸಿದ । ಬಲ
ಸಹಿತಾಗಸಂಭ್ರಮದಿ । ಬರುತಿರಲುಮಾರ್ಗದಲಿಪುಷ್ಕ
ಳ । ಸುರಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ಅಪರೂಢ ವೆರಸುಕ್ತತು
ದಸುಸಗಾಧಳೂ । ಳೇನಪೇಳುವೆನೂ ॥೧॥

ರಾಗ–ಮಾರವಿ–ಏಕತಾಳ.

ಈಪರಿಯಿಂದಮಹಾಬಲನಾ । ಸೇನಾಪತಿಯಾಜ್ಞೆ
ಯಲೀ । ಭೂಪತಿಹಯವುಮುಂಸೈದಿತು । ನಾನಾಪರಿವಿ
ಭವದಲಿ ॥೧॥ ಭೇರಿವಾದ್ಯಗನಗಾರಿಪಣಹ ।ಕಾಳಾರದ

ದಿವಾದ । ಭೋರಮಹಾರ್ಬಲನಡಮುಮುಸಥವಿಡಿ । ನಾ
ರು ಕಟಿಸಿಜೇಗಾ ॥೬॥ ಉತ್ತರದೇಶಕ್ಕೈಯಾಲುಮೊಳೆವ
ನೃಪರ । ಸುತ್ತಣಾನೃಪರೆಲ್ಲ । ಮತ್ತೀವಾರ್ತೆಯಕೇಳು
ತಕಾಣಿಕೆ । ಯಿತ್ತುಪಚರಿಸಿದರೂ ॥ ೭ ॥ ಬಂದವನಿಪ
ರನುವಂದಿಸಿಶತ್ರುಘ । ನಂದವರೊಡಗೂಡಿ । ಮುಂದೈ
ತರುತಿಹ ಅಹಿದಾತ್ರಕನಡೆ । ತೆಂದುದುಹಯಬೇಗಾ ॥೮॥
ಪಾರ್ಥಿವಕ್ಯ । ಇತ್ತಲಾಪುರದರಸು ಮುದದೀಹಯ
ಬಂದ । ವಾರ್ತೆಯನು । ದೂತನೇರುವೆನ್ನೈದೆಪೇಳಲಿಕೆ ।
ಶತ್ರುಘ್ನನಿದಿಗೊಂಡು ಕಾಣಿಕೆಯನಿತ್ತು । ತವರಾ
ಜ್ಯಾಭಿಷೇಚನವನೂ । ಪುತ್ರನಿಗೆವಿರಚಿಸುತ । ಹಯವ
ಬೆಂಬಳಿವಿಡಿದು । ಅತ್ಯಧಿಕಸಂಭ್ರಮದಿ ।ಪೋಗುತಿರಲಾ
ಗಭ್ರಗು । ಪುತ್ರಚ್ಯವನಾಖ್ಯಮುನಿ । ಯಾಶ್ರಮಕೆನಡೆ
ತಂದು । ನಮಿಶಿನೇಮವಗೊಂಡವರೂ ॥೧॥ ಕಮಲನಾ
ಭನಯಾಗದಶ್ವಮುಂದೈತರಲು। ವಿಮಲನೃಪಕೇಳುತಾ
ರಾಜ್ಯಮಂಸುತಗೆ । ಸಂಭ್ರಮದಿಪಟ್ಟವಗಟ್ಟಿಶತ್ರುಘ್ನ
ನಿದಿಗೊಂಡುಬೆಂಬಲಿಕೆನಡೆತಂದನೂ ॥ ದ್ಯುಮಣಿಸಂ
ಕಾಶನಾಗಿರ್ಪಸೀಲಾದ್ರಿಯಂ । ತಮತಮಗೆನೋಡಿವಿ
ಸ್ಮಿತರಾಗಿವಿಷ್ಣುಪದ । ಕಮಲಕಭಿನಮಿಸಲ್ಕೆ । ಚ
ಕ್ರಾಂಕಪುರಕಾಗಿನಡದವಯಾಗದಶ್ವ ॥೧॥

ರಾಗ-ಸವ್ವಾ.

೧ ಅಪುರದಧಿಪತಿಯಾಗಿಹನೋರ್ವನು । ಶ್ರೀಪತಿಭಕ್ತ
ಸುಬಾಹುಕನೂ । ಭೂಪತಿಯಾತ್ಮಜವಮನನುಬೇಟೆಗೆ
ತಾಪೊರಡುತಲೈತರುತಿಹನೂ ॥೧॥ ಬಲವನುಕೂಡಿಸಿಸಂ

ತೋಷಾಂಗದ । ಮಣಿರಥವನುಯೇರಿ ॥ ಏನಿದುವಿವೇ
ಚಿಸುನಾಡುತ । ಶಸ್ತ್ರವತುಡುಕುತಲೈತಂದಾ ॥೭॥

ರಾಗ.

ಬಂದಾನಾಧಮನಾ । ಬೇಟೆಯಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಾನಾ
ಧಮನಾ ॥ಪಲ್ಲವಿ॥ ಬಂಬಂವಧಮನನತಿ। ಛಂದದಿಸೇನಾ।
ವೃಂದದೊಡನೆ । ಸಾನಂದದೊಳಂದೂ । ಬಂದಾನಾಧ
ಮನಾ ॥೧॥ ವಿಧವಿಧಬಲೆಗಳ । ನೊಡಗಿಸಿಮೃಗಗಳ ।
ಸೆದಪ್ರತಸನಾರ್ಗದಿ । ಬದಿಯುನುಸಾರುತ । ಚಮರಕೆ
ಯಿಂದಲಿ । ಬೆದರಿಸುತಂದೂ । ಬಂದಾನಾಧಮನಾ ॥೨॥
ಪೋಡುವಮೃಗಗಳನೋಡುತಸಂಜೆಯು । ಮಾಡುತಬಾ
ಣವ । ಹೂಡುತಸಿಕ್ಕಲು । ಪಾಡಿನೊಳರಿವುತ । ಕಾಡಿ
ನೊಳಂದೂ । ಬಂದಾ ॥೩॥ ಕಾಣುತಲಾಕಾಡಗ್ಗಣಾದಿ
ಗಳನು । ಬಾಣವನೊಳಸವುತತಾನಿಕೆಡಪಲುಗೋಣು
ಗಳರಿವುತ । ಪ್ರಾಣಗೊಳುತಲೀ । ಬಂದಾ ॥೪॥

ರಾಗ—ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯ—ಅಟತಾಳ.

ಇಂತುಧಮನುಬೇಟೆಯಾಡುತ್ತಾ । ಅತಿಸಂತಸದಿಂ
ಸುತ್ತನೋಡುತ್ತಾ । ನಿಂತಿರಲಶ್ವಾವಕಂಡಾನು । ಚತ
ರಂತಳುವದೆಕರದೆಂದಾನೂ ॥ ೧ ॥ ಆರಶ್ವವಿದುಮುಂದೆ
ತೋರ್ಪುದೂ । ಮತ್ತೆಭೂರಿಶೃಂಗಾರವಾಗಿರ್ಪುದೂ ।
ಚಾರುಲಿಖಿತವಿದೆಭಾಳದೀ । ಮನಸೂರೆಗೊಂಡುದುರ
ತ್ನಜಾಲದೀ ॥ ೨ ॥ ತಲೆಜೇಕೆಯಹಯವನ್ನಕೇಳುತಾ । ಆ
ಗಚರರತಿಹರುಷವತಾಳುತ್ತಾ । ತುರಗಾದಪಿಡಿಪ್ರತ್ಯೈತಂ
ದಾರೂ । ನೃಪಸುತನಡಿಗೆರಗುತ್ತಾ ನಿಂದಾರೂ ॥೩॥
ಸುಂದರಕ್ಷರದಿಂದಾಬರದಿಪಾ । ದಿವ್ಯಚಂದನಲೇಪಿತವಾ

ಗಿಹಾ | ಛಂದದೊಳಿರುವ ಲೇಖವನ್ನು | ತೆಗೆದಂದು ವಾಚಿಸಿದಾನುಥವನಾನೂ |೪|

ರಾಗ–ಕಾಂಭೋಧಿ–ಜಂಪೆ.

ಶ್ರೀಮಹಾಸಾಕೇತಪುರವಾಧೀಶ್ವರನು | ಭೂಪಾಲಕರಕುಲತಿಲಕಾ | ಭೀಮವಿಕ್ರಮ ದಶರಥಾತ್ಮಜನು ಧುರವಿಜಯ | ರಾಮಚಂದ್ರನು ಮುಖವನೆಸಗಿ ||೧|| ಬಿಟ್ಟಿರುವನಶ್ವವಿದಲಂಕರಿಶಿ ಫಣೆಯೊಳಗೆ | ಕಟ್ಟೀಪತ್ರವೆನುತೋಷದಲಿ | ಧಿಟ್ಟಶತ್ರುಘ್ನಬಂದಿಹನಿದಕೆ ಬೆಂಬಲಕೆ | ಸೃಷ್ಟಿಪಾಲಜಯಸಲೆನುತಾ ||೨|| ಚಂಡವಿಕ್ರಮಭುಜಪರಾಕ್ರಮಿಗಳಾದವರು | ಕಂಡು ಕಟ್ಟುವದು ಹಯವಿದನೂ | ತುಡತಂದನೃಪರಗೆಲಿದು ವಾಜಿಯ ಬಿಡಿಸಿ | ಕೊಂಡುಪೋಗನು ಶತ್ರುಘನೂ ||೩|| ಯಾತುರಗವನುಬಂಧಿಸಲು ಸತ್ವವಿಲ್ಲದಿಹ | ಭೂತಳಾಧಿಪರಿದಿರಗೊಂಡೂ | ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ಕಾಣಿಕೆಯನಿತ್ತು ಮನ್ನಿಸಲವರ | ಗಾಜನಾಕ್ಷಣಪಾಲಿಸುವನೂ ||೪|| ಯಿಂತೆಂದು ಬರದಪತ್ರಿಕೆಯ ವಾಚಿಸುತ | ಅತ್ಯಂತಕೋಪಾಗ್ನಿಯುಲಿಧವನಾ | ಮುಂತ್ರೀರ್ಪಸುಭಟರನುನೋಡಿಪಲಗಾಡಿ ವೃತ್ತಿ | ಲಿಂತೆಂದನಗುತಸಂಭ್ರಮದೀ || |೫|

ರಾಗ-ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ-ತ್ರಿಪುಡೆ.

ಏನನುಸುರುವೆನೀಪರಿಯ | ಬರುವ ಮಾನವೀ [illegible] ನೃಪರಿಗುಂಟೆ | ಸಿಥಾನಿಸದೆ ಬಂದಿಹನು | ಬಂದ್ಧಿಸಿಸಿ ಸರಂತೇ ||೧|| ಪೂರ್ವಿಪತಿಗಳ ಕಾಲದೊಳ್ ಮಾಣೆ | ಸರ್ವಭವ್ರುಮಕನೆಂನಪಿತನಿರೆ | ಸರ್ವರೊಳಗಾಶ್ರೇಷ್ಠನೆಲೆ ಬೀಗರ್ವವೇನೈ ||೨|| ಇಂದುರಣದೊಳಗೆನ್ನಶರಪತಿ

ಯಿಂದಗಜಹಯಮುಖ್ಯಸೇನಾ | ವಿವಿಧರತ್ನವಿಭೂಷಣ
ರಗಿರುವೆ | ತಾನೆಂದೆನುತಿದಾ ‖ ೩ ‖ ತಾನು ಜಯವನು
ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾ | ನಂದನಿಗೆಸೇನಾಪತಿಯು | ಕರದಿಂದ
ಬಲಸಹಿತೀಗಯುದ್ಧಕೆ | ನಿಂದಿರುವವರು ‖ ೪ ‖

ಭಾಮಿನಿ ‖ ಅತ್ತ ಹಯಪಾಲಕರಾಗ್ರಹಿತಂ | ದತ್ತ ಮ
ಖ್ಯಪಥನನೆಕಟ್ಟಿದ | ವಾರ್ತೆಯನುಕೇಳುತ್ತ ಭಯದಿಂ
ದಾಗಲಡೆತಂದರು ‖ ಶತ್ರುಘ್ನಗೆಪೇಳಲ್ಕೆರಣದಲಿ | ನಿಂತು
ಕಾದುವದೆನುತನೃಮಿಸೆ | ಚಿತ್ತದಲಿಸಂತಸವತಾಳುತ |
ಲಾಗಪಟುಭಟರು ‖ ‖ ೧ ‖

ರಾಗ-ಶಂಕರಾಭರಣ-ಮಟ್ಟೆತಾಳ.

ಹತ್ತಲಾಲಿಸ್ಯವಸಿರಾವು | ಪೃಥ್ವಿನಾಲಯಸುರ
ಲಿಂತು | ಹಸ್ತಹಸಾಂತಧಾಬಿಸೇನೆ | ಮತ್ತಿತಾಗಳು ‖
ಕತ್ತಿಪರಶುಕುಂತಪಾಶ | ಶಕ್ತಿತೋಮರಂಗಳಿಂದ | ವಿ
ಸ್ತರಿಸುವಸೇನಮುಂದೆ | ನಿಂತ ದಕ್ಷಣಾ ‖ ೧ ‖ ಬದಿ
ಯಿದರಕುಟ್ಟಿ ಮುಂದೆ | ಬಿಡದೆನುತ ವ್ರಭಯಸ್ಯನ್ಯ |
ಹಿಡಿದುವಾಗ ರಣಕ್ಷಪತಿಯು | ಘಡಘಡನುತಲೀ | ಘುಡು
ಘುಡಿಸುತಬ್ಬರ್ಬಿಸುತ | ಕಿಡಿಯನಂಗುಳುತಂಮುಸ್ಯಂ
ದ | ವಿಡಿವ್ರತಾಗ ಹಿಂದೆಸೆಟ್ಟು | ಯಿಡಿದರೆನುತಲೀ ‖ ೨ ‖
ಬಾಣಮುಯುದ್ಧಬಲವಧಮಾನ | ಹಾಸಿಗ್ಯಮೋಂದಕ್ಷಣ
ದ | ಯೇನನೆಂದನಮುಘುತಪನು | ಮುವ್ರಸಿಯ್ಯನೇ ‖
ಅನಲಾರದಿವಸಧುರವ | ಪ್ರಾಣಭೀತಿಯಿಂದ ಮರಳ |
ಕ್ಷೋಣಿಪತಿಯಾಸಹಜನೆಂದ | ತಾನೆಧಮಸಗೇ ‖ ೩ ‖

ರಾಗ-ಭೈರವಿ-ಅಷ್ಟತಾಳ.

ತರಳಾನೀರಣಕಬಾಪಹ | ಕಾದುವಡಿದುಸ್ತರಸಕ್ಲಿಕೇ

ಳೊಡನೆಯವೂ । ಸರಿಸುಡುಗರಕೂಡಿಪರಿಪರಿಯಾಟವೆಸ
ರಿಸುನೀಂಪ್ರೋಂಗದಾನೂ ॥ ೧ ॥ ರಿಪುಗಳಶಿರಗಳನೂ ।
ಚಂಡಾಡುವಲಅಪರೂಪದಾಟವನೂ। ನೃಪತಿಕೇಳ್ಕ್ರೀಡಿ
ಸಲಿಸುಯೋಕ್ಯವು । ಕುಪಿತನಾಗದಿರೆಂದಾನೂ ॥ ೨ ॥ ಶಿ
ಶುಹತ್ಯಾಪಾತಕೇಕೇ । ಅಂಜಿಯನಿಂನೊಳುಸುರುವೆನೀ
ಕ್ಷಣಕೇ । ಹಸುಮಗನಾಗಿಸಾಹಸವತೋರಿಸಲೆಂದು ।
ಅಸುವನೀಂಗದಿರೆಲವ್ರೋ ॥ ೩ ॥ ಪಾತಕಕಂಜೆನೀನೂ । ಸ
ದ್ಧರ್ಮದರೀತಿಯೊಳಿರುವಾತಾನು । ಅನಾತಕೀತುರಗಾ
ಟ್ಟವಿಡಿದೈತಂದೆ । ನೀಂತೆರಳೆಲೊಮನಗೇ ॥ ೪ ॥

ರಾಗ-ಪಂತುವರಾಳಿ-ಮಟ್ಟತಾಳ.

ಎನುತಬಾಣಶತಕಂನುಧವುನನಾಕ್ಷಣ । ಯಿನಕು
ಲೇಂದ್ರನಸುಜಗೆಸೆಯುಲತಿವಿಚಕ್ಷಣಾ ॥ ಕಣೆಯುಹತಿ
ಗೆಸೇನೆಮತ್ತೆ ವಣಿನುತಿರುಗಲೂ । ಆನಕಶತ್ರುಹಾಸ್ಯ
ನೂರುಕಣೆಯೊಳೆಸೆಯುಲೂ ॥ ೧ ॥ ಬಂದುನಾಂಟಲಸ್ತ್ರ
ಕೋಂಪದಿಂದಧವುನನೂ । ವೆಂದುಭಾರಿತ್ರಿಶಿಖಶರಗಳಿಂ
ದಲೆಚ್ಚನೂ । ಮುಂದುವರಿದುಬಸುರನುಚ್ಚಳಿಸಲು
ಕಾಣುತಾ । ಅಂದುಸಾವಿರಸ್ತ್ರವೆಸೆಯೆಬಳಿಕನೃಪಸು
ತಾ ॥ ೨ ॥ ತುರಗಸೂತಸಹಿತಲಾಗಧರೆಗೆಬೀಳಲೂ । ಭರ
ದಿಪೊಸವರೂಥವಡರಿಧವುನನಾಗಲೂ । ಶರವನೆಸೆಯೆಶ
ತ್ರುಹಾಸ್ಯಮೂರ್ಛೆಯಿಂದಲಿ । ಧರಣಿಗೊರಗಿಬಳಿಕಚೇ
ತರಿಸುತಶಾಂತಿಯುಲಿ ॥ ೩ ॥

ಭಾಮಿನಿ ॥ ಮುನಿಪಕೇಳ್ಬಳಿಕಶತ್ರುಘ್ನಘನತರದ
ರೋಷದಲಿಸೂದರ್ನನು । ರಣದಿಧವುನಮನನುಗೆಲುವ ।
ಸಾಹಸವಾರಿಗುಂಟೆಂನೂ ॥ ಯನುತಮನದೊಳಚಿಂತಿ

ಸಲು । ಈಂತನಿತರೊಳುಪುಷ್ಕಳನುಚರಣಕೆಮಣಿದು
ಕಿರಿಪ್ಪಯ್ಯನೊಳುಪೇಳ್ದನುಗ್ರರುಪರಾಕ್ರಮದಿ॥೧॥

ರಾಗ-ಕೇದಾರಗೌಳ-ಆದಿತಾಳ.

ತಾತಕೇಳೀಗಯಿಾಧೂರ್ತನ । ಗೆಲುವರೆಯಾತಕೆಚಿಂ
ತಿಸುವೆಪ್ರೀತಿಯಿಂದೆನಗಪ್ಪಣೆಯನಿತ್ತುಕಳುಹಿಸುಧೂ
ರ್ತನಗೆಲುವೆನೆಂದಾ ॥ ೧ ॥ರಣದೊಳುನಿಂದಾಸುದಣಿಸೀ
ದಾವೈರಿಯು । ಕ್ಷಣದೊಳುಜಯಿಸುವೆನೂ । ಅನುಮಾ
ನಬೇಡೆಂದುಪದಕೆರಗುತಲಿ ।ಸಂಗರಕಪ್ಪಣೆಯುಕೊಂಡಾ
ನೂ ॥ ೨ ॥ ಮಣಿರಥವೇರ್ದುಹೂಂಕರಿಸುತ್ತಪುಷ್ಕಳ।
ಧನುಃಶರಾಯುಧವಿಡಿದೂ । ಘನಪರಾಕ್ರಮದಿಂದಸಚೆತಂ
ದುಸಂಗರ । ಕಿದಿರಾಗಿರೋಷದೊಳೂ ॥ ೩ ॥ ತಂಡತಂ
ಡದಸುಭಟರಕೂಡಿರಣದಿಮುಂಕೊಂಡು । ನಿಂದಿರೆಧನು
ಸಾ । ಚಂಡವಿಕ್ರಮಪುಷ್ಕಳಾಖ್ಯನುಪೇಳ್ದ। ಕೋದಂ
ಡವಜೇಂಗೈವುತಾ । ॥೪॥

ರಾಗ-ನಾದನಾಮ-ಅಟತಾಳ.

ಯಾವೊಧವನೆಕೇಳುರಣದೊಳು। ನಿನ್ನಗೆಲುವಾರೆ
ಬಂದೆನೀಕ್ಷಣದೊಳೂ ।ಛಲದುಳಭರತನಾತ್ಮಜನಾನೂ।
ಪುಷ್ಕಳನಸಾಹಸವನೆನೋಡಿನ್ನು ॥ ೧ ॥ ಕೇಳುಸು
ಬಾಹುವಾತ್ಮಜನಾನೂ । ಗುಣಶೀಲಧಮನನೆಂಬರೆಂನಾ
ನೂ । ಲೀಲೆಯಿಂಕಟ್ಟಿದನಶ್ವವಾ । ನೆಂಗುಕಾಳಗದಲಿ
ಬಿತಲಸ್ತ್ರವಾ ॥ ೨ ॥ ಬಿಡಿಗರಪುತಬಿಡೆಶರಗಾಳೂಗಜ
ತುರಗಪದಾತಿಗೆತಾಗಲೂ । ಬಿಡಿಗೆದರುತಪುಷ್ಕಳಾಖ್ಯ
ನೂ । ಅಗ್ನಿಶರವೆಸದನುಪೇಳ್ದರಾನೂ ॥ ೩ ॥ ಪಿಡಿ
ಬಿಡುತ್ತೆತಹಬಾಣಾದಿ । ಸೇನೆಸುಡುತಿರೆಧಮನದುಂ

ಮಾನದೀಪಿತರೋಷದಿಂದಜಲಸ್ತ್ರವಾ । ಬಿಟ್ಟುಮೆ
ರೆಯಲೀಸದಿನಿಜಪೌಳ್ಯವಾ ॥ ೪ ॥ ಜಲವುಮುವಾಗುತ್ತ
ಲಶ್ಯಕ್ಷೀ । ಸೇನೆಮುಳುಗುತ್ತೀಲಾತಲಿರೆಪ್ಪಥೆಯಲಿ । ಕ
ಲಿಪುಷ್ಕಳನುವಾಯವ್ಯಾಸ್ತ್ರವಾ । ಸಜ್ಜುಸಿಲಿಸಿದನ
ದರಪ್ರತಾಪವಾ ॥ ॥೫॥

ಭಾಮಿನಿ ॥ ಮುನಿಪಕೇಳ್ಬಿಟ್ಟಕಥಮನನು ಜನಲಿಪ
ರ್ವತಬಾಣವೆಸೆಯಲು । ಜನರಿಗುಪಹತ್ರಿಯಾಗೆ ದರನು
ಕಂಡುಪುಷ್ಕಳನೂ ॥ ಘನತರದವಂತ್ರಾಸ್ತ್ರ ವೆಸೆಯು
ಲು । ಅನಿತಿದೆಲ್ಲವನುಂಗೆಧಮನನ । ತನುವನುಚಳಿಸ
ಲ್ಕೆ । ಮೂರ್ಛಿತನಾಗಿಮಲಗಿರಲೂ ॥ ॥೬॥

ಕಂದ.

ಧಮನಂ ಮೂರ್ಛಿತನಾಗಿಮಲಗಿರಲಾಗಳ್ । ಅನಿತ
ರೊಳಂಚರರೈತಂದಾಗಳು । ಧರಣಿಪವೀರಸುಬಾಹುಕನ
ಡಿಗೆರಗುತ್ತಂ । ಕ್ರಮದಿಂದೀವಾರ್ತೆಯನರುಹಿದರತಿಭೀ
ತಿಯೊಳಂ ॥ ॥೧॥

ರಾಗ-ತಾಳ.

ಲಾಲಿಸಬೇಕುರಾಯಾ । ನಾವೆಂಬುದುಜಾಲವಾ
ತಲ್ಲಜೀಯಾ । ಪೇಳುವೆನೇನಸುಶೀಲಸಿಂನಾತ್ಮಜಲೀಲೆ
ಯಿಂಮ್ರುಗಬೇಟೆಗೇ । ಪೋಗಿರಲಾಗಿ ॥೧॥ ಸಾಕೇತಾ
ಧಿಪರಾಮನನೂ । ಹಯಮೇಧವಸ್ವೀಕರಿಸುತಲವನೂ ।
ಲೋಕೈಕವೀರರರಗೆಲಲೆಂದು ಕಳುಹಿದ । ಲೇಖನ ಸಹಿತ
ತಾನೂ । ವಾಜಿಯನೂ ॥೨॥ ಕಂಡಶ್ವವನು ಕಟ್ಟಿದಾ ।
ಶತ್ರುಹನಮುಂಕೊಂಡುರಣದಿಗೆಲಿದಾ । ಕಂಡಕಂಡ ಸುಭ
ಟರಜಯಿಸಿದನೂ । ಪ್ರಚಂಡ ನಿಂನಾತ್ಮಜನೂ । ಧುರ

ಧೀರಾನೂ ॥ ೩ ॥ ಬಂದುವೃಷ್ಕಳಬಳಿಕಾ । ರಣಾಗ್ರಕೆ
ನಿಂದಾನುನೃಪತಿಲಕಾ।ಅಂದವನೊಳುಕಾದಲಾರದೆಮೂ
ರ್ಛೆಗೆ । ಸಂದುಮಲಗಿದತಾನೂ । ನಿಂಮಮಗನೂ ॥೪॥

ಭಾಮಿನಿ ॥ ಚರರನುಡಿಯನುಕೇಳುತಾಕ್ಷಣ ।ಧರಣಿ
ಪಾಲಸುಬಾಹುಕೋಪದಿ । ಕರದುಸೇನಾಪತ್ರಿಯೊಳುಸು
ರಿವ । ನವುಡಗತಿಯುತಲೀ । ತರಳನನುಸಂಗಂದಿಕೆಡಹಿ
ದ । ಪರಮಪಾತಕಿಜೀವದಾಸೆಗೆ । ಪ್ರರಪುರನಮರೆಹೊ
ಗಲು । ಬಿಡೆನೆಂದಾರ್ಭಟಿಸಿನುಡಿದಾ ॥ ॥೫॥

ರಾಗ-ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ-ತ್ರಿಪುಡೆ.

ಕೇಳುಸೇನಾಪತಿಪುರಿಪ್ರಗಳ ।ಬೀಳುಗೆಡವೆನುನಿವಿ
ಷದಸಾತ್ರಕೆ । ಕಾಳಗಕೆಸಂನಾಹಗ್ಯೈವುದು । ತಾಳದಿಂ
ಗಾ ॥ ೧ ॥ ಯೆಂದುಸೇವಿಸಲಾಗಸೇನಾ। ವೃಂದಸುತ
ಶಿತರಳಭೂಪತಿ । ಬಂದನೃಪನಗ್ರದಸುಕೇತನು ।ಕುಂ
ದವಾಗಾ ॥ ೨ ॥ ನೃಪನಸುತಚಿತ್ರಾಂಗನೆಂಬವ । ನಪರಿ
ಮಿತಬಲಯುತಚಿತ್ರಸು । ಕಪಥವಿಚಿತ್ರತುವರಾಗಲು।
ಕುಪಿತರಾಗಿ ॥೩॥ ಘೋರಕಪಾಲಮುಂದಗಪಣವೆ ।ನಗಾ
ರಿನಾನಾವಾದ್ಯಘೋಷವಿ । ಧಾರುಣೀಪತಿಸಮುದಕ್ಕೈದಿದ ।
ನಾರುಭಟಿಸೀ ॥ ॥೪॥

ರಾಗ-ಸಾಂಗತ್ಯ.

ಬಂದಾಭೂಪತಿರಣರಂಗದೊಳಗೆನಿಜ । ಸ್ಯಂದನದೊ
ಳುಮಲಗಿರುವಾ । ಕಂದಾನಕಂಡು । ವೈದನುಗ್ರತಾ
ಪ ಪಿನು । ತಂದುಕೈಯದೊಳಗಾಟಿರುವಾ ॥ ೧ ॥ ಪ
ಸ್ತ್ರಾಪಾತಕಗಡು । ನೀನೆಲೀಕ್ಷತ್ರಿಯಯುವತ್ರೊಳ । ಸುತ್ರಿರ
ಲಾಗಕೀರ್ತಿಸೀ । ಬತ್ತಿದಧನುರ । ಪಿರಿಮುಕಂಡೆ

ರವ್ರತಾ ಲಿಂತೆಂದಾಘ ನುತಾ ॥ ೨ ॥ ಯಲ್ಲೀಗೈದಿದಪ್ರ
ಷ್ಟಳಾಖ್ಯಾಕಾಣೆನುಪೇಳಾ । ಗಳ್ವರಾತೆರದಿಂದಾಲೀ
ಗಾ । ಕೊಲ್ಲುವೆನೆನುತ । ಲಿದಿರಲ್ಲಿಪಿತನಾ । ಕಂಡಲ್ಲೀ
ಯೆಲ್ಲೀವೆಣಿದಾನುಪದಕೀ ॥೩॥ ಸುತನಂನುತೆಗದಪ್ಪಿ । ಅ
ತಿಹರುಷದಿಪೇಸಾ । ಪತಿಗೊಡನಿಂತೆಂದಾನಾಗಾ । ಜತು
ರತೆಯಿಂದೆಂದಾ । ಸೈನಿಕವನುಕಳ್ರಿಂಚಾ । ಕೃತಿಯಿಂ
ದೌರಚಿಸೆನಲೆಂದಾ ॥೪॥ ಪಟುಂದೇಸುಕೇತು । ಪಾರ್ಥವಿ
ಚಿತ್ರಾಂಗವಿಚಿತ್ರಾ । ಹಿಂಪೇನಿಂದನುತಾಜೆಂಬಲಕೇ ।
ಅಂದವರುಗಳನಿಂಕ್ಷಿಸುದಾಕೇಳಲಿಕೆ । ವಾತ್ತೆಂದಾನು
ಮೆಂತಾಭೂಪರೊಳಗಾ ॥ ॥೫॥

ರಾಗ-ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ-ಅಟತಾಳ.

ಚಿತ್ರಾಂಕಪ್ರರವರಧೀಶಸುಬಾಹುಕಾವೀರನೀತಾ। ಶಂ
ಖಚಕ್ರಧರನಭಕ್ತಪರಮಪ್ರಣ್ಯಾತ್ಮಕಾ । ವೀರನೀ
ತಾ ॥೧॥ ದುರ್ಮಾರ್ಗರಹಿತಾದುಷ್ಟಮರ್ದನನೀಕ್ಷ್ಣಕಾ ।
ವೀರನೀತಾ ।ಸತ್ಯಧರ್ಮಾದಿಪ್ರಜೆಪರಿವಾರವೆಸಲಘುವೀರ
ನೀತಾ ॥ ೨ ॥ ಸಂಗರಶೂರಪರಾಕ್ರಮನಾಗಿಹವೀರನೀ
ತನರಣರಂಗದೊಳರಿಗಳ ಜಯಿಸುವ ಸುಭಟನುವೀರನೀ
ತಾ ॥ ೩ ॥ ಭೂತಾಳಧಿಪರೊಳುಖ್ಯಾತನೆಂದೆನಿಸೂವಾ
ವೀರನೀತಾ। ಸುಮಹಾತಿಶಯದಿರಾಜನೀತಿಯಿಂದಿರುವಾ
ನುವೀರನೀತಾ ॥೪॥ಭೂಮಿನೀಧಾರುಣೀಪತಿಕೇಳುಕೇಳೀ
ಟೆಯು । ವೀರನನುಜಯಿಸುವರೆನಂಮೊಳು । ಭೂಬಲ
ದೊಳುಲಕ್ಷ್ಮುಮಿನಿಧಿ । ಹೊರತಾಗದಂನ್ಯರಲೀ । ತಾರು
ತಂವ್ಯದಿಅರಿತುಕಾದುವವೀರರಿಗೆಪೇಳನಲುಕಳುತ ।
ವೂರವುಳಬಾಲಕನು । ಬಂದಿಂತೆಂದಶತ್ರುಘನ ॥೫॥

ರಾಗ-ಕೇತಾರಗೌಳ-ಝಂಪೆ.

ಮಿತ್ರಕುಲಜಾತಕೇಳೂ।ನಿಂನೊಡನೆವಿಸ್ತರಿಪೆನಾನೀ
ಗಳೂ । ಶತ್ರುಗಳಜಯಿಸಲೆಂದೂ।ಮನದೊಳಗೆವ್ಯರ್ಥ
ಚಿಂತಿಸದಿರಿಂದೂ ॥೧॥ ಕ್ರೌಂಚಾಕ್ರುತಿಯಸೈನ್ಯವಾ ।
ಗೆಲ್ಲನಿರ್ವಂಚನೆಯೊಳಂ ಭಾರ್ಗವಾಮುಂಚೆಕಲಿಸಿಹ
ಸಾಯಮನಗೇ । ಬರಿದೆನೀಚಂಚಲಿಸಲ್ಯಾಕೆಹೀಂಗೇ ॥೨॥
ಅನುಮಾನವ್ಯಾತಕಿದಕೇ । ನೇಮವನುಯನಗಿತ್ತು ಕ
ಳುಹುಮುಂದಕೇ । ಘನಪರಾಕ್ರಮಿಗಳನ್ನು । ಜಯಿಸು
ವೆನಾರಣದೊಳಗೆ ಕೇಳುನೀನೂ ॥೩॥ ಯಂದುನುಡಿಯ
ನಾಕೇಳುತಾ । ಚಿತ್ತದೊಳಗಂದುಹರುಷವತಾಳುತಾ ।
ಭಾಪವಲಿಶತ್ರುಘ್ನನೂ । ಪೋಗಿಬಾರೆಂದುನೇಮವನಿ
ತ್ತನೂ ॥ ॥೪॥

ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ ।ವರಮುನಿಪಲಾಲಿಸೈಲಕ್ಷ್ಮಿನಿಧಿಯುಂ
ಬಳಿಕಧುರಕೆಪೊರಡುತ್ತಿರಲುಪುಷ್ಕಳನುಸಹಿತಾಗ । ಪ
ರಿಪರಿಯಸೇನಾ । ಸಮೂಹಬೆಂಬಳಿಕೈದೆ । ನಾನಾಸು
ವಾದ್ಯದಿಂದಾ ॥ ಪರಮವಿಭವದೊಳಾಗ । ಶತ್ರುಘ್ನರಥ
ವೇರಿಬರುತಿರಲುಯಿತ್ತ । ಲಕ್ಷ್ಮಿನಿಧಿಯುಸುಕೇತುವ
ನು । ಕರದುಚಾಪವನುಜೇಂಗೈದುಕೋಪದೊಳಂದು ।
ನುರುಪರಾಕ್ರಮದಿಂದಲೀ ॥ ॥೧॥

ರಾಗ—ಪಂತುವರಾಳಿ—ಮಟ್ಟೆತಾಳ.

ಯೆಲೆಸುಕೇತುರಣದೊಳಿದಿರುನಿಲಲುಬಂದೆಲಾ । ಜಲ
ಜನಾಭನಶ್ವವೆಂದುತಿಳಿಯದಾದೆಲಾ । ಕಳುವದೀಗಕೊ
ಟ್ಟುಮರಿಯಹೋಗಲುನಿಂನನೂ । ಮಲಿದುರಕ್ಷಿಸುವನೆನ
ಲೈಪೇಳ್ದನಾತನೂ ॥೧॥ ಕ್ಷತ್ರಿಕುಲಜರೆಂಬವರಿಯನರಿ

ಯುದಿಂಗಳೂ[illegible] ವಾಗಿನುಡಿಯುಯಲ್ಯಾಕೆಕೇಳುರಣ
ದೊಳೂ ಸತ್ಯ[illegible]ರೆಂಮಗೆಲಿವುಬಿಡಿಸುಹಯವನೂ।
ಚಿತ್ತದೊಳ[illegible]ನೋಡೆನುತ್ತಲೆಚ್ಚನೂ ॥೨॥ ಯು
ಸವಶರವಲಕ್ಷುಮಿಸಿಧಿಯುುನಡುವೆತುಂಡಿಸೇ। ವಿಶಿತವಾ
ಸುಕೇತುಪುರಕೆನಂಟಕೀಲಿಸೇ। ವ್ಯಸನಹಿಡಿದುಪ್ರತಿ
ಶರವುಖದಿಂದಲೆಸಯುಲೂ। ಉರಗಬಾಣಬಂದುಲಕ್ಷುಮಿ
ನಿಧಿಗೆತಾಗಲೂ ॥೩॥ ಬಂದುತಾಗಿತಾಗಲಕ್ಷುಮಿಸಿಧಿಯ
ದೇಹಕೇ। ಕುಂದದಾತಬದಲುಶರಗಳಿಂದನಿಮುಷಕೇ।
ಸ್ಯಂಧನವನುಹಾರಿಸಲಿಕನೃಪನಸಹಭವಾ। ನಂದಿಸು
ತ್ತಲೆಸದರೋಷದಿಂದಲಸ್ತ್ರವಾ॥ ॥೪॥

ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ॥ ಮುನಿಸಕೇಳ್ಯೆಬಳಿಕ। ಶರಪತಿಯೊಳಾ
ಸು। ಕೇತನರಥವುಸಾರಥಿಯು। ಸಹಿತಿಳೆಗೆಬೀಳಲಿಕ।
ಘನಪರಾಕ್ರಮದಿಪಥ। ವಿಡಿದುನಿಲ್ಲಲಿಕಂಡು ಲಕ್ಷುಮೀ
ನಿಧಿಯುಕಾಣುತಾ॥ ಮನದೊಳಗೆರೋಷವನುತಾಳ್ಯಾ
ಗಧೆಗೊಳುತಲಾ। ಕಣನೊಳಗೆಮಲ್ಲ। ಯುದ್ಧವೆನೆಸಗು
ತಿರಲುನೃಪ। ನಣುಗಚಿತ್ರಾಂಗಶರಜಾಲದಿಂದಿಪ್ರಬಲವೆ।
ಕೆಡಹುತಿರೆತಡದನಾಪುಷ್ಕಳಾಖ್ಯ ॥೧॥

ರಾಗ-ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯ ಮಟ್ಟತಾಳ.

ಧೀರಪುಷ್ಕಳಾ। ಕ್ರೂರಶರಗಳಾಧಾರುಣೀಶನೊಳು
ಗಗೆಸಯತೇರುಹಯುಗಳಾ ।೧॥ ಹಾರಿಸುತ್ತಲೀಸಾರಿಭ
ರದಲೀ। ಮೂರುಭಾರಿಸುಳದುಬೀಳೆಧಾರುಣೀಯುಲಿ॥೨॥
ಬಳಿಕನೃಪಸುತಾ। ಮುಳಿದುಕಸಲಂತಾ। ತಳದಬಾಣ
ಚಿಸೆಯೆಪುಷ್ಕಳನವರರಥಾ ॥೩॥ ಹಾರಿತಾಗಳುತೇರು
ಹಯುಗಳೂಘೋರವಿಳೆಗೆಬೀಳಲಾಗಳಾರುಭಟಯೊಳೂ।

ಭಾಮಿನಿ ॥ ಬಳಿಕ ಪುಷ್ಕಳನೆಂದನಿನ್ನಯ । ತಲೆಯ
ತೊಳದಿರೆ ಪಿಡಿವ ಬಾಣದಿ । ಸಲೆ ಪತಿವ್ರತೆಯರಿಗೆ । ಅಳು
ಹಿದಪಾತಕವು ತನಗೇ । ತಳುವದಾ ಚಿತ್ರಾಂಗನುಸುರಿದ ।
ಮುಳಿವೊ ನಿನ್ನಸ್ತ್ರವನು ತುಂಡಿಸ । ದುಳಿದರೇಕಾದಶಿ
ಯುವ್ರತವಳಿದ । ಪಾತಕವು ತನಗೆಂದಾ ॥ ॥೧॥

ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ ॥ ಯುನಲು ಕೇಳುತಲುಗ್ರ । ಕೋಪದಿಂ
ತಾಪದಿಂ । ಕನಲಿ ಪುಷ್ಕಳ ಶರವ । ಹೂಡುತಂ ಬೋಡು
ತಂ ಕಿನಿಸಿ ನಿಂದೆಸೆಯುತ್ತ । ಕಂಡು ಚಿತ್ರಾಂಗ । ಪ್ರತಿಯ
ಸ್ತ್ರದಿಂ ತುಂಡಿಸಿದನೂ । ಕಡೆಯಿಂದ ತುಂಡಿಸಲು । ಅ
ರ್ಧ ಭೂಮಿಗೆ ಬೀಳೆ । ಬಳಿಕವು ಉಳಿದರ್ಧ । ಚಿತ್ರಾಂಗನ
ಶಿರಂಗಳಂ । ಮರುಳಭೇದಿಸಿ ಕಡಿವ । ದೇನೆಂಬೆನದು ಭೂ
ತವ । ಮುನಿಪ ಕೇಳಚ್ಚರಿಯನೂ ॥ ॥೧॥

ಕಂದ.

ಕಾಣುತಾಗ ಸುಬಾಹುನೃಪಾಲಕ । ಕ್ಷೋಣಿಯೊ
ಳೊರಗಿದನೇನೆಂಬೆಂ । ವೀರಕುಮಾರನ ಶಿರವನು ಮುದ್ದಿ
ಸಿ । ಘೋರಶೋಕಾಗ್ನಿಯೊಳಂ ತೆಂಪಂ ॥ ॥೩॥

ರಾಗ-ನೀಲಾಂಬರಿ ಆದಿತಾಳ.

ಪರಿಹಾರಾಯೆಸುಸುರಾದೊಳಗೆ । ತರಳನೀನ್ನೈತಂ
ದೂ । ಧರದೀ ಪುಷ್ಕಳಂಗಾರಕೇ । ಗುರಿಯಾಗೀನೀ
ನಿಂದೂ ॥ ೧ ॥ ಹರಣವಳಿದು ಪೋದುದ್ಯಾಕೇ । ಪರಿ
ಬೋಳೆಂ ಮೂನಗಲೀ । ಕೊರತೆಯಿಂದಾಲೆಂತೂ ನಿನ್ನಾ ।
ಮರತೂ ಸಾಜೀಪಿಸಲೀ ॥ ೨ ॥ ಚಂದ್ರಬಿಂಬಾದಂತೇ
ಪೋಲ್ವಾ । ಕಂದಾ ನಿನ್ನಾ ಮೊಗವೂ । ಕಂಡೀಕಾಂತೀ
ಯುಡುಗಿಶ್ಯಾತಾ । ಕಿಂದೆಂನಾ ಸತ್ವಾತ್ರಾ । ೩ ॥ ಸುಂದಾ

ರಾಂಗಾ ನಿಂನಾಸತ್ರ್ವ | ದಿಂದಾಲಾನೀವರೆಗೆ | ಧಂದಾ
ದೀರಾಜ್ಯಾವಾನಾಳ್ದ | ಮುಂದಿಂನ್ಯಾರೂನವಮೆ | ೪ ||
ಅಂಕಾಧವನಾ | ವ್ಯಗಜೇಟಿಗೇ | ಮಿಂಗಾನೆತಾಪ್ರೀ
ಗೀ | ತಂನಾಶವ್ರಯ್ಯಕ್ಕಾಗೀತುರಗಾ | ವನ್ನೂ ಕಟ್ಟ
ಲಾಗೀ ||೫|| ಚಿಂಣಾನಿಂನಾ | ಮರಣವಂನೂ | ಕಂಣಾ
ರೇನಾನೊಂಡೀ |ಯಿಂನೆಂತ ಬಾಳಾಕಿನಾನೂಪ್ಪಂಣಾಸ್ರಿಹೀ
ವಾನಾಗೀ || ||೬||

ರಾಗ–ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ–ತ್ರಿವುಡೆ.

ಯಿಂತುನಾನಾಪರಿಯೊಳಾಭೂಕಾಂತಕೋಕಿಸುತಿರ
ಲು | ಕಂಡ |ತ್ರ್ಯಂತಕೋಪದಿನ್ನೃಪಸುತರುಸಲೆ|ಪಂಥ
ವಿಡಿದೂ ||೧|| ಸುತಧವನನುವಿಚಿತ್ರಸಹಿತಲೆ| ಪಿತನ ಚ
ರಣಕವೆಣಿದುಪೇಳಿದ | ರತ್ರಿಪರಾಕ್ರಮಾಂಗಿನಾಪಿದೆಸ್ಯ
ಥೆಯಿದೇನ್ನೆ ||೨|| ಮಡಿದಚಿತ್ರಾಂಗನುತವಾತ್ರಿಜ | ಪ
ಡದವೀರಸ್ವರ್ಗವನು | ನೀಬಿಡುಮನೋಚಿಂತೆ ಯುಸು
ಯುದ್ಧವ | ತೊಡಗಿಸಿನ್ನೂ || ೩ || ಯೆಂದೊಡಂಬಡಿಸ
ಲ್ಕ ಕೇಳುತ | ಲಂದುಶೋಕವನುಳದುಹರುಷದಿ | ಸ್ಕಂ
ದನವನಡರುತಲಿ | ರಣಕ್ಕೈತ್ರುಂಧರಾಗಾ || |೪|

ಭಾಮಿನಿ || ಅತ್ರ ಧಮನಾದಿಗಳುಸಮರದಿ |ಕತ್ರುಹ
ಸಸ್ಸೈನ್ಯದೊಳುಕಾದಲಿ | ಕಿತ್ತ ಸೇನೆಗಳುರಗೆಬಿಳಿಕ| ಸ
ವಿರುಸುತಬರಲೂ || ಪೃಥ್ವಿಪಾಲಸುಬಾಹುವಾತನ | ಪ
ತ್ರಿರಕನಡಕಂದುರ್ತಂನಯು |ಚಿತ್ತದಲಿನಸುನಗುತ| ಕೋ
ಪಿಸುತೆಂದನವನೊಡನೇ || ||೧||

ರಾಗ–ಸಾರಂಗ–ಅಷ್ಟತಾಳ.

ಕಪಿಯೇನೀನಾರೆತಬುದೆಂನೆಳೂ | ಪೇಳುಕಪಿತಾದಾ

ಪೋತಕ್ಲವೀಗಾಳೂ | ಕಪಟದೊಳಂಮಬಿತ್ರಂಗನಾ |
ಕೊಂದಚಾಳನಾರೆಂದೆನಲಾಕ್ಷಣಾ ||೧|| ಭೂತಾಳಧಿಪ
ಗೆಂದನಾತನೂ | ಕೇಳುವಾತಕುಮಾರನಾಹನುಮನೂ|
ಘಾತಿಸಿದವಸಿನ್ನಮಗನನೂ | ವಿಖ್ಯಾತಪ್ರಹಸ್ತ್ಯಳನೆಂಬಾ
ವೀರಾನೂ | ೨ || ಯುಲ್ಲಿಹನವನೆಂಬುದೀಗಾಳೂ | ನೀ
ನುಸೊಲ್ಲಿಸಲೀಕ್ಷಣರಣದೊಳೂ| ಕೊಲ್ಲುವೆನೆನಲಿಪ್ರತಾ
ಪದಿ | ಪೇಳ್ದಪ್ರಲ್ಲನಾಭನದೂತಕೋಪಾದೀ || ೩ || ತು
ರಗಪಾಲಕರರಕ್ಷಣೆಗೆಂದೂ | ಬಂದುದರಿಯುದಾದೆಯಲಾ
ಶತ್ರುಹನಿಂದೂ | ಅರಿಗಳೆಲ್ಲಿರನುತಾಜಯಿಸುವಾ | ಸಿಂ
ಮಧುಪರಾಕ್ರಮವನ್ನುನೀಸುಬಾ || ೪ || ಯುಃವ್ರೊ
ಕ್ಷತ್ರಿಯುಕುಲಜಾತಾರು|ನಾವುಸರಿವೆವೆರಣದಿಸಮರ್ಥ್ಯ
ರೂ |ಮರುಳುಕಪಿಯೆನೀನಗ್ಯಾಕೆಂದೂ| ಯೀಗತೆರಳು
ಪ್ರಹಸ್ತ್ಯಳನನ್ನುತೋರೆಂದೂ || ೫ || ಸುಲಭ್ರಪರಾಮ
ಸ್ಸೈನ್ಯವನಿಂದೂನೀನೂಕೆಡದಕಾರಣಬಂದೆಕೇಳಂದಾ!ಕ
ಲಹಾದಿನಿಂನದೇಹವನಿಂದೂ | ನಾಸುಕೆಡಹದಿದ್ದರಹನು
ಮನಲ್ಲೆಂದೂ || ೬|

ರಾಗ-ಪಂತುವರಾಳಿ-ಮಟ್ಟತಾಳ.

ಯುಂಡಮಾತನೂ | ಕೇಳುತಂದುಜನಪನೂ | ಕಂ
ಪಾಗಪವರ್ತಾಸ್ದಿಂದಲಸದನೂ || ೧ | ಬರುವಶರ
ಪನೂ | ಪಿಡಿದುಮಂತಜಾತನೂ | ಕರದಿವಬರಿವುಚೂ
ರ್ಣಗೈದುತುರಗರಥಪನೂ ||೨|| ಬಾಲತುದಿಯೊಳೂ |
ಸುತ್ತಿಮೇಲೆಕೇಳಯುಲಲೂ | ಜೋಲುತಿರಲುಕಾಣುತಾ
ನೃಪಾಲನಾಗಳೂ | ೩ || ಯೆಸೆಯೆಬಾಣಾವಾ | ಬಂದು

ಮುಸುಕೆಬಾಣವಾ । ಬಿಸುಡೆರಥವನೃಪತಿಯುಚ್ಚ್ರಪ್ರೈಸೆ
ಶರವೃಷ್ಟಿವಾ ॥ ।೪।

ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ ॥ ಕಣೆಯುಹತ್ತಿಯಿಂದಾಗಮಾರುತಿಯು
ಕೋಪದಿಂ । ಜನಪಾಲಸುರಕೆಪಾದದೊಳ್ ಉಡಿಯೆಮೂ
ರ್ಛಿಸಲು । ಯಿನಕುಲೇಶನುಸರಯುತೀರದೊಳಂಯಾ
ಗ । ಶಾಲೆಯುಲಿದೀಕ್ಷೆಯುನುತಾಳ್ದು ॥ ಮುನಿವರಗಣೊ
ಡಗೊಂಡು । ಹೋಮಿಸುತಲಿರುತಿಹುದಕನಸಿನಲಿಕಾಣು
ತೆಚ್ಚರ್ತುಸಂತೋಷದಲಿ । ತನುಪುಳಕನಾಗುತುಚ್ಚ್ರೀ
ರಿಭಕ್ತಿಯೊಳಾಗ । ಚಿನುಮಯುನಥ್ಯಾನಿಸಿದನೂ ॥ ೧ ॥
ಜಯರಘುಕುಲಾಧೀಶ । ಸಕಲಸಜ್ಜನಪೋಷ । ಜಯ
ಸೂರ್ಯಸಂಕಾಶದೈತ್ಯವಂಶವಿನಾಶ । ಜಯತುಸೀ
ತಾಕಾಂತನಿರ್ಜಿತಗುಣವಂತ । ಜಯಜಯತು ರಾಮ
ಚಂದ್ರಾ ॥ ಜಯತುಸುಂದರಗಾತ್ರ ಅಮರಕುಲಸ್ತುತಿ
ಪಾತ್ರ । ಜಯಜಯತುಕಮಲಾಕ್ಷಭಕ್ತಜನಸಂರಕ್ಷ ।
ಜಯಜಯಚಿದಾಭಾಸಚಿನುಮಯಚಿದಾಕಾಶ । ಜಯ
ವೆಂದನಾಭೂಪನೂ ॥ ॥೨॥

ರಾಗ—ಕೇತಾರಗೌಳ—ಅಟತಾಳ.

ಯಂದುಭಕ್ತಿಯೊಳುಸಂಸ್ತುತಿಸುತ್ತಲಾನಿಜ । ನಂದನ
ಥಮನನೂ । ಚಂದದಿಂಕರದತಿಹರುಷ…ಗ । ಸಾನಂ
ದದೊಳುಸುರದಾನೂ ॥೧॥ ಥಮನೆಕೇಳಾಸುಮೂರ್ಛಿತ
ನಾಗಿಮಲಗಿರೆ । ವಿಮಲಸ್ವಪ್ನವಕಂಸನೂ । ಕಮಲನಾ
ಭನುಯಾಗದೀಕ್ಷೆಯನಾಂತು । ಸಂಭ್ರಮದಿಂದಕುಳಿತು
ದನೂ ॥ ೨ ॥ ವೃಂದಾರಕಾದಿಮುನೀಂದ್ರರುಸಹಿದಲ್ಲಿ ।
ಬ…ನಮಿಸುತಿಹುದಾ । ಕಂದರ್ಪಶತಕೋಟಿತೇಜಾದಿ

ಶ್ರೀರಾಮ | ಚಂದ್ರತಾನಿರುತ್ತಿರ್ದನೂ ॥೩॥

ರಾಗ—ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ—ರೂಪಕತಾಳ.

ಹಿಂದೆ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗೆನಾನು ಪೋಗಿರಲ್ಕೆ ಕಂದುಕಾಂ
ತಾರ | ಮಧ್ಯದಲೀ | ಸಿಂಧುರಯಾನನೂ|| ಮುನಿಗಳೊ
ಡನೆತಾನು | ವಿನಯದಿಂ ಪೇಳ್ದ | ಮನದಗರ್ವದಿನಾ
ವಾದಿಸಲು | ಚಿನುಮಯಾತ್ಮಕನಾ ಮೇಲೆನಗೆ ವಿಸ್ಮ
ತಿಯಾಗ | ಲೆನುತಾಶಾಪಿಸ ಸೂ ಕೋಪಿಸಲೂ ॥ ೨ ॥ ಬಳ
ಕಾಪಾರ್ಥಿಸಲೆನ | ಗೊಲಿದು ಪೇಳ್ದನು ಮುನಿ| ಜಲಜಾ
ನೇತ್ರನು ಮುಂಬಿವೆಗೀ | ಚಲುವಾಯಾಗದಹಯಾ | ಬ
ರಲು ರಾಯಜನಿಂದ ಕಲಹಾದೊಳು ಮೂರ್ಛಿಸಲೂ ॥
ರಾಮನಾ ಕನಸಿಲಿ | ಪ್ರೇಮದೊಳೀಕ್ಷಿಸ | ಲಾಮೇಲೆ
ಸ್ಮೃತಿಯಾಗಲೆನುತಾ | ಆಮುನಿಯು ನಗಿಂತು | ನೇಮ
ವಿತ್ತುದರಿಂದ | ನಾಮರೆತೆನು ರಘುಕುಲವರನಾ ॥೪॥

ಪಾರ್ಥಿಕ್ಯ ॥ ಕಂದ ಕೇಳು ರಾಮಚಂದ್ರನಶ್ವವನೀ
ಗ | ಛಂದದಿಂ ಶೃಂಗರಿಸಿ ನಾನಾಸುವಾದ್ಯಂಗ | ಳಂದಕಾ
ಣಿಕೆಗೆ ನವರತ್ನದಾಭರಣ ಸಹಿ | ತತರುವದೀಗೆಂದನೂ ॥
ತಂದೆಯಭಿಮತವರಿತು | ಮನಗೈದಿತುರಗಸಹ | ತಂದ
ಳ್ತಿಬರಲು | ಕಾಣುತತೊದಿಂತನ | ಬಂಧುಗಳೊಡ
ಗೂಂಡು | ಶತ್ರುಘ್ನನೆಡೆಗೈದಿ | ನಮಿಸಿ ಮತ್ತಿಂತೆಂದನೂ ॥

ರಾಗ—ನವರೋಜು—ಆದಿತಾಳ.

ಕೇಳು ಶತ್ರುಹರಾಯಾ | ಕೃಪಾಳು ರಾಘವಪ್ರಿಯಾ |
ಬಾಲದಜ್ಞಾನದುಃಶೀಲದೊಳಸಗಿದ | ಖೂಳತನವನೀಮಾಲಿ
ಪುದೀಗಳೂ ॥ಪ॥ ವ್ಯಾಬೇಟೆಗೆಂದೆನುತಾ | ವಿಗಡಮಾ
ರ್ಬಲಸಹಿತಾ | ಸುಗುಣಾಧಮನುತಾ ಸೊಗಸಿ ಪ್ರೀದವ|

ಜಗಳವನಗುಟಿಕ್ಕಿದನೀಕ್ಷೇರವಲೀ॥೨॥ಧರಣೀಶಗಾದಮೊ ಭ್ರಸಲೂ । ಶ್ರೀಹರಿಯಾಸಾಕೇತ್ರದೊಳೂ । ತುರಗದ ಯಾಗವನಿರಚಿಸುತಿರಲೀ।ಪರಿಯನಿರೀಕ್ಷಿಸುತರಿತೆನುಸಪ್ಪದಿ ॥೩॥ ರುತ್ವಿಜರುರುಷಿವರರೂಸೂತ್ರವಹ್ಯಸಿಪಿಷರೂ । ಪೃಥ್ವೀಶರಬಲಸಹಿತಲೆ । ಶ್ರೀಪುರುಷೋತ್ತಮನಿರುವ । ವಿಚಿತ್ರವಕಂಡೆನೂ ॥೧॥

ಭಾಮಿನಿ ॥ ಲಲಿಸ್ಯೆಶತ್ರುಘನೆರಾಘವ । ಶ್ರೀಲತಾಂಗಿಯುರವಣನೆಂಬುದ । ಕಾಲವಹಿ ಮಯೊಳಸುಮರತೆನು । ಶಾಪವಶದಿಂದಾ ॥ ಪಾಲಿಪುದುನೀಕ್ಕೃಗೆಯೊಳೀ । ಭೂಪಾಲಕತ್ವವನೆನಲು ಕೇಳ್ದು । ವಿಶಾಲಗುಣಯುತಶತ್ರುಘನು । ಮಗುಳೆಂದನವರೊಡನೇ ॥ ॥೧॥

ರಾಗ-ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ-ಅಟತಾಳ.

ಕೇಳುಸುಬಾಹುಕನೀನೂ । ಯಾಗವೇಳುವೆನಿನ್ನೊಡನಾನೂ । ಬಾಲಧಮನಪುರವಾಳಲಿದನುತವ । ಪಾಳಯಸಹಬಲರೆಲ್ಲಾಸಂಪೊಡನೀಗಾ ॥೧॥ ತುರಗದಜೆಂಬಳವಿಡಿದೂ । ನೀನುಬರಲುನೃಪರನೆಲ್ಲಾಗೆಲಿದೂ । ಹರುಷಾದಿಸಾಕೇತ ಪುರಕ್ಕೈದಿರಾಮನ । ದರುಶನಗೈಯ್ಯಾಲು ಪರಿತೋಷವಪ್ಪುದೂ ॥ ೨ ॥ ಯೆಂದುದಕೇಳುತ್ತಾಲಾಗಾ । ನಿಜಮಂದಿರಕ್ಕೈದತಿಬೇಗಾ । ಬಂದುರಣದಿಬಿದ್ದ । ಕಂದಾನದೇಹವ । ಸಿಂದುನೋಡುತಶೋಕದಿಂದಲಕ್ಷಣದೊಳೂ ॥ ॥೩॥

ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ ॥ ಚಿತ್ತದೊಳಗಾರಾಮಚಂದ್ರನಂ ಧ್ಯಾನಿಸುತ । ಪುತ್ರಶೋಕವನುನೀಡಾಡಿಸುಜ್ಞಾನದಿಂ । ಚಿತ್ರಾಂಗದೇಹವನು ಸಂಸ್ಕಾರಮಂಗೈದು । ಪೂರ್ಥಕ್ರಿ

ಯಾವಿಗಳನೂ ॥ ವಿಸ್ತರಿಸುತಾಬಳಿಕ ಹಿರಿಯಸುತಧರ್ಮ
ನಂಗೆ । ಸ್ವಸ್ತಿದಿಂಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕಸಗೈವುತ್ತ । ಉತ್ಸ
ವವಿಶೇಷಸಮೂಹಸಹಿತೈತಂದ ಪೃಥ್ವೀಶನಾಬಾಹೂ ॥

ರಾಗ—ಸಾಂಗತ್ಯ.

ಬಂದಾನುಬಳಿಕಸುಬಾಹುವೆಕಾಣುತ್ತ । ಯಿಂದೀ
[illegible] ಛಂದಾದಿಯಾಗದಶ್ವವು ಸಹಿತಲಿ
ಸೇನಾ । ವೃಂದಾವನೊಡಗೊಂಡೂನಡೆಯೇ ।೧॥ ಇತ್ತ
ಲಾಯಾಗದಶ್ವವು ನಡೆತರೆಬ್ರಹ್ಮ । ವರ್ತನಬಳಿಗೆಕಂ
ಡಾಗಾ । ಪೃಥ್ವೀಪಾಲಕರೆಲ್ಲರೈತಂದುಕಾಣಿಗೆ। ಯಿತ್ತಿದಿ
ಗ್ವಿಜಯತಿರಲಾಗಾ ॥ ೨ ॥ ಬಂದವನಿಪರವನ್ನಿಸಿಸೇನ
ಸಹಿತಲು । ನಂದವಿಶತ್ರುಘ್ನನಂದೂ । ಚಂದಾವಿಂದಿ
ರೆಸೇಷಾನುಸುರೀದಾ ರುಷಿಗಳ । ಗಂದುವಿಸ್ತಾರಾದಿ
ಕಥೆಯಾ ॥ ॥೩॥

ಅಂತು ೧ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು.

ಎರಡನೆಯಸಂಧಿ ಪ್ರಾರಂಭವು.

ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ ॥ ಮುನಿಪಕೇಳೈನೀನು।ಮುಂದಣಾಕಥಾ
ಪ್ರಸ್ತುತವ । ಬಲಸಹಿತಶತ್ರುಘ್ನ । ನಡೆಯುತೇಜಃಪುರಕೆ ।
ಜನಪಾಲನಾರುತಾಂಬರಸಸುತಸತ್ಯವೇ । ನೆನುವಾತನಿಂ
ಗೆಚರರೈದಿಪೇಳೆ । ತನೆಮರುಕ್ಮನಿಗೆಪಟ್ಟ । ಪಗಟ್ಟಿ
ತರೋಷದಿಂ । ಯಿನಕುಲೇಶನವಾದ । ಕೆರಗಿಕಾಣಿಕೆಯಿ
ತ್ತು ವಿನಯದಿಂಬಹೆನು । ಬೆಂಬಲಕೆಂದುಪೇಳಲಿಕೆ ।
ಮನ್ನಿಸುತಪೂರಪಟ್ಟ । ಮುಂದೆಬರಲೂ ॥ ॥೧॥

ರಾಗ—ಕಾಂಬೋದಿ—ಜಂಪೆ.

ಶತ್ರುಘನಸೇನೆಯೊತ್ತನ್ನೈದೆವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿ । ಧೂರ್ತರಕ್ಕಸನು ಮಾಯಕದೀ । ರಕ್ತದುರ್ಮಾಂಸಕೀವಿನ ಮಳೆಯುಸುರಿಯೆ ಕಾರ್ಗತ್ತಲೆಯು ಕವಿಯೆ ಮಾರ್ಗದಲೀ ॥೧॥ ಸಿಡಿಲುಮಿಂಚಿನಶಬ್ದ ದಶದಿಗಡಿಗೆಕೇಳಕಂಗೆಡುತಸೇನೆಯುಭಯದೊಳಾಗಾ । ಸಡಗರದೊಳಾಗಮಾಯತುರಗವನುಪಿಡಿದು । ನಭಕಡರಿದನು ದುರುಳನತಿಬೇಗಾ ॥೨॥ ಪಾತಾಳವಾಸಿಬರುವರಾವಣಸಹಿತ । ಧೂರ್ತರಕ್ಕಸನುವೈರದಲೀ । ಸೃಷ್ಟಿಪಾಲಕರಾಮನಶ್ವವನುಪಿಡಿದೊಯ್ವುದ । ಧೂರ್ತರಕ್ಕಸನುಮಾಯಕದೀ ॥೩॥ ಬಳಿಕಮಾಯಗಳಡಗುತಂಬರದೊಳಲ್ಲನಿರ್ಮಲವಾಗಿಬೆಳಗುತಿರಲಾಗಾಗ । ಚಲುವಯಾಗದಹಯವು ಕಾಣದಿರೆಚಿತ್ತದಲಿ । ಕಳವಳಿಸುತಿಂತೆಂದವರವೀರಾ ॥ ॥೪॥

ರಾಗ—ಆನಂದಭೈರವಿ—ಏಕತಾಳ.

ವಿಶ್ವವಂದ್ಯರಾಮಚಂದ್ರ । ನಶ್ವಮೇಧಹಯವಿಂದಿಲ್ಲಿ । ಪೋದುದೋ । ಮತ್ತೇನಾದುದೋ ॥೧॥ ಪರಿಕಿಸಿನೋಡಲುಮುಂದೆ । ತುರಗವಪೆಜ್ಜೆಯುಕಾಣೆ । ಪೆಂದಾರೂ । ಬಲುನೊಂದಾರೂ ॥೨॥ ರತ್ನದಾಸೆಯಿಂದಾಹಯವಾ । ಯತ್ನದಿಂದಾವಂಚಿಸಿಯೆ । ಪೋದಾರೋ । ಮೋಸಗೈದಾರೋ ॥೩॥ ಇಂತೆಂದುತಪ್ಪಳುತಾವೆ । ಚಿಂತಿಸುತ್ತೀರ್ವರನೋರ್ವಾನೋಡುತ್ತಾ । ಮಾತಾನಾಡುತ್ತಾ ॥ ॥೪॥

ಭಾಮಿನಿ । ಮುನಿವರಕೇಳಾಗತುರಗವ । ಕಾಣವಳಳುತಲಿರಲಭ್ರದಿ । ದಾನವೇಂದ್ರನು ತನ್ನಸೈನಿಕವೆರ

ಸಿ । ರಥದೊಳಗೇ ॥ ತಾನುಕಾಳಿ ರಲಕ್ಷಿಸುತಲಾ ।ಸೇ
ನಶತ್ರುಹಗುಸುರುತಿರಲಾ । ಭಾನುವಂಶಜವರಸುವಂ
ತನೊಳೆಂದನೀಹದನಾ । ॥೧॥

ರಾಗ-ಮೌರವಿ-ಏಕತಾಳ.

ಕೇಳುಸಚಿವಸುಮಂತನೀನಿದನು । ಪೇಳುವೆನಿನಗೆಂ
ನಾ ಮನದೀತೋರ್ಪುದನೂ।ಬಂದಿಹನೃತ್ಯನಾರೆಂದರಿಯೆ
ನೃಪನೇನಾ । ವೃಂದಸಹಿತಆಭ್ರದಿಂದಘರ್ಜಿಸುತವನೂ॥೧॥
ಮಂದಮತಿಯುನಮ್ಮ । ತುರಗವತನ್ನಯು । ಸ್ಯಂ
ಧನದೊಳಗಿಟ್ಟು । ಮುಂದೆನಿಂದಿರುವಾನೂ ॥ ೨ ॥ ದು
ರುಳನೀತನಗೆಲುವ ।ಪರಿಯಕಾಣೆನುನಂಮ್ಮಾ । ಮರಮ
ಹಾಬಲದೊಳಾ ।ರಿರುವರೆಂಬುದನೂ ॥೩॥ ಪರಿಕಿಸಿನೋ
ಡೆನ । ಗರುಡನೆಕೇಳುತ್ತ । ಪರಿತೋಷಾದಿಂದಾಆ ।
ಮಂತ್ರೀಶನುಡಿದಾನೂ ॥ ॥೪॥

ರಾಗ-ಏಕತಾಳ.

ಅಲಿಸ್ಯೆರಘುಕುಲಜಾತಶ್ರೀ । ಯಾಗವೇಳುವೆಸಮರ
ವಿಖ್ಯಾತನೇ । ಕಾಳಗ್ಯೆತ್ಯರಗೆಲ್ಲವೀರಾನೂ! ನಿಮ್ಮಬಾ
ಲಪ್ರಷ್ಟಳನತ್ರಿರೂರಾನೂ ॥೧॥ ಪರಿಕ್ಷಿಸಿಧಯುಸುಬಾ
ಹುಕಾ । ಮತೆ ಮರುತ್ರಜಸುಮುದನ್ಯಪಾಲಕಾ । ಧುರ
ದೊಳುಯಿವರುಂಬಿಕ್ಷಣಾ । ರಿಬುದಲತುಪೇಳದನಿ
ನ್ನೊಳಕ್ಷಣಾ । ಮಂತ್ರಿವಚನವಾತಕೇಳುತಾ ।ನೃಪ
ಸಂತರಂಗದಿತೋಷತಾಳುತಾ । ಮಂತ್ರೀಶರ್ ಸುಭಟರ
ನೋಪಾಲು । ಬಂದುನಿಂತೆಂದಪ್ರಷ್ಟಳನಾಗಳು ॥ ॥೨॥

ರಾಗ—ಕೇತಾರಗೌಳ—ಅಟತಾಳ.

ತಂದೆಕೇಳ್ಯದೂರ್ತನಿಂದ ನೋಡಲಿ । ಕಂದರನಿ

ಗೆಹರಿಗೆ । ನಿಂದಿಸಿಭೇದವನೆಣಿಸಿದ ಪಾತಕ । ಬಂದಪುದೆ
ನಗೆಂದನೂ ॥೧॥ ಮೇದಿನಿಸುತೆಯಗ್ರಜನುಪೇಳ್ದ । ವಿ
ಮಲಿತನಾದಾಕೆಯದ್ವೈತ್ಯಗೇ । ಭೇದನಿಂದವೆಗೈದು ।
ಕವರ್ಗಬಹಿಷ್ಕೃತನಾದವಿಪ್ರನಪಾಪವೂ ॥೨॥ ಅನಿಲಜ
ನೆಂದಯಿಾದನುಜನಗೆಲದಿರೆ । ಘನಕಪಿಲೆಯಕ್ಷೀರಾವಾ ।
ವಿನಯದಿಂದುಂಡಶೂದ್ರನಪಾಪತನಗಹು । ದಿನಲೆಂದಾ
ಪಾಯುಜನೂ ॥ ॥೩॥

ರಾಗ–ಪೂರವಿ–ಏಕತಾಳ.

ಈಪರಿಯಲಿಲಕ್ಷ್ಮವಿಾಸಿಧಿಪೇಳಲಿ । ಕಾಪವನಜಬಳ
ಕಾ । ಶ್ರೀಪತಿಯನುಜನಬಳಿಗೈದುಸುರಿದ । ತೋಷದೊ
ಳೀತೆರದೀ ॥೧॥ ಬಿಡುಬಿಡು ಚಿಂತೆಯಪ್ರೌಢವಿಭವನೀಕೇಳ್
ದಡಿಗಖಿಲಾದಮನಾ । ಬಡಿದುರುಳಿಸುವೆಸುರಣದೊಳಗೀ
ಕ್ಷಣ । ಕೊಡಿಸೆನಗಪ್ಪಣೆಯಾ ॥೨॥ ಲಂಕಾದ್ವೀಪದಿಕಂ
ಡಿಪಪೂರ್ವದಿ । ಬಿಂಕದದಾನವರಾ । ಶಂಕಿಸದಿರುನೀನೆ
ನೆಕೇಳುತಪಿಳ । ಹೂಂಕರಿಸುತನುಡಿದಾ ॥೩॥

ರಾಗ-ಭೈರವಿ-ಏಕತಾಳ.

ಕೇಳಿರೆಲೊಸುಭಟರುನೀವೂ । ಬಲುಗಾಳಗವೆಸಗಲು
ನಾವೂ । ಸೊಲುವರಲ್ಲ್ಯಯಿಹಕೇ । ಬೇಗೇಳಿರೆಸಿಜ
ಮಂದಿರಕೇ ॥೧॥ ಪಾತಾಳದಲಿನಿವಾಸೀ । ರಿಪುಭೂತಳ
ವೆಲ್ಲವಜಯಿಸೀ । ಘಾತಕವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿ । ವೆಂಬಾತಿಕ
ಟದಪೆಸರಿನಲೀ ॥೨॥ ಬಿಡೆನೀತುರಗವನೆಂದೂ । ಪಟ್ಟು
ಡಿಯಿಡಕೊಳ್ಳುವೆಬಂದೂ । ಕೊಡದಿರೆಪ್ರಾಣವನಿಂಗಾ ।
ನಾನುಡಿಬಪೆಕೇಳಿರಿಬೇಗಾ ॥೩॥ ಹಿಂದನ್ನಯಸಖನಾ ।

ದ[illegible]ಂಧರದೈತ್ಯನಗೆಲಿವಾ । ಮಂದಮತಿಯುಘರದಕ್ಷ್ಲಿ
ನಾಕೊಂದುಕಳವೆಕ್ಷಣವಲ್ಲೀ ॥ ॥೩॥

ರಾಗ ಸವ್ಯಾರಿ.

ಎಂದುಕೇಳುತಲಾಗತ್ರಿದೈಯರ್ಗದಿ । ಬಂದನುಪ್ರಷ
ಳ । ಕೋಪದಲೀ । ನಿಂದವನಿದಿರೊಳುವುಡವಲಿಸುತ
ತಿಂತಿಂವುಸುರಿದನುಸಘೋಡವಲೀ ॥ ॥೧॥

ರಾಗ—ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯ—ಅಟತಾಳ.

ಖೂಳದೈತ್ಯನೆಕೇಳು ನಿಂನೊಳು । ಸತ್ವದೇಳಗಿರಿ
ದಲೀಗಲೆಂನೊಳೂ ಕಾಳಗವೊಳಗೆ ತೋರಿಸುನೀನೂ ।
ಬಿಂತಾಜಾಲವಮಾತುಗಳಾಡಿಫಲವೇನೂ ॥ ೧ ॥ ಹಿಂದಿನ
ಕಾಸ್ಯಾರಾಘವನೊಳು । ಕಾದಿಪೊಂದಿದ ಬಲಸಹಿತಾಗ
ಳೂ । ಯಿಂತವನಶ್ವದನೆವದಾಲಿನಿಸ್ಸ ಕೊಂದಗಕತ್ರುಪ್ರ
ಹ್ಷಣದಕ್ಲೀ ॥೨॥ ಯುಂದುಕಕ್ತ್ರಯುಬಿಡೆಪ್ರಷ್ಟ್ರಳಾ । ಕಠ
ದಿಂದತರಿವುತಗಲಾಖಳಾ । ನಿಂದಿರುತೊಲಗಾದಿರೆನುತಾ
ಲೀ । ಕೋಪದಿಂದಪೊತದನಾತನಾಗಾ ॥ ೩ ॥ ತರಿವುತ್ರ
ಕೊಲವನಾಗಳು । ವ್ರತಿಕರವೆಸೆಯುಲುಬಂದುತಾಗಲು ।
ದಾರುಳವೊದ್ರರದಿಂದಪೊತೆಯಾಲೂ । ಯಿಳಗೊರಗಿದ
ಪ್ರಷ್ಟ್ರಳನಾಗಳೂ ॥೪॥ಯೆದ್ದುಪ್ರಷ್ಟ್ರಳಕರವೆಸೆಯುಲೂ ।
ಖಳನಿದ್ದಲ್ಲಿಗೈವುತ್ತಲಾಗಲೂ । ಬಿದ್ದುಮೂರ್ಛತನಾ
ಗೆದನುಜಾನೂ ಬಂದಸದ್ದಿಲ್ಲದಂತವೆನನುಜಾನೂ ॥೫॥
ಭಾಮಿನಿ॥ ವುಗ್ರದಂಷ್ಟ್ರನುಕಾಣುತಲೆ । ತಂನಗ್ರ
ಜನರಥದೊಳಗಳುಗ್ಗರಿಸು । ತುಗ್ರತಾಪದಿಪ್ರಷ್ಕ್ರಳನೊ ।
ಳಂತೆಂದಘರ್ಜಿಸುತಾ ॥ ಶೀಘ್ರದಿಂವುಂವೆಲ್ಲಿಗೈನುವೆ ।

ನಿಗ್ರಹವಮಾಡುವೆನೆಲು ಬಳಿಕುಗ್ರಭಾವದಿಸಿಂತುಪುಷ್ಕಳ । ಗೆಸದನಸ್ತ್ರವನೂ ॥ ॥೧॥

ರಾಗ—ಶಂಕರಾಭರಣ—ಮಟ್ಟೆತಾಳ.

ಎಸದಶರಗಳೂ । ತಾಗಲಸುರಖತ್ರಿಯೊಳೂ । ಪೊಸತ್ರಿಶೂಲದೀ । ಪೊಡದನಸವುಕೋಪದೀ ॥೧॥ ಶೂಲಹತಿಯುಲೀ । ಮೂರ್ಛೆತಾಳುತಿಳೆಯುಲಿ । ಬೀಳೆಭರತಜಾರೋಷತಾಳಿಪವನಜಾ ॥೨॥ ಯೆಂದನಾಗಳೂ । ಕೋಪದಿಂದಖಳನೊಳೂ । ಯಿಂದುನಿನ್ನನೂ। ರಣದಿಕೊಂದುಕಳವೇನೂ ॥೩॥ ಯನುತಬಾಲದೀಕನಲಿಕರದಿಚರಣಾದಿ। ದನುಜಬಲವನೂ । ತತುಕ್ಷಣದಿಗೆಲಿವನೂ । ॥೪॥

ಭಾಮಿನಿ॥ ಮುಪ್ಪಸಿವರ್ಯನೆಕೇಳುಹನುಮನು।ಖೂಳದೈತ್ಯರಕುವೆಸವೆರಿವ । ಬಾಲದಲಿಕ್ಕೈಕಾಲಿನಲಿಸದೆಬಡಿದ । ನೇನೆಂಬೆನುರಣೋತ್ಸಹವಾ ॥ ಭಾನುಕುಲಜರವೆಚ್ಚಿಸಿದ । ಸಂಗ್ರಾಮದಲಿಕೊಳುಗುಳದೊಳೇತಗೆ । ಜಾಣರಲ್ಲೆಂದಮರತತಿ । ಬೆರಗಾಗಿನೋಡುತಿರೇ ॥೧॥

ರಾಗ-ದೇಶ-ಅಟ್ಟತಾಳ.

ಇಂತುಸೇನೆಯುಕೊಲುತಿರೆವಾರ ತೀವಂತಗತಿಪ್ರತಪ್ರಗೈದಂಷ್ಟ್ರನು । ನಿಂತುಶೂಲವನೆಸದನೂ ॥ ೧ ॥ ಬರದಶೂಲವಕಾಣುತ್ತ ಮಾರುತಿ । ಕರದಿಮುರಿಯುಲುಬೆವರಿವಾಯುದಿ । ಸುರಿದವಾಂಸನವೃಷ್ಟಿಯಾ ॥ ೨ ॥ ಪರ್ವತಂಗಳೂಶಿರದರುಂಡಗಳಾಗ । ಪುರ್ವಿಯುಲಿಬೀಳಲ್ಕೆಕಾಣುತ । ಸರ್ವಸೈನಿಕಬೆವರಲೂ ॥ ೩ ॥ ರಾಮಚಂದ್ರನೆನಪುತ್ತರೆಲ್ಲಾರು । ಭಾನುವಂಶಜತೆಂದವಿಗೆ । ನಾರಾಯಣಾಸ್ತ್ರವಬಿಟ್ಟನೂ ॥ ೪ ॥ ವಾಯುವೆಲ್ಲವುಪ್ರಅವ

ಗಲಾಗಲುರಘು । ರಾಮನನನುಜನುಬಿಟ್ಟಶರದಲಿ । ಖೂ
ಳವಮುಖಿಗೆಬೀಳಲು ॥ ॥೫॥

ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ ॥ ಮತ್ತೆ ಕೇಳೈಮುನಿಪಬಾಣಹತಿಯಿಂದ
ಲಾ । ದೈತ್ಯಕುಳವೆಳಸಲ್ಕೆಸೇನೆಮುರಿದುಬಳಲಲು । ಧೂ
ರ್ತವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿಕೋಪದಿಂ ಶರವೆಸೆಯೆ ರಾಘವಾನುಜ
ನುಬಳಿಕ । ಪ್ರತ್ಯಸ್ತ್ರವೆಸೆಯೆನಾರಾಯಣಾಸ್ತ್ರಕೆಬಿಡ
ಲು । ಧೂರ್ತರಕ್ಕಸನಸರಗಳಕಡಿದುಕೆಡಹುತಿರೆ । ಧೂರ್ತ
ದೈತ್ಯಾನುಜಂ ರೋಷದಿಂ ಶತ್ರುಘ್ನಗಿದಿರಾಗುತಿಂತೆಂದನೂ

ರಾಗ—ಕಾಂಭೋಧಿ—ಮಟ್ಟೆತಾಳ.

ಅಗ್ರಜನಕೊಂದನೆಂದು । ಹಿಗ್ಗಬೇಡನಿನ್ನ ರಣದಿ । ನಿ
ಗ್ರಹವನುಮಾಡದಿರಲು । ಉಗ್ರವಂತ್ಯನೇ ॥ ೧ ॥
ಯುದ್ಧಮುಷ್ಟಿಯಿಂದ ದೈತ್ಯಬಂದುತ್ರಿವಿಯ ಶತ್ರುಘಾ
ಖ್ಯ । ನಂದುರೋಷದಿಂದ ಶಕ್ತಿಯಿಂದಲೆಚ್ಚನೂ ॥ ೨ ॥
ಬಾಣಹತಿಗಳಳನಶಿರವು । ಕ್ಷೋಣಿಯೊಳಗೆಬೀಳಲಂದು
ಜ್ಞೋನನೆಂಬದೈತ್ಯಕುಲವನಾಸಿಗೈದಂದಾ ॥ ೩ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ ॥ ಮುನಿವರನೆಲಾಲಿಸೈ । ವೈಸ್ಯರಂಸಹ್ರ
ರಿಸಿ । ಜನಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ । ಯಾಗಾಶ್ವವನುಸಹಿತ ।
ಜನಪಾಲಶತ್ರುಘನ । ಮುಂದಕೈತಂದ । ರಾಜ್ಯಕವು
ಸಿಗೆನಮಿಸಲಂದೂ ॥ ಇನಕುಲೀನ । ದರ್ಶನವಗೈ
ದ್ಯೈಬೇಕು । ತಾನೆನೆಕೇಳನರಪಾಲನ । ದೊಳಧನಕಳು
ಹಲ್ಕೆ । ಬಿನುಮಯನಸೋತಿ । ಸಾಯೋಜ್ಯಪದವಿಯು
ಪಡದ । ರೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯನೂ ॥ ॥೧॥

ಭಾಮಿನಿ ॥ ಇತ್ತ ರಾಜೆಯುಮುಂದಕೈತರ । ಅತ್ತ
ಮುದಯುಮುನಾನದಿಯು । ಮುಳುಗುತ್ತಲರ್ಪತಾಳಕ್ಕೆ

ಗಳು । ಕಂಡುನಾರಿಯರೂ ॥ ಚಿತ್ತದಲಿ ಸಂತೋಷದೊಳು
ತ । ಪೃಥ್ವೀಪತಿಯಶ್ವವನು ಕಟ್ಟಿರೆ । ಅತ್ತ ಸೈನಿಕಪ್ಪೈವಿ
ತುರಗವ । ಕಾಣದವರಳಿದರೂ ॥ ॥೧॥

ರಾಗ. ಯಾಗದಶ್ವವು ಮುಂದೆ ಬರುತಿರಲಾಗ ರಾಘವ
ಸುಜನಸಹಿತ್ಯ ತಂದವೀಗ ಸಾಗಿ ಪೋಗಲು ವಾಜಿಯಿಹ ವನದೊ
ಳಗೆ । ಆಗಲರಿಯದೆ ಬಂದು ತೋರುವೆ ದಮಗೇ ॥೧॥ ನೆಲೆಯ
ನರಿಯದಿಂಗಳೀನದಿಯಲ್ಲಿ । ಯಿಳಿದು ಪೋಗಲು ಮತ್ತನ
ಹುಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ । ಸುಳಿಯಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ತೋರಮೊಶಿವೋಸದಲ್ಲೀ ।
ಮುಳುಗಿಪೋದಂದೊರೆ ಕಾಣದಯವಿದರಲ್ಲೀ ॥೨॥ ಯಿಂ
ತು ತವ್ಯೋಮಾಳುವ ಮೋಹನಾಡುತ್ತಾಲಾಗಾ । ಚಿಂತಿಸಿ ಕತ್ತುಶ
ಗರಹಾಲು ಬೇಗಾ । ಮೆಂ ಯ ಕರದಸುರದನವೆಸಂ
ದೂ । ಕಂತುಜನಕನ ಸಕ್ಷದಿ ದೇಳೆದೂ ॥೩॥

ರಾಗ—ಶಂಕರಾಭರಣ—ಅಟತಾಳ.

ಎಂದು ನುಡಿಯೆ ಶತ್ರುಘ್ನಾಖ್ಯನೂ । ಕೇಳುತ ರಾಗ
ದಿಂದಾ ದೇಳದ್ದು ಸಚಿವಾನು । ಇಂದು ಸೀನೀವಾಹೆಗೋ
ಸುಗ್ನೊಂದು ಮನದಲಿ ಚಿಂತಿಸದಿರ್ಕೈ । ಮುಂದೆಯತ್ನವೆಗ್ಯೆ
ಗೈದು ಸುರುವೆ । ನೊಂದು ಮಾಯುವಲಾಲಿಸೀಗಳೂ ॥೧॥
ತುರಗವೀನದಿಯೊಳಗೆ ಮುಳುಗುತ್ತಾ । ಪಾತಾಳಲೋ
ಕಕೆ ಸರಿಯೊ ನಾರಿಯರಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಾ । ಬಲದಲಿ ಖಿತವನೋ
ವಿಚಿತ್ರದಿ । ಹರುಷಗೊಳುತಲೆ ಬಂಧಿಸಿದರಾ । ಸ್ವರವರ
ಕೆನೀನೈದಲೀಕ್ಷಣ । ತ್ವರಿತದಿಂದೀ ಕಾರ್ಯವೆಸ್ಸುದೂ ।

ಭಾಮಿನಿ॥ ಎಂದನುಡಿಯಸುಕೇಳುತ್ತಾ । ರಘುನಂದ
ನನುಪುಷ್ಪಕಸವಿಾರಜ । ದಂದುಧೈರ್ಯದೆ ಹೋಗಿ ।
ಮುಳುಗಿದರಾ ಮಹಾನದಿಯಾ॥ ಮುಂದಕೈದಲು ಕಂಡು

ನಾರೀ । ವೃಂದಮನ್ನಿಸಿತುರಗಮಿಯು । ಬಂದುಸ್ಯೈಸಿ ಕನಿಷ್ಠೆಡೆಗೆ । ಪೊರವಂಟರಲ್ಲಿಂದಾ ॥ ॥೧॥

ದ್ವಿಪದೆ ॥ ಮೆರವಮಾರ್ಬಲಸಹಿತಸುದಿಯುಸುತ್ತರಿಸೀ ॥ ತುರಗವೊಡನೈತಂದರಾಗಲನುಸರಿಸಿ ॥೧॥ ದೇವಪುರಕಾಗಿಬರುತಿರಲುಮಾರ್ಗದಲಿ । ಠೀವಿಯುನದೇನೆಂಬೆಪರಮಾನವದಲೀ ॥೨॥ ಅಶ್ವರಕ್ಷೆಮೀರಮುನಿಯಂಬನ್ನಪನಂದೂ । ಗೋಪತಿಯುಸತುಕರುಣದಿಂದಿಂದಾಳುತಿಪನೂ ॥೩॥ ಪಸುಪ್ರಮಥಾದಿಗಳಸಹಿತಲಪುರದೀ । ಅವಸಿಪತಿಗೊಲಿದುತಾನೀರ್ದಸಂತಸದೀ ॥೪॥ ಪಸಕೇಳಗೆಂದನುತನ್ನ ಪನಸುಕುಮಾರಾ । ವಿನಯದಿ ಪೊಡಬರುಕ್ಮಾಂಗದನುವೀರಾ ॥೫॥ ನಾನಾಸುವಾದ್ಯಘೋಷದಲಿಪನಕಾಗೀ ॥ಮಾಸೀನೀಜನಸಹಿತಬಂದರೇಸಾಗೀ ॥ ॥೬॥

ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ । ಪರಿಪರಿಯರತ್ನದಾಭರಣದಿಂ । ಚರಣದಿಂ । ಕೊರಳಮುತ್ತಿನಹಾರ ಕಾಂತಿಯಿಂ ಶಾಂತಿಯಿಂ । ಮೆರವಸುಂದರರದಲನಂದದಿಂ ಛಂದದಿಂ । ಮತ್ತಗಜಗಾಮಿನಿಯರೂ ॥ ಸ್ಮರಕೇಳಗೊಪಗುವೆಪ್ಪವೀಣೆಯಾರುಜಾಣೆಯರು । ಪುರುಷರೊಲಿಸುವ ಕಲಾವಂತೆಯರುಕಾಂತೆಯರು । ಕಿರುನಗೆಯುಮಿಸುಗುತಿಹಹರುಷದಿಂಸರಸದಿಂ। ಶೃಂಗರಿಸಿನಡೆತಂದರೂ ॥ ॥೧॥

ರಾಗ–ಕಾಂಬೋಧಿ–ಜಂಪೆ.

ರಿಪರಿಯಪಂಣು । ಫಲಭರಿತವಾಗಿಪಚೂತ, ಮೆರವೆದನಸಾದಿ । ವೃಕ್ಷಗಳಾ । ಪರಿಯುಕಂಡಾಗ । ಳಚ್ಚಂಪಡುತಸೇವಿಸುತ । ಓರದೆನಡೆತಂದ ರತಿಜೇಗಾ ॥ ೧ ॥ ಮೆರುಗವುಳ್ಳೆ... । ಸುರಗಿಕಾಮುಂತಿಗೆಯು । ಪರಿತ

ಳದನಾಗ | ಸಂಪಿಗೆಯೂ | ಕರವೀರಜಾಜಿ | ಪುಂನಾಗೆ ಕೇತಕಿಗಳ | ದಿರದೆಶೋಭಿಸುತಿರಲಿಕಾಗಾ ||೨|| ಮುಡಿದುಪುಷ್ಪಗಳ | ಮುಂದಡಿಯಿಡುತಲಾಗಲತಿ | ಬೆಡಗಿನಿಮ್ಮಾತನಾಡುತಲೀ || ಸಡಗರದಿಕಾಳಿತಿದಲೂ | ಕಡುಚಲುವಮುಖತುರ್ರಗ | ನಡುಬಟ್ಟೆಯೊಳಗೆಬರುತಿರಲು ||೩|| ಭೂರಿಸಂಭ್ರಮದಿಂದ | ಲೈತರುವವಾಜಿಯನು | ನಾರಿಯುರುಕಂಡುಭ್ರಮೆಸುತಲೀ | ಆರಿದರತಂದೀರ್ನರೆನುತಮಾತಾಡಿದರು | ಚಾರುನೇತ್ರಯರುತಂವೊಳಗೆ ||೪||

ರಾಗ-ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ-ರೂಪಕತಾಳ.

ತಂಗೀನೋಡೀವಾಜಿ | ಯಂಗಲಾವಂಣ್ಯಾವೆ | ಶೃಂಗಾರವಾಗಿತೋರುತಿದೇ | ಮಂಗಲಕರವಿದ | ರಿಂಗಿತವರಿತ್ರೀರ್ದ | ರಂಗನಮೆಣಿಯುಸುರೆನಾಗೇ ||೧|| ಸಂಧ್ಯಾಗಾಮನೆಅಕ್ಕ | ಲಾಲೀಪುರಕಿಂತ | ಸುಂದರಾವಾಜಿಯಿಾವರೇಗೇ | ಬಂದುದಕಾಣೆನು | ಪ್ರೋಸಾತೀದುಭೂಳಾಮೊ | ಳೊಂದೂಲೇಖನವಿರು | ತ್ರಿಹೂದೂ ||೨|| ಪಂಚಾವರ್ನಷಹಯುಕಾಂಚನಾಭರಣಾದಿ | ಮಿಂಚಿನಂದದಿಹೊಳೆಯುತೀಬೇ | ಮುಂಚೆಲ್ಲುಕಾಣೆವು | ವೆಂಚಾನೆಯುಲ್ಲೀಮ | ಚಂಚಲಿಸುವದೆಂನಾಮನಾವ್ರೂ ||೩|| ಅಕ್ಕ ಕೇಳವಾಜಿ | ತಿಕ್ಕುವದೆಂತುಟೊ | ರಕ್ಕಸಾಂತಕಬಲ್ಲಸಿದಾನೂ | ಮಿಕ್ಕವರಿಂದಾಗ | ದೆನುತಲ್ಲಾರೊಡಗೂಡಿ | ದುಕ್ತ್ರಾಂಗದಾನೊಳುಸುರಿದಾರೂ ||

ರಾಗ ಚಿತ್ತವಿಸುನ್ನಪತಿಲಕನಾನೆಂಬವೆಸ್ತಾವ್ರತುಮೆಧಕಾರ್ಯವಿಹುದೆನಲೆಂದನಾಥಾ ||೧|| ಮತ್ತ ಗಜಗಮೆನೆಯುರಿರ್ಭ್ಯಾತಕನುಮಾನಾ | ಬಿತ್ತರಿಪ್ರದೆನೆಕೇಳುದೆಂದನೀ

ಹೆಸನಾ ॥೨॥ ರತುನಾಭರಣದಿಂದಶೋಭಿಸುವ ತುರಗಾ
ಪಶವಿಪ್ರೋಕ್ಷಣವನು ತರಿಸಿ ತಲೆಂದರುಗಾ ॥೩॥ ಪೃಥ್ವಿಪಾಲ
ರಮಾಗದಶ್ವಬಲಸಹಿತಾ । ಜತನದಿಂಬಹುಜನರುಪೇಳ
ದರುನಗುತಾ ॥೪॥ ಚತುರಂಗವಿಸ್ತೃಷ್ಟವನುಸಲಿಸಿದಿಂತೆರ
ದೀ । ಬೆದರುವರೆನ್ನ ಪರೆನಲಿಕೆಂದನತ್ರಿಮುನಿದೀ ॥೫॥ ಯಿ
ದರಿಂದಅತ್ರಿಶಯುದವಾಜಿಮುನುನಿವಾಗೇ । ಬದಲೊಂದ
ಕೊಡಿಸುವೆನುಕಾಡದಿರಿಂದನಗೇ ॥ ॥೬॥

ರಾಗ-ಸವ್ಯಾರಿ.

ಎಂದುದಕೇಳುತ ಲಾಗಶ್ರಿದುಗುಡದಿ । ಮಂದಗಮನೆ
ಯುರಾಮನದೊಳಗೇ । ನೊಂದೀತನಗಳ್ಯಾಕುಸುರಿದೆವೆ
ನುತ । ಲಿಂಕಂದರುಕೋಪಿಸಿತಮ್ಮೊಳಗೇ ॥ ॥೧॥

ರಾಗ.

ತಂಗೀನೊಡಿದೆಯಸೀನು । ರಾಯನಚಿತ್ತತಿಂಗಿತ
ಪೆಲ್ಲಾ ವನೂ । ತುರಗಾವಿಕ್ರಮತಾನಾಗೀ । ನೆಪಾಯು
ಮಾನಭಂಗಾವನೆಸಗೀದನೂ ॥೧॥ ಹರಿಹರೀಪಥವಿದಿ
ದರೂ । ಬಂದುವ್ಯಾತಕೆ । ತುರಗಾವ್ರತಾನಗೊಲಿವರೂ । ಅ
ರುಹಲೀತನೊಳಗ್ಯಾತಕೇ । ಮಾನದಿರವೆನ್ನು । ಬರಿವಾದು
ದೆಪಮ್ಮೆಳಾಳರೂ ॥೨॥ ಎಷ್ಟುಹೇಳವರಿವನೂ । ವಾಜಿಯು
ನೀಗ । ಕಟ್ಟುವಲಗೂಲ್ಲತಾನೂ । ಯಿಷ್ಟದಮೇಲೆನಾವ್ರೂ ।
ಯಿರಾಯನ । ಬಿಟ್ಟುಪ್ರೋಪ್ರದೇಶನವ್ರೂ ॥೩॥

ರಾಗ-ಕೇತಾರಗೌಳ-ಅಟತಾಳ.

ಎಂದುತಮ್ಮೊಳುಮಾತನಾಡಲುಕೇಳುತ । ಬಂಪತಿ
ಶೌರ್ಯದಲೀ । ಮಂದಗಮನೆಮನನೀಕ್ಷಿಸಿತವರೊಡ ।
ನೆಂದನುಪ್ರೀತಿಯಲೀ । ೧ ॥ ಪರಿಕಿಸಲೆಂದುನಾಬರಿದೆ

ಜಾಳಿಸಿದಾರೆ | ಪರಿಹಾಸ್ಯಗೈದಿರಲ್ಲಾ | ತರಿಸುವೆನೀಕ್ಷಣ
ತುರಗವನೆನುತಲಿ | ಚತುರರೊಡನುಸುರಲಾಗ ||೩|| ಕೇಳಿ
ತುರಗವತಂದಿರ್ಯಜ್ಞವನೆಸಗುತ್ತ |ಬಾಳುದಾವಲಿಪಿತನ
ನೋಡುತಲೀಲೆಯಿಂವಾಚಿಸಿಬಾಲೆಯರಿದಿತರೊಳು| ಪೇಳದ
ಬಹುಸಹಾಸಿಂ | ||೪||

ರಾಗ-ಕೇತಾರಗೌಳ-ಜಂಪೆ.

ಬರದಿಹನಿದಿರೊಳುರಾವಣಾ | ತಾನೆಧುರಧೀರನೆಂದು
ನಿಸ್ಸೀಮಾ | ಹರನೊಲಿದಿಹನವಗೆಂದೂ | ತಾನುಬರಿ
ಮದಾದನೊಯ್ದನೊಂದೂ || ೧ || ಭೂತಳದೊಳಗೆನ್ನ
ಪಿತನೂ | ಬಹುಖ್ಯಾತಿಯುಪಡೆದಿಹನೂ | ಸೋತ
ಪೆನೆಂಬುದರಿಯದೇ| ಕಟ್ಟಿನೀತುರಗವತಾನುಬಿಡಿದೆ |೨|
ಈಗಲೀರಣದೊಳತಾನೇ | ನಿಲಲಾಗೆಲುವೆನಂನುಕ್ಷ
ಣೀ | ಯಾಗದಶ್ವವುಸಹಿತಾನೂ | ಪೋಪೆನೀಗಲೆಪುರ
ಕೆಯಿಂನೇನೂ || ೩ || ಮುಂದುರುಕ್ಮಾಂಗದನಾಗ | ಕ
ರದೆಂದನುಚರರೊಳುಬೇಗ |ಯಿಂದುನಿವೀತುರಗವನೂ|
ಬೇಗದಿಂದೆಂಮುಪುರಕ್ಕೈವುದಿನ್ನೂ || ||೪||

ಭಾಮಿನಿ || ಇಂತುಚರರೆಗಳುಪೇಳಡುದನಾ |ಕಾಂತೆ
ಯರುಕೇಳುತ್ತಲಿತನ | ಚಿಂತಿತವಸಲಿಸಲ್ಕೆ | ಬಳಿಕಾ
ಹಯವುಸಹಿತಾಗಾ | ಸಂತಸದಿಪುರಕ್ಕೈದಿಮತ್ತಾ | ದಂ
ತಿಗವನಿಂದುರುಗಳನೆಂನಿಸಿ | ಅಂತರಂಗದಿತನ್ನ | ಪಿತ
ನಡಿಗೆರಗುತಿಂತೆಂದಾ | ||೧||

ರಾಗ-ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ-ಆದಿತಾಳ.

ವನಕೇಳಿಗೆಂದು ನಾಪೋಗಿರಲತವಿಗತಂ ತಿಕೇಳೂ|
ವಾಜಿಮುನು ಕಂಡುಪಿಡಿದುವಾಚಿಸಿದೆನಲಿಖಿತಾವಾತಂದೆ

ಕೇಳಯ್ಯ ॥ ೧ ॥ ಸಾಕೇತಪುರವರಾಧೀಶರಾಘವನಂತೆಂ
ದೆಕೇಳಯ್ಯ । ಮೂರುಲೋಕದಿಬಹುಖ್ಯಾತನಾಗಿರುತ್ತಿಹ
ನಂತೆಂತೆಂದೆಕೇಳಯ್ಯ ॥ ೨ ॥ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾಪಾಪಪರಿಹಾ
ರಕೋಸುಗಾತಂದೆಕೇಳಯ್ಯ ॥ ಬಲುಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದಲಿತನ್ನ
ತಮ್ಮಂದಿರೊಡಗೂಡಿತಂದೆಕೇಳಯ್ಯ ॥ ೩ ॥ ಯಾಗವರ
ಚಿಸಿತುರಗವಬಿಟ್ಟಿಹನಂತೆಂದೆಕೇಳಯ್ಯ । ಮತ್ತೆರಾಘ
ವನನುಜಶತ್ರುಹನನುಬಂದಿಹನಂತೆಂದೆಕೇಳಯ್ಯ ॥೪॥ಕೂ
ರನಿವಾಜಿಯಕಟ್ಟುವದೆನುತಾಲೇಕಂದೆಕೇಳಯ್ಯ ।ರಾಮ
ನೀರೀತಿಬರದುದನೋದಿಲ್ಲಿತಂದಹೇಳೆಂದೆಕೇಳಯ್ಯ ॥೫॥

ಅಂಗ । ಕಂದನವಾಕ್ಯವನಾಲಿಸಿ। ಘಂಪದಿಭೂಪಾಲ
ಕ । ನಂದನನಂಮಂನಿಸಲುತ್ತದೊಳಾಗಳ್ ।ಇಂದುಧರ
ನಟಳಗೈದುಸುರುವೆ । ನೆಂದೆನುತತಿಮುದದಿಂ । ಬಂದ ।
ಕಗೆಣಮಿಸುತ । ಲಿಂಕಂದವನಾಗಳ್ ॥ ।೧।

ರಾಗ-ತಾಳ.

ಚಿತ್ತವಿಸಾನೆಂಬಾಮಾತ । ಯೆಲಸಾಂಬಾ ।ಯಂ
ನಪ್ರತ್ರ್ಯೆಸಗೀದಪರಾಧಾವಾ । ಯೆಲಸಾಂಬಾ ॥ ೧ ॥
ಪೃಥ್ವಿಪಾಲರಾಮಚಂದ್ರಯೆರಸಾಂಬಾ । ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯೆ
ನಿವೃತ್ತಿಗೋಸುಗಾಯೆಲಸಾಂಬಾ ॥ ೨ ॥ ಬಿಟ್ಟಮಾ
ದವಾಜಿಯನ್ನುಯೆಲಸಾಂಬಾ ।ರುಕ್ಮಕಟ್ಟಿತಂದನೀಗಳ
ಯೆಲಸಾಂಬಾ ॥೩॥ ಸೃಷ್ಟಿಗೊಡೆಯಸಾದಾರಾಮ
ಯೆಲಸಾಂಬಾ । ನಮ್ಮಧಿಟ್ಟತನಕಂಜುವೇನೆಂಯೆಲಸಾಂ
ಬಾ ॥ ೪ ॥ ಶತ್ರುಗಳಗೆಲುವುದಕ್ಕೆಯೆಲಸಾಂಬಾ । ಬ
ಹುವಿಚಿತ್ರವಾಗಿಬಂದುದಲ್ಲಾಯೆಲಸಾಂಬಾ ।೫॥ ಕ್ಷತ್ರಿ
ಯಂಥಕಕ್ಕಗಿನಾವುಯೆಲಸಾಂಬಾ । ನಿನ್ನಮಿತ್ರಗಳಿಗಾ

ರಾಪೆವಲ್ಲೋಯೆಂದೆಸಾಂಬಾ || ೬ | ಬುದ್ಧಿಯೇಸಿದಕ್ಕೆ
ಪೇಳೂಪುಲೆಸಾಂಬಾ | ರಣಸಿದ್ಧಿಯಹಾಗುವಂತ್ರವಮಾಡು
ಬೊಳೆಸಾಂಬಾ || ||೭||

ರಾಗ-ಕೇತಾರಗೌಳ ಜಂಪೆ.

ಬಂದುವನು ಕೇಳುಪ್ರಾಗಾ | ಪರಮನದಿನೊಂದುಗ್ರ
ಹಿಗ್ಗುತಲಿಬೇಗಾ | ಮುಂದಾಹಕಾರ್ಯ ಕೆಮಗೆ | ಹಸ
ಘಾವುದೆಂದೆದುತ್ತಸುಡಿದನವಗೇ || ೧ || ಪ್ರೌಢವಿಪತ್ರಿಕೇ
ಳುನ್ನೀನೂ | ತವಕುವರೆಪಿತಿವಯಾಗುದಹುವನೂ | ಬಿ
ಡಲುನೃಪರೆಲ್ಲನಗರೇ | ಜನವ್ರತಡಿಗಡಿಗೆನಿಂದಸದಿರುವ
ತೇ ||೨|| ಹರಿಯುಶಿರಾವನೆಂದೂತ್ರಿಳಬದೀತುರಗ
ವನುಹಿಡಿದುತಂದೂ | ಧುರಕೆಸಂಣಸಗ್ಗೈದನೂ | ನಿನ್ನ
ಮಗಬರಿದೆಚಿಂತಿಸದಿರಿಂನೂ ||೩|| ಸಂಗರದೊಳುರಾವ
ನೂ | ಬರುವನಾವಂಗದಿಂದಾದರಾನೂ | ಅಂಗಜನಪಿತ
ನಿಪ್ಮನೂ | ರಕ್ಷಿಸುವಹಾಂಗೆಯುತ್ನವಗೈವೆನೂ ||೪||

ಭಾಮಿನಿ || ಧಾರುಣೀಪತಿಕೇಳು ನಿರ್ಜರ ವಾರಸಖ |
ತಾನಿರಲುರಕ್ಷೆಗೆ | ವಿಶಾರಿ ತುರಗವನೊಯ್ವಸದಳ | ವಂ
ದ್ಯರಿಂಗಿಂನೂ || ವರಾರವುಣ್ನೈತರಲಿತಾತನ | ಚಾರು
ಚರಣಕೆನಮಿಸುತಾ | ರಘುವೀರನನುವಲಿಸುವೆನು | ಯು
ದ್ಧವಗೈವುದೀಗೆಂದಾ || ||೧||

ರಾಗ-ಮಧ್ಯಮಾವತಿ-ತ್ರಿಪುಡೆ.

ಬಂದುದನು ಕೇಳುತ್ತಲಾನೃಪ | ಮಂದಹಾಸದಿಧೀ
ರವನೆಸಗಲಿ | ಕಂದುಸಂನಹಗೈವುತಿರೆ | ರಘುನಂದನ
ನುಬಳಿಕತ್ತಲೂಸೇನೆಯೊಡನೇ ||೧|| ಬರುತಿರಲಿಕಶ್ವ
ದನುಕಾಣದೆ | ತರಹರಿಸುತಾಕ್ಷಣದಿನೃಪ | ಸುಗರ

ತೋರ್ದ ಲನೋರ್ವ ನೀಕ್ಷಿಸುತ್ರಿರಲೆ ಶತ್ರುಹ ಕೇಳ್ದನಾ। ಸೇನೆಯೊಡನೇ ॥೨॥ ಭೂರಿಬಲವಿರೆ ತುರಗವನು । ನೀಂ ನಿಜಭುಕಾಣದ ತೆರದೊಳೊಯ್ಯಲು । ಕಾರಣವದೇನೆನೆ ಲುಕ್ಕೇಳುತ ಧಾರುಣೀಶನೊಳೆಂದರೂ। ಬೆದರುತ ಭಾಷಿ ಮನವನೇಗದಿ ಮುಂದಕ್ಕೈದುವೆ। ದನುಜ ಪಿತ ಬಲ ಜೆಂಬ ಳಾಡು । ಅತ್ರಿಕ್ಷಣ ವಿದ್ರುಪಿಷ್ಟಯುಮರಶಿತಸ್ರ್ವವೆ । ದೆಸಿ ಯತ್ನವಗೈದರೂ । ಕಾಣದಂತೆ ॥೪॥ ಚರರ ವಾಕ್ಯವ ಕೇಳಿ ಶತ್ರುಹ । ಕರದು ಮಂತ್ರಿಯೊಳೆಂದ ಯಾಗದ । ತುರ ಗವೇನಾತೆಂಬುದನು । ನೀ ನರಿತಮು ಸಾರೆ ಸಲೆ ದನೂ। ಮಂತ್ರಿ ತಾನೂ ॥ ॥೩॥

ರಾಗ-ಭೈರವಿ-ಜಂಪೆ.

ಶತ್ರುಹನೆ ಪಾಲಿಸೈ ಉತ್ತುಮವದೇವಪುರ । ಪೃಥ್ವಿ ಪತಿ ವೀರಮಣಿ । ಕೃತೀವಾನನೂ ॥ ೧ ॥ ವಲಿಸಲವನೀ ಪುರದಿ । ನೆಲಸಿ ಪಸುಗಣ ಸಹಿತ । ಗೆಲವಿಂದಲೀರ್ಪನಾ । ಇಳೆಯ ಪಾಲಕನೂ । ೨ ॥ ಧರಣಿಪಾಲನ ಸುತನು ತುರಗೆ ವನು ಕಟ್ಟಿಹನು । ಹಾನ ಬಲದಿಂದೆಮ್ಮ । ಧುರಕಂಜನ ವನೂ ॥೩॥ ಯುದ್ಧಮಾಪೇಳಲು ಕೇಳು । ಅಂದು ಶತ್ರುಹ ಸುಭಟ । ವೃಂದಯುದ್ಧವಗೈವುದೆಂದೂ ನೇಮಿಸಿದಾ ॥೪॥

ರಾಗ—ಮಟ್ಟೆತಾಳ.

ಬಳಿಕ ಸುಭಟರೆಲ್ಲರೋಷದಿಂದಲರಿಗಳಾ । ಬಲವಮು ಸುಕುತೆಸದರಾಗ ತೀವ್ರಕಣೆ ಮಳಾ । ಆಳುಕದಾಗ ವೀರ ಮಣಿ ಮುಸ್ಸೈನ್ಯ ಕೋಪದೀ । ಶರದುಬಿಟ್ಟರಸ್ತ್ರ ಚಯ ವೆಸಲೆಪತ್ರಪದೀ ॥ ೧ ॥ ವ್ಯಥೆಯು ಬಲಪ್ರತಂವೆರೊಳಂತು ಕದನವೆಸಗಲೂ । ರಥಸಿಂದರಾಮುಸೈನ್ಯ ಬೆದರದಾಗ

ಳನು | ಸಬಳಶಕ್ತಿತೋಮರಂಗಳಿಂದಲವರನು | ಪ್ರಬು
ಲವರಗಿಸಲ್ಕೆಕಂಡುನೃಪಕುಮಾರನು || ೨ | ತುಂಗಭು
ಜಬಲಾಢ್ಯರುಕಾಮಾಂಗದಾರ್ಯನು | ಮುಂಗಡೆಯಲಿನಿಂ
ತುಮಾರ್ಗಣಂಗಳಸದನು | ಸಂಗರದಲಿಬಲವನೆತಸವರು
ತೀರ್ದನು | ಅಂಗೆತಿಸುತಧೈರ್ಯದಿಂವಕರರದುಸಮರ್ದ
ನು || ೩ || ಯಲವ್ರೊನಿಂಮುಬಲದೊಳಂಮಗೆಲುವವೀರ
ರು | ಗೆಲುವರೀಗಬರಲಿಯಿಂದಿವ್ಯಸಮರಶೂರರು | ಕೊ
ಲುವೆನವರನೆನುತಲಾರ್ಭಟಿಸಲಾತನು | ಕಳುವವದನು
ಕೇಳುತಾಗವೃಷ್ಟಳಾಭ್ಯನು || ೪ || ಮುಲನೃಪಾಲನಣು
ಗನಂಮುಬಲವಗೆಲಿವುದಾ | ಬಲುಹನೋಳ್ಪೆನಿಲ್ಲುರಣಕೆ
ಸಲೆಸವೆತ್ತರ್ಯದಾ | ಫಲವೆತೋರ್ಫೆಫಳಗೆಯೊಳಗೆನೋ
ಡುಸಹಸವಾ | ಕಳುವದೀಗಲೆನುತ ಸರಳಸುರಿಯುಲ
ಭ್ರವಾ || ||೫||

ಭಾಮಿನಿ || ತುರಗಕಸ್ತ್ರವನಾಲ್ಕುಸಂರಥಿಗೆರಡುಧ್ವ
ಜಕೊಂದೆಸವರೋಷದೊಳರಡಸ್ಯಂದನರಕ್ಷಕರಿ | ಗೆರ
ಡೊಂದನೃಪಸುತಗೇ || ಕರದಧನುಹಯಸೂತರಥಸಹ
ಭಟಗುರುಳಿಸಿದನೆಲ್ಲಬಲವನು | ಕರಿಸಿವೃಷ್ಟಳನೊಡನೆಕ
ರದಿಂತೆಂದರೋಷದಲೀ || ||೧||

ರಾಗ–ಕೇತಾರಗೌಳ–ಅಟತಾಳ.

ಸಮರಾದೊಳರಾಗಿನಿಲದೀಗವೃಷ್ಟಳ | ಗವಿಸು
ವೆದಾವಲ್ಲಿಗೇ | ಕ್ರಮದಿಂದತವಸ್ಯಂದನವಹಾರಿಸುವೆನೊಂ
ದು | ಕ್ಷಣದೊಳಗಂಟರಕೇ || ೧ || ಯೆನುತಸ್ತ್ರವೆಸ
ಯೆವೃಷ್ಟಳನರಥವನೊಂದು | ಕ್ಷಣನೂಯೆರ್ಯೇಜನ
ತನಕಾ | ತೊಲಗಿತ್ತಲಲ್ಲಲ್ಲಿತಿರುಗಾಲುಕಾಣುತ್ತ | ಕ

ಱೆಯಿರಾವಪುಷ್ಕಳನು ॥ ೧ ॥ ಯಸದುಸಮಾಧಾನಗೊ
ಳಿಸುತ್ತವನಿಶ | ಸುಸಾಂಸಪುಷ್ಕಳನು | ವಿಶಿಖವ
ನೀಗಳೆನೆಸಪ್ರತ್ತನಿಂದಾನು | ವಸುಧೆಯೊಳೆರಸುವೆ
ನಾ ॥ ೩ ॥ ಯೆನುತೆಚ್ಚ ಬಾಣಾವತನರಥವನು ಕೆಂಡು
ಯಿಸಮೆಂಡಕೆಪ್ರೋಗಾಲೂ ಘನತರಕಿರಣಜ್ವಾಲೆಗಸೂ
ತಸಮುವು | ಸ್ಯಂದನಸಹಿತವುಸಲಾಗಾ ॥ ೪ ॥ ಹರಿವ
ಸ್ತ್ರರಿಪುತರುಕಣ್ಮಿಂಗದಮೂಜಿಸಿ | ಧರೆಗುರುಳಲು ಕಾಂ
ಣುತ್ತಾ | ಶರಚಾಪವಿಡಿದು ಕೋಪದಿವೀರಮಣಿಬಂದು |
ಧುರಕನುವಾವನಿತ್ತ | ೫

ಭಾಮಿನಿ ॥ ವೀರಮಣಿಯೊಳು ಧುರವನೆಸಗಲು |ಮಾ
ರುತಿಯು ಬರುತಿರಲು ಕಾಣುತ | ಮಾತಜನಕ ಮತನಿಂ |
ಗುಸುರಿದನು ಪುಷ್ಕಳನು | ಧೀರನೀಂ ನಹೆಸ್ಯೆರಿಸುವದೀ
ಭುವಿಗೀತನೊಳುನುಕಾವುವೆ | ನೋಡು ನೀನೆನಲ್ಕೆದೆ |
ಪುಷ್ಕಳಗೆಂದ ನವನೀಶ | ॥೧॥

ರಾಗ-ಕಾಂಬೋಧಿ-ಅಟತಾಳ.

ಕೇಳು ಪುಷ್ಕಳನೆನೀನಿಂದು | ಯನ್ನ ಮೇಲೆಯುದ್ಧ
ಕೆನಡೆತಂದು | ಬಾಳುವದೆಂತು ನೀ ಬಾಲಕನಾಗಿಹೆ |ತಾ
ಳುಕೋಪಿಸದಿರು ಪೇಳುವೆನೀಗಳು ॥ ೧ ॥ ಸುತನ ಕಡು
ಹಿಸಕೋಪವನ್ನು | ಬಿಟ್ಟು ಶಾಂತಿಯುಳ್ಳದೀಗ ಪೇಳುವೆನ |
ಜತನದಿಂದಲಿದೃಷ್ಟಿಪಥ ಕಬ್ಬೇಳದವೋಲು | ಅತಿಶಯ
ದಿಂ ಪೋಗು ಹಿತದಿಂದುಸುರುವೆ ॥ ೨ ॥

ರಾಗ-ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ-ತ್ರಿಪುಡೆ.

ಎಂದುದನು ಕೇಳುತ್ತ ಪುಷ್ಕಳ | ನಂದದಾ ಬಾಲಕನ
ಪದು | ಯನ್ನಿಂದ ನೀನತಿವೃದನಾತನು | ದಿಂದಾಳ

ಹಜಾ ॥೧॥ ಆದರೀಕ್ಷತ್ರಿಯರುರಣದಲಿ । ಕಾದಿಜಯಿಸುವನುಭಟಧುಜ್ಯರು । ಮೇದಿನಿಪಾಲಕರವ್ರತವಿದು । ವಾದರಿಸಲೂ ॥೨॥ ತನಸುತನಸಮರದಲಿಗೆಲಿದಿಹ । ಕವಲುಬಾಣವುನಿನ್ನ ಬಯಸುವ । ದವನಿಪಾಲಕಜೋಕೆಯಿಂದಿನ । ಬವರದೊಳಗೇ ॥೩॥ ಯೆಂದು ಏಕಂತ್ರಿಶರವಬಿಡಲಧ । ಕಂಧನೃಪಮೂರಸ್ತ್ರವೆಸೆಯಲು । ನಿಂದಿದುತಪ್ಪಿಷ್ಕಳನಘಳಿಗದುಬಂದನಾಂಟೇ ॥ ೪ ॥ ಬಿದ್ದುಬೇಕರಿಸುತ್ತ್ರಭರತಜ । ಕ್ಷುದ್ರಭೂಪನೆಪರನಬಲದಲಿ । ಭದ್ರನಾಗಿಹೆನಿಂನಸಮರದಿ । ನಿದ್ರೈಪೇ ॥ ॥೫॥

ರಾಗ-ಶಂಕರಾಭರಣ-ಮಟ್ಟೆತಾಳ.

ಲೋಕನೂರುಶರವನೆಸೆಯಲಾಗವೃಷ್ಣಳಾ । ಘಳಿಲನೈದಿಸೀಮೆಣಿಯಕುಮರಕೆತೀರ್ಗಳಾ । ಹೊಳವಕವಚದನುಕಿರೀಟನಿಳಗೆಕೆಡಹಲೂ । ಚಲುವದೇಹದಿಂದ ಅರುಣಜಲವುಸುರಿಯಲೂ ॥೧॥ ಧರಣಿಪಾಲಪುಸವರೂಥವಡರುತಾಗಳೂ । ಭರತಸುತನೊಳಂದಹರಿಯಚರಣ ಕೃಪೆಯೊಳೂ ವಿರಥಗೈದರಿಂದಲೆಂಮುಸೀರಣಾಗ್ರದೀ । ಪರಣವಳಯದಂತೆ ಕ್ಷಾತ್ರವುಮರುಪ್ರಯತ್ನದೀ ॥ ೨ ॥ ಧಾರುಣೀಶನಿಂತುನುಡಿಯಲಾಗಪತಿಯೊಳೂ । ಕ್ರೂರಶರವಸಂಖ್ಯೆವೆಸವನಾರುಭಟೆಯೊಳೂ । ಘೋರಿಮಾರ್ಗಣಂಗಳೈವುತಾರಣಾಗ್ರದೀ । ಮಾರಪಿತನಬಲವವಸುಲಗ್ರಕೋಪದೀ ॥

ರಾಗ–ದೇಶಿ ಆಟತಾಳ.

ನೋಡುತಾ ಸೇನೆಯಳಿವಾಲುವೃಷ್ಣಳ । ಹೂಡಿಬಾಣವರಿಪುಬಲೆವಾನೀದಾಡಿದನುಕ್ಷಣಮಾತ್ರದೀ ॥ ೧ ॥ ಕೆಂಪೀಶಂಗಡಿಬಲವಿರೆನ್ನ ಪತಾನು । ಕಾಣುತಲೆವೃಷ

ಳಗೆಸೆ... ತ್ರಾಣದಿಂಸಾಯಕವನೂ ॥೨॥ ಬಂದಾಪು
ಷ್ಪಳಧರಿಸಿದಕನಕಾಭ್ರ। ಚಿಂಮಿಸುತ್ತಶರವಂಜರದಪ್ರೋ
ಲ್ಲಿಂದರುಣಜಲಸುರಿಸಲು ॥೩॥ ನಿಂದುರಾಮನಸ್ಮರಿಸು
ತ್ತಾಪ್ತನಳ। ನಾಮಾಸ್ತ್ರತಿಶರವೆಸೆದುನೃಪನೊಡನೆಂದ
ಕೋಪಗಳಿಂದಲೀ ॥ ॥೪॥

ರಾಗ ಕಾಪಿ-ಅಟತಾಳ.

ಎದ್ದುನಿನ್ನನುಕೊಲಲ್ಯಾಕೆಂದೂ। ಬಿಡಲುದ್ಯೋಗಿ
ಸಿರುತ್ತಿಲ್ಲತಂದೂ। ಯುವಾಶ್ವಗ್ಯದವನಿಂನಾನೂ। ಗೆ
ಲ್ವಶಬ್ದವನುಸುರುವೆಕೇಳುನೀನೂ ॥೧॥ ಕಾಶಿಯಾ
ತ್ರೈದಿದವಾನವಾ। ತಾನುಲೇಸಿನೊಳಗೆಗಂಗಾಸ್ನಾನಾ
ವಾ। ತೋಷಾದೊಳಸಗಾದೆಬಂದಾರೇ। ಅದೋಷಾವು
ನಿನ್ನಾನಂಗೆಲದೀರೇ ॥೨॥ ಯಂದುಶವಥವಿಡಿಕೇಳುತ್ತಾ।
ಕರದಿಂದೆಚ್ಚಸ್ತ್ರಪರೋಪತಾಳುತ್ತಾ। ಬಂದಾಪುಷ್ಪಳ
ನಹೃದಯವನ್ನು। ಹೊಕ್ಕುಮುಂವಕ್ಕೈದುಲು ಕಾಣು
ತಾತಾನೂ ॥೩॥ ರಾಮನಹೃದಯಾದಿಸ್ಮರಿಸುತ್ತಾ।
ಪಾತ್ರಭೂಮಿಪಾಲಕನನು ನೋಡುತ್ತಾ। ಕಾಪನಾರಿ
ಯುಂತುರೆಕೋಪಾದೀ। ಬಿಟ್ಟನಾಮಹಾಸ್ತ್ರವನುಪ್ರ
ತಾಪದೀ ॥ ॥೪॥

ಭಾಮಿನಿ ॥ ಶರಹತ್ರಿಗೆನೃಪಮೂರ್ಛೆಸುತಲಾ। ಧರಣಿ
ಗೊರಗಲು ಕಾಣುತಾಗಳು। ತರಹರಿಸಿನೃಪಸೈನ್ಯಬೆದ
ರಲುವೀರಸಿಹ್ಮಬ್ಬ್ಯಾ। ಬರುವ್ರದನುರಳದೊಳಗೆಕರದಾ।
ಮೆರುಶಸಂಭವಬಿಡಿಯೊಳತನ। ಕರದುಮೂದಲಿಸುತ್ತೆ
ಲುಸುರಿದನುರುಸಘ ಡವಲೀ ॥ ॥೧॥

ರಾಗ-ಸಾದನಾಮಕ್ರಿಯ-ಅಷ್ಟತಾಳ.

ವೀರಸಿಂಹಾವಮುಂದಾವಲ್ಲಿ । ಗೈದುವೇಗವಾರ್ದಿಟಿಲ್ಲಿ। ನಿನ್ನಾ ಬಗೆಯನು । ರಣವಲ್ಲಿಕೊಲುವೇನೊ ॥೧॥ ಯಮಂದುನಂಧಿಯುಲಾಗಕೋಪ । ದಿಂದವೀರಸಿಂಹಶರವ । ಸಂಧಿಸುತ್ತ ಬಿಟ್ಟವಾಯು । । ನಂದಸಾಗಂದೂ ॥೨॥ ತಟ್ಟಿಸಂಬುತಾಗಲಾಗ । ಶಿಟ್ಟಲಂದಅಸಿಸೂನು । ಮುಷ್ಟಿಯಿಂದತ್ರಿವಿಯುಳವನು । ಸೃಷ್ಟಿಗೊರಗಿದಾ ॥೩॥ ಹಿರಿಯತಾತಮೂರ್ಛಸಿರುವ । ಪರಿಯನಾಭಾಂಗದ್ವಾರು । ಅರಿತುಶರವನೆಚ್ಚರಾಗ । ಮರುತಜಾತಗೇ । ತಾಳಕೋಪದಿಂದಹನುಮ । ಬಾಲದಿಂದಸುತ್ತಿ ಬಡಿಯೆ ಬೀಳ್ವಮೂರ್ಛೆಯಿಂದಲದರ । ಪೇಳಲೇನದಾ ॥ ॥೪॥

ಭಾಮಿನಿ ॥ ರಾಮದೂತನಸಮರದಲಿ । ಸಂಗ್ರಾಮಕೋದಗಿದವೀರರಸುಗಳ । ಬೀಳಲೆಚ್ಚನುಬಲಸಹಿತ । ಮೇಲಗಿಸಿದಧರಣಿಯೊಳೀ । ಭೂವಿಪತಿಸಹಿತೊರಗೆಕಾಣುತ । ಕಾಮವೈರಿಯನೊಂದುಮನದಲಿ । ರಾಮಸೈನ್ಯವನುರಿದುಕಡಹುವೆ । ನೆನುತಲೈತಂದಾ ॥೧॥

ರಾಗ_ಸವ್ವಾರಿ.

ತಾಪರಿಯಲಿಬಲವಳಿದುದಕಾಣುತ । ಲಾವಕುಪತ್ರಿಮನವಲಿನೊಂದೂ । ಕೋಪಿಸುತಲಿಬಲಸಹಿತ್ಯೆತಂದ । ರಣಪತಿಸೈನಿಕದೆಡೆಗಂದೂ । ॥೧॥

ರಾಗ-ಭೈರವಿ_ತ್ರಿವುಡೆ.

ಬಂದನಾಗಾ । ಸಾಂಬನಬಂದನಾಗಾ । ಬಂದನಾಕ್ಷಣಾರಾಮ । ಸೈನ್ಯವಹೊಂದಿಸುವೆನೆಂದೆನುತವೇಗದಿ ಬಂದನಾಗಾ । ಸಾಂಬನಬಂದನಾಗಾ ॥ಪಲ್ಲವಿ॥ ಚಂದ್ರ

ಕಿರಣವಕಾಂತಿರತ್ನಗಳಿಂದ । ಮಕುಟವುಹೊಳೆಯುತಿರೆ । ಸ್ಯಂದನದಸುತ್ತಿಗೆಯುಮುಕ್ತಿಕ । ಧ್ವಜಪಲ್ಲಿಗಳುತಿ ರ್ಯುತಿರೆ । ಮುಂದಲೆಯೊಡೆಯಿಂದಜಾನ್ಹವಿ । ಭಿಂಗಾಗ ಳುಕೆಳಗಿಳಿಯುತಿರೆ । ನಂದಿವಾಹನತನ್ನ ಭಕ್ತರು । ನೊಂದರೆಂಬುದನರಿವುತಾಗಲು । ನಂದನನಸೈನ್ಯದೊಳುಕಾದುವೆ । ನೆಂದುರೋಷದಿಮುಂದಕ್ಕೈತರೆ । ಬಂದನಾಗಾ । ಸಾಂಬನುಬಂದನಾಗಾ ॥ ೧ ॥ ಶಿರಗಳೈದರೊಳಸವೆಕಾರ್ತ । ಸ್ವರಮೆಯಾದಕುಂಡಲಗಳೂ । ಕರದಶರದಲಿಶೋಭಿಸುತ್ತಿಹ । ಪರಿಪರಿಯುಮುದ್ರಿಕೆಗಳೂ । ಸುರುಚಿರದನವರತ್ನಖಚಿತದಿ । ಮೆರವುತಿಹಭೂಷಣಗಳೂ । ಪ್ರಚುರನುಪ್ರಮಥಾದಿಗಣಗಳೊಳವೆರಸಿ ನಾನಾವಾದ್ಯಘೋಷದೊಳರೆಸಿಮುದದಲಿಪೊರಟುಬಂದವು । ಧುರವನೀಕ್ಷಿಪೆನೆಸುತಭರದಲಿ । ಬಂದನಾಗಾ । ಸಾಂಬನುಬಂದನಾಗಾ ॥ ೨ ॥

ಭಾಮಿನಿ ॥ ಬಂದುರಣದಲಿಕಾದಿಮೂರ್ಛೆಗೆ । ಸಂದುಮಲಗಿದನಿಜಶರಣರನು । ನಿಂದುಕೋಪದಿತಪ್ರಳಯಕಾಲದರುದ್ರನಾಗಿರಲು ॥ ಇಂದುಶೇಖರನಿರವಕಾಣುತ । ಬಂದುಶತ್ರುಹನವನೆಡೆಗೆ । ನಡೆತಂದು ಕೋಪಿಸುತಾಗಳಾ । ಹರನುಡಿದನಿಂತೆಂದೂ ॥ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ—ಕೇತಾರಗೌಳ—ಅಟತಾಳ.

ಶತ್ರುಹಕೇಳ್ಸಮರದಲಿಪುಷ್ಕಳನ ಸ್ವಸ್ಥಕರ । ಗೆಲಿದಿಹನಾ । ಯತ್ತಪೋದನುಯಿಾಗತೋರಿದರವನ । ಕೊಂದಕಕ್ಕುವೆಸಮರಾದಲಿ ॥ ೧ ॥ ಯಂದಾಗವೀರಭದ್ರನಕರವವನೊಡ । ನೆಂದಾನುಕೋಪಾದಲಿ । ಯಿಂದುಂಗಾಗ್ರದಿಪುಷ್ಕಳನನುಜಯ । ನೆಂದೆನೆಕೇಳುತ್ತಲೀ ॥ ೨ ॥

ವೀರಭದ್ರನುಬಲಕಿತ್ತಾಲುಸಂಡಿಯು | ವ[illegible]ಯಿದ್ದೆಡೆಗೇ | ಧೀರಕುಶಧ್ವಜನೆಡೆಗೆಪ್ರಚಂಡನ | ವೀರಾರ್ಭಕಳುಹೀದಾನೂ ||೩|| ಭೃಂಗಿಯುನಾಗಸುಬಾಹುವಿನೊಳು | ಸುಮುದಂಗೆಚಂದ್ರನನೇಮಿಶೀ | ಗಂಗಾಧರದಿಂದಲ್ಕೆಪ್ರಷ್ಕಳನುಬಾಣಂಗಳ ನೆಚ್ಚನಾಗಾ ||೪||ಮೃಡನುತ್ರಿಶೂಲವಬಿಡಲುಖಂಡಿಸಿದಾನು| ನಡುವೆಪ್ರಷ್ಕಳನದರಾ |ತಡೆಯುದೀಕ್ಷಿಸಿವೀರಭದ್ರಖಟ್ವಾಂಗವಪಿಡಿದಡಹಾದನಾಗಾ ||

ರಾಗ-ಶಂಕರಾಭರಣ-ಮಟ್ಟತಾಳ.

ವೀರಭದ್ರಭರತಸುತನೊಳಾರು | ಭಟಸುತೆಂದನಾಗ | ಮಾರಹರನಸೇವಕರವಿಚಾರವರಿಯುದೇ | ಶೂರತನದಿಗೆಲಿದುಬಂದ | ವೀರವಿಕ್ರಮವನುನಿಲಿಸಿ| ಚಾರಿವರಿವೆನೋಳ್ಪುದೀಗೆಶೀರಶಾಗ್ರದಿ ||೧|| ಯೆಂದುಖಟ್ವಾಂಗದಿಂದ | ಬಂದುಪೊಡೆಯೆಪುಷ್ಕಳದಿಗೆ ! ಬಂದುಶಿರಜೆತಾಗೆಮೂರ್ಛೆ | ಯಿಂರೆಲೂರಗಿದಾ || ೨ || ವಂದುಕ್ಷಣಾದಿಚೇತರಿಸುತ | ನಿಂದುಖಟ್ವಾಂಗವನ್ನು | ಖಂಡಿಸಿದನುನೆಂಪ್ರತಾಪದಿಂದಪ್ರಷ್ಕಳಾ || ೩ || ತೆರಳಿಕೋಪದಿಂದಭರತ | ಸುತನುವೀರಭದ್ರನಂನು ! ಧರೆಗೆಉಪ್ಪಳಿಸಲುಯುದ್ಧ | ಮೆರಳಿಯುದ್ಧದೀ || ೪ ||ಬಳಿಕಮಲ್ಲಯುದ್ಧದಿಂದ | ಛಲದೊಳ್ಳೈದುದಿನಸುತನಕ | ಕಲಹಗೈವೃತೀರ್ದರಾಗ | ಛಲಸದೀರ್ವರೂ || ೫ || ತಳದುಕೋಪದಿಂದ | ಪ್ರಷ್ಕಳನುವೀರಭದ್ರನನ್ನು | ತಳದುಬಡಿದನಂದುಪೃಥ್ವಿ | ಗೊರಗುತಾಕ್ಷಣಾ || ೬ || ನೊಂದುವೀರಭದ್ರಭರತ | ನಂದನನುಚರಣಬಿಡಿದು | ನಿಂದುಪೃಥ್ವಿಗಿಡಬಮೂರ್ಛೆಯಿಂದಲೊರಗಿದಾ ೭|| ಬಂದಶಿರವನಾತ್ರಿಶೂ

ಲ । ದಿಂದಬಡಿದುವೀರನವ್ರ । ಯಿಂದುಧರನಬಳಿಗೆಪೋ
ದನಂದುತೊ ಷದೀ ॥ ॥೮॥

ಭಾಮಿನಿ ॥ ರಣದಿಪ್ರುಷ್ಕಳಬೀಳೆಕಾಣುತ । ಮನದೊ
ಳಗೆಕಳವಳಸೆಸೈನ್ಯವು । ಘನತರವಕ್ಲೇಶದಲಿ । ಶತ್ರು
ಘನೆಡೆಗೆನಡೆತಂದನು ॥ ಮಣಿದುಪ್ರುಷ್ಕಳನಳಿದುದನು ।
ಕೇಳ್ವನಿತರೊಳುನಡೆತಂದುಕುವರನ । ಗುಣವನೆನೆವುತ
ದುಃಖಿಸುತ । ಲಿಂತೆಂದಶತ್ರುಘನನು ॥ [೧]

ರಾಗ — ಆನಂದಭೈರವಿ — ಏಕತಾಳ.

ಸುಂದರಕೋಮಲಗಾತ್ರದ । ಕಂದನೆನಿ ನನುನಗಲಿ
ರು । ಇಂದವಕಾಣೆಸುಖವಿಲ್ಲವ । ಮುಂದೇನುಗತಿಯೋ॥
ಚಂದ್ರಬಿಂಬಪೋಲುವ । ಛಂದದಮೊಗದಸಿಂಸದವಮೊ
ಗ । ಇಂದೆಲ್ಲಿಗೆಪೋದುದೊ । ನಿರ್ಬಂಧದೊಳೀರದೀ ॥
ಯೋಗೀವರನಗಸ್ತ್ಯನು । ತಾನಾಗಿಬಂದೀತಗದ।
ಯಾಗವರಚಿಸುವುದೆಂದು । ರಾಘವತಾನಂಬೀ ।೩।ಆಗ
ಲೆಯಜ್ಞವಗಚಿಸುತ । ಬೇಗದೊಳೀತುರಗವಡೆ ।ಘೋ
ರವಿಭೂಷಣಸುತ । ಮುನಿದೀಗೀತೆದನಾಯ್ತೇ ।೪। ಮ
ತ್ತೀಯಜ್ಞದನೆವದಲಿ । ಪೃಥ್ವಿಪರೆಲ್ಲಗೆಲಿದಿಹ । ಸತ್ವ
ವನೇನಾದುದೋ । ಮತ್ತುಶತ್ರುಸೆಪವಿಧಿಯೋ ।೫। ವ್ಯ
ರ್ಥದಿಕೊಲಿಸಿದೆನಂ । ಆಪಕೀರ್ತಿಯುಬಂದಿಗತ್ಯಾ ।ಪ
ತ್ರಿನೊಳೇಂಗೈದೆನು । ಯಿಾಶತ್ರುಗಳೊಡನಿಲ್ಲೀ ॥ ।೬।

ರಾಗ-ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯ ಅಟತಾಳ.

ಇಂತುಶತ್ರುಘನುಮಸ್ತಿಸಲಾಗ । ಕಂಡುಕಂತು
ಹರನುಪೇಳ್ದನತಿಬೇಗ । ಚಿಂತಿಸಲಕ್ಕಿನ್ನು ರಣದೊ
ಳೂ । ಕ್ಷತ್ರವಂಥವಿರಲುಕಾದುಕ್ಷಣದೊ ।೧। ಪಾರ್ಥಿವ

ಪಂಥಾದಿಪುಷ್ಕಳಾ । ತನ್ನಸ್ವಾರ್ಥವೆಪಡದುದೇವೆಕರ್
ಳಾ । ವಿಚಿತ್ರತ್ವಕನುವಾಗಿಪ್ಪೋದಾನೂ । ಅವದತ್ತಬದು
ವರಕಾಮುವದಗಸ್ನು ॥೨॥ ರುದ್ರಕಲಶವೆನ್ನುಯಿಡಪಿಹಾ ।
ದಕ್ಷನಧ್ವರಕಸುಮಯದಿಗೆಲಿದಿಹಾ । ಯುದ್ಧಾದಿಬಲವಂತ
ನೆನಿಸೀದಾ । ವೀರಭದ್ರನಿಂಮೆಣಗನಜಯಸೀದಾ ॥೩॥
ಬೊಂದುಮೊದಲಿಸಾಲು ಕೇಳುತ್ತಾ । ರಘುನಂದನತಿ
ಕೋಪದಾಳುತ್ತಾ । ಯೆಂದುಶೇಖರನಸ್ತ್ರವೆಸೆಯಲೂ ।
ತಾಗಲಂದವನತಿಕೋಪವತಿಯೊಳೂ ॥೪॥ ಪ್ರತ್ಯಸ್ತ್ರ
ದಿಂದವನೆಸೆಯಲೂ । ಬಂದುಶತ್ರುಘನಿಗೆತಾಗಲಾಗಳೂ ।
ಅತ್ಯಂತಕೋಪಾದಿಸ್ಯೆವುತಾ । ಪೇಳ್ದಕೃತ್ತಿವಾಸನಿಗೆ
ಜಾನೋಡುತ್ತಾ ॥೫॥ ಅಗ್ರಜರಾಮನನೆನೆವುತ್ತಾ । ಬ
ಲುವಿಗ್ರಹದಲಿಕಾ । ದ್ಯಾಡುತ್ತಾ । ನಿಗ್ರಹಗೈವೆನುನೋ
ಡೆಂದೂ । ಶತ್ರುಘ್ನಬ್ರಂಹ್ಮಾಸ್ತ್ರಬಿಡಲ್ಕೆಂದೂ ॥೬॥

ಭಾಮಿನಿ ॥ ಬರುವಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರವನುನೋಡುತ । ವೃ
ಖಗಭೂಷನಂದುಖತಿಯೊಳು । ಘಂದಿಪ್ರತಿಶರವೆಸೆಯು ।
ಲವಪರಿಹರಿಸಿಮುಂದ್ಯೆದೇ ॥ ಧರಣಿಕುಲಜಗೆಬಂದುತಾಗ
ಲು । ಧರಗೆಮೂರ್ಛಿತನಾಗಿಮಲಗಿರೆ । ಧರಣಿಪಾಲಸು
ಬಾಹುಮುಶ್ಯೆರ ಗೆಲಿದರಾಗಣರೂ ॥ ॥೧॥

ಕಂದ ॥ ಊಪರಿಯಿಂದಂಗಣಪತಿ । ಕೋಪದಿರಾಮ
ಸ್ಯೆನ್ಯಪಂಮರಿಯಲುಕಂಡಾ । ಶ್ರೀಪತಿಭಕ್ತಂಕೋ
ಪವಿಹರಗಣಬಂಕೆಡಹುತ ಮುಂದೈತಂದಂ ॥ ॥೨॥

ಭಾಮಿನಿ ॥ ಮುನಿಪಕೇಳ್ಯೆಹರನಬಲವನು । ಮುರಿ
ದುಪನುಮನುಮತಿ ತನ್ನೊಳು । ರಣಕೆಸಿಂತಿಲ್ಲರಸುಬಾ
ದಿಖ । ಸುತ್ತಬಡಿಬಡಿವೂ ॥ ತೆರಳಿಸಿದನುಳಿದವರರಾವ

ನು । ಭರದಿಷಣ್ಮುಖಮುಖ್ಯರನು । ಸಂಗರದಿಸೋಲಿ
ಸಿನಡವ । ಹರನಿದ್ದೆಡೆಗೆವೆಹಿದಲೀ ॥ ॥೧೮॥

ರಾಗ–ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ–ತ್ರಿಪುಡೆ.

ಧರಣಿಪಾಲಕರಿಂತು। ಮೂರ್ಛೆಯೊ । ಳೊರಗಲಾನೆ
ಮೆಯುವಲಿಕಾಣುತ । ಮರುತಜನುಕೋಪಿಸುತಲೆಂದ
ನುಪುರಹರನೊಳು ॥ ೧ ॥ ಬಿರುಳುಹಗಲಾರಾಮಚಂ
ದ್ರನ । ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಿಹೆಸದ್ಭಕ್ತರಂದದೊ । ಳಿರುತವಸನ
ಹಜಾದಿಗಳ । ಸಹ್ಮರಿಸಬಹುದೇ ॥ ೨ ॥ ಬಿಸಾಕನೊಳುಂಚ
ಣಾವೊಳಗೆ । ನೀವಿಶ್ವಾಸಘಾತಕತನವಗೈದುದ । ತೀಸ
ಮೊಹುದಲಿನಿನ್ನ ಸಿಂಕ್ಷಿಸದೋಸವುಂಟೆ ॥ ೩ ॥ ಯುಂಗಾದ
ಸುಕೇಳುತ್ತಲಾ । ಶಿತಿಕಂಧರನುವಮಾರುತಿಯುನೀಕ್ಷಿಸು
ತಿಂತೆಂದತನ್ನಯುಹರಿಭವವ । ತಾನಂದುಸೂದಾ ॥೪॥

ರಾಗ-ಭೈರವಿ-ಜಂಪೆ.

ಮರುತಜನೆಧೈನ್ಯನಹೆ । ಧುರವಿಜಯುನೀನೆಂದ । ಪರಿ
ಗೆನಗೆಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲಿ । ವರದಬೆನುನಿನಗೇ ॥ ೧ ॥ ಧರಣಿಪಸು
ತನವೆಸಗಿ । ವರವಪಡವುದರಿಂದ । ಪರಿವಾರಸಹಿತಲಾ ।
ಸಿರುವೆನೀಪುರದಿ ॥ ೨ ॥ ಯಾಗಾಶ್ವವುಕಟ್ಟಲಾಗಿರುಕಸ್ತ್ರಂ
ಗದನು। ಈಗಳೀರಣದೊಳದಿ । ರಾಗಿಮೂರ್ಛಿಸಲು ॥ ೩ ॥
ಶರಣಾಗಪತ್ತುಪರಿ । ಹರಿಸದರಲಪಕೀರ್ತಿ । ಬಿರು
ವಾದೆಂದೀಗಾಳೆ । ಧುರವನೆಸಗಿದೆನೂ ॥ ೪ ॥ ರಾಮಚಸೈ
ನ್ಯವುಬೀಳೆ । ನಾನ್ನಂರಣಕ್ಕೃತಂದೆ । ಸೋಮಶೇಖರ
ನೇ । ಸಂಗಾಮವನುತೋರು ॥ ೫ ॥ ರಘುವರನಮನ
ಮನದೊಳಗೇನೆನದೂಶರ್ವನೊಳಾಗ । ಅನುಮಾಳಿನಿಂ
ದನತಿ । ಕಿನಿಸಿನಿಂದಾಗಾ ॥ ೬ ॥ ಯುಂದುಮೊದಲಿಸುತ್ತ ।

ಲಂದು ಪಸುವಸುಗಿರಿಯು | ಯಿ ದಾಶೇಶ್ವರನಪೊಡ್ದಂ
ದಗೆಡಿಸುತಲೀ ‖ ‖೭‖

ರಾಗ-ಪಂತುವರಾಳಿ ಮಟ್ಟೆತಾಳ.

ವಾತಸುತನು ಶಿಲೆಯೊಳಡಲು | ಭೂತನಾಥನಾಗಿಸೊ
ತಧ್ವಜಪ್ರತುರಗರಥಗ | ಳಾತತ್ರೂಕ್ಷಣಾಘಾತಿಸ್ಸಿನಂ
ದಿಯುಡರಿ | ಪ್ರೇತಪತಿಯಿರೆ | ಖಾತರಿಸುತಸುಂಕದಂ
ಬ | ವೀಕ್ಷಿಸುತಲಿರೇ ‖ ೧ ‖ ಕನಲುತ್ತಗಿರಿಗಳಿಂದ ಅ
ನಿಲಜಾತನೂಘನನರಾಕ್ರಮವಲಿಪ್ಪೊದ | ನೇನನೆಂಬೆನೊ
ಅನಿತರೊಳು ತ್ರಿಶೂಲದಿಂದ | ಪೊಡೆಯೆ ಶಾರ್ವನೂ | ಹ
ನುಮನವುರಪಿಡಿಪ್ರತಾಗ | ಕ್ಷಣದಿಮೂರ್ಛಿದನೂ ‖ ೨ ‖ಬ
ಳಕಶಕ್ತಿಯಿಂದಪೊಡೆಯೆ | ಶಿವನುಕೋಪದಿ | ಘಳಾ
ಸ್ತೈದೆತಾಗಲಾಗಡನುವು | ಕ್ಲೇಶದಿ ಕನಲಿಬಾರಿವೃಕ್ಷ
ದಿಂದ | ಪೊಡೆಯಲಾಗಲೂ | ತಳುವದಾಗಪಣಿಗೆಳೆಲ್ಲ ಬ
ಳುತೋಡಲೂ ‖ ೩ ‖ ಮುಸಲದಿಂದಪೊಡೆಯಲವರ |
ದೆಸೆಯತಪ್ಪಿಸೀ | ಬಿಸಜನೇತ್ರನಂನುಸ್ಮರಿಸು | ತಸಮ
ಸಾಹಸೀ | ಕುಲಶಲದಿಂದಮೊದ್ದ | ರಾಡಿಕರಗಳೂ | ವ
ಸುಧೆನಡುಗೆಮುರಿದುಚೂರ್ಣ | ಗೈದುಕುತ್ರಿಯೊಳೂ‖೪‖
ಕಿತ್ತುಪರ್ವತಗಳಹನುಮ | ಪೊಡೆಯೆ ಘರರೊಳೂ |
ಕೃತ್ತಿವಾಸಗೆಲಿದನವರ | ಮತ್ತೆ ಕುತ್ರಿಯೊಳೂ | ಮತ್ತೆ
ಹವಣೆಜಾತಪರ್ವ | ತಗಳಪೊಡೆಯಲೂ| ಸತ್ವಗುಂದಿಶಾ
ರ್ವನಂಧಿ | ಮತ್ತೆ ಬೆದರಲೂ ‖ ‖೫‖

ರಾಗ—ಸಂಗತ್ಯ.

ನಂದಿತ್ರಾಣವುಗುಂದಿಮುಂದುಗಾಣದೆಭಯ | ಪಿಂದಿ
ಶಲಭಾಗಾಶಂಕರನ | ಮುಂದೆಸ್ವಿಯೊಳಿಂಧ | ಕೆಂದ

ರಾಗ-ದೇಶಿ-ಅಟ್ಟತಾಳ.

ಕಾಣುತಾಗಳಂದ್ರೋಣಪರ್ವತವ | ಸತ್ರಾಣಿವರ
ರುತಿಸುತ್ತ ಬಾಲದಿ | ವರಾಳದಾಕ್ಷಣಕೀಳಲೂ | ಗಿಡ
ಮರಂಗಳುಬುಡಸಹಿತಸ್ತ್ರಲ್ಲಿ | ಪ್ರತಿಮುಬೀಳಲುಕಾವಿರು
ವ | ಸುರಗಣವೀಕ್ಷಿಸಿಬೆದರುತಾ || ೧ || ಯೋನಿದಾಬ
ಯ್ಯರ್ಾವೀಮುಖಗಿರಿಯನು | ಹಾನಿಸ್ಯದವರ್ನ್ಯರೆನುತ್ತಲಿರೆ
ವಾನರೇಂದ್ರನಕಂಡರೂ || ||೨||

ರಾಗ-ಶಂಕರಾಭರಣ-ಮಟ್ಟತಾಳ.

ವಾತಸುತನನು ಕಂಡುಸುಭಟರು | ಬಾತ್ರಿಯಿಂ
ದಲಸ್ತ್ರಚಯವನಾತಗೆಸದರೂ ||೧|| ಭರದೆಗಳ್ಳದಾತಗ|
ವಜ್ರದೇಹಕೆಸರಳನಾಟದಿರೆಗೆಬೀಳು | ತಿರುಗಿನಿಮು
ಷಕೇ ||೨|| ಪವನಜಾತನುಶಿಲೆಗಳಿಂದಲೇ | ದಿವಿಜಗ
ಣವೆಪ್ರೋದನಾಗ | ತವಕದಿಂದಲೇ | ೩ || ಕಾಲಿಸಿಂದ
ಲೀ | ಬಾಲವಗ್ರದೀ | ಕೇಳುತಾಗಹ್ಯಸಕಿವಿಕಾಲವೃ
ಕ್ಷದಿ | ೪ | ಕಲದಿಘೋಷದಿ | ಬೀಳುತೀರ್ತಾ | ಬಳ
ಲಿಮೂರ್ಛೆಯಿಂದಲರರು | ಜವಕಾದರುತಾ || ||೫||

ಭಾಮಿನಿ || ವರಾರುತಿಯಪ್ರತಿನಸಿಸಿಜರ | ವಾರ
ಕಂಗೆಟ್ಟ್ರವಲಿ ದಯದಲಿ| ಚಾರಕರುನಡೆತಲುಪದೀಕ್ಷಿಸು|
ಹಾಗಸುರಪಾ | ಆಯಧುರುನಿಮುಗೀಪರಿಯುಘಂಗಿಸೀಗಾ
ದುಗೆಡಿಸಿದವೀರನೆಲ್ಲಿಹ | ತೋರಿಸಲಿಕಾತನನುವೀಕ್ಷಿಸೆನೆ
ನಲೀಕಸುರಿದರೂ || ||೧||

ರಾಗ ಮುಖಾರಿ-ಆದಿತಾಳ.

ಲಾಲಿ ಸ್ರುಮಿಗನಿರ್ಜರೇಶಾ | ಪೇಳರೂಪನಿಂದೊಳಾಲ
ಸ್ಯವಿಲ್ಲಿಬಂದಪಾಕ್ಷೇಶಾ | ಚಂದ್ರದ್ರೋಣಾದಿಪರ್ವತವ

ನಿಂದಿಸವಾಯು | ನಂದನನನುಕರದಿಂದಾ ||೧|| ಇಂದ
ನಿನಪುರಣಾಂಗೊಳಗೇಸೋತೆನುಯಿಾಗ | ಮುಂದೆಸೈರಿ
ಸುಪರಾಕ್ರಮಿಯೋ | ಛಂದವಾಯಿತುಭಕ್ತರೊಳಗೇ
ಬಲ್ಲಿದನೂ | ನಂನಂದಾದಾಭಕ್ತರಕಾಣೆ || ೨ || ರಾಮಾ
ನಕ್ರಪೆಯಿಂದನಮ್ಮಗೆಲಿದನೆಂಬ ಪ್ರೇಮವಿಂನೇನಾಪೇ
ಳುವೆನೂ | ಕಾಮುಕನಲ್ಲಶ್ರೀಹರಿಯಾಸದ್ಭಕ್ತರುನಾ
ಮಾಧಾರಕರುಬಲ್ಲಿದರೂ || ೩ || ದಾಸಧರ್ಮಪ್ರಯಜ್ಞಾ
ಜೆಗೋವಮಾಶವನ್ನು | ಮಾಡಿದೆನಂಮಾನುಗೆಲಿದೇ | ನಾ
ನುಮೆಚ್ಚಿದಬೇಡು | ವರವನೆಂದೆನೆಕೇಳವಾನರೇಂದ್ರ
ನುಪೇಳ್ದನಾಗಾ || ೪ || ರಾಮಾನುಗ್ರಹದಿಂವಾ | ಕ್ಷೇ
ಮಿಗಳೈನಾವು | ನೀಮನವಲಿವೂಯುದ್ಧದಲಿ | ಪ್ರೇಮಾ
ದಿಂಕೇಳದರಿಂದಾನಾನುಸುರುವೆ | ಯಿಾಮಹಾಪ್ರಶಸ್ತ
ಳಾದಿಗಳಾ ||೫|| ರಣವಿಮೂರ್ಛೆಯುನಾಂತುಪೆಣದಂತೆಮು
ಲಗಿಪುಯಿನಕುಲೇಶಾದಿಗಳರವಾ | ವಿನಯಾದಿಂಜೀವಿಸ
ಲನುವಾಗಿಪೋಪೆನು | ಘನವೇಗದಿಂದ್ರೋಣಗಿರಿಗೇ ||೬||
ಬರುವೆನಕಿವರಂಗದಿರವೇನು ಕೆಡದಂತೆಯಿರುನೀನೂಗಣ
ಸಹಿತಲ್ಲೀ | ಭರದಿಂದಾಲಿಂದ್ರಾದಿಸುರರೆಲ್ಲಜಯಿಸಿ | ನಾ
ತರುವೇಸಂಜೀವನವೀಗಾ || ||೭||

ಭಾಮಿನಿ || ಯೆಂದುನುಡಿಯನುಕೇಳುತಾ | ಶಿತಿಕಂಧ
ರನುನಸುನಗುತಪೇಳದ | ನಿಂದಿವರಕಾಂದಿರ ವೆನೀನವ್ರ
ಷಧವ | ತಹುದೆನಲೂ | ಮಂದಹ ಸದೊಳಾಗಪವನಜ |
ಸಿಂಧುಶಯನನಸ್ಮರಿಸಿಹ್ವಾನನು | ವಂದುಕ್ಷಣದಲಿದ್ರೋ
ಣಪರ್ವತ | ಕೇನನುಸುರುವೆನೂ || ||೧||

ಕ್ಲೇ ॥ ಕಾದಿರಲುವಾನರೇಂದ್ರನೋರ್ವನುಬಂದಾನಲ್ಲೀ
ಮುಂದಮತಿಯುತಾ । ನಿಂದತ್ರಿಪಥ್ಯಯ್ಗದಿ । ಕುಂದದೆಬಾ
ಲದಿರಿಯನುಕೇಳು ಮನೆಂದನುತಲ್ಲಿಯೆನಿಂದಿರುತ್ತಿರಲೂ
ಲಾಲೀಪ್ರದೀಗ ॥೧॥ ಕಂಡುಪೇಳಲುಪೋಗಾದಿರಲೂ ।
ನಾವೆಲ್ಲಾರುಮಯ್ಕೊಂಡು ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳನೂಬಿಡ
ಲೂ । ಪ್ರಂಡತನದೊಳವನುಡುವೃತಕಲುಗುಂಡುಮರ
ಗಳಿಂ । ದಿಂಡುಪರಿಮರ್ದಾಮಂಡಲದೊಳಗೆಪ್ರಚಂಡಗಲಿ
ದನೂ । ಲಾಲೀಪ್ರದೀಗ ॥ ೨ ॥ ಹೊಳವುತ್ತಲಿಹುದುವ
ಜಾಗ್ರದೇಹಾ । ಪರ್ವತದಂತೆಬೆಳದೀಹಸೀಕ್ಷ್ನಿಸಿದೀವಾಚೋ
ಹಾ । ಬಲವಂತನುಕಪಿಕುಲದಲಿಶೂರನು । ಕಳವಳಗೊ
ಳುತಿಪೆಗೆಲುವರಸಾಧ್ಯವು । ತಳುವದೆಸಿಮಾಬಲಿಮುಖನ
ಡೆಗೈದೇಸದೆಯುದ್ಧಕನಿಲಿಸದಳವೂ ॥ ॥೩॥

ವಾರ್ಧಿಕಷ್ಯ ॥ ಚರರನುಡಿಯನುಕೇಳಿ । ಸುರಪಾಲ
ಕೋಪದಿಂ । ಪರಿಪರಿಯುಸೇನಾಸಮೂಹಮಂಕಳುಹಲ್ಕೆ
ಧುರದಿಕ್ಷಣಮಾತ್ರಕ್ಕೆಮೂರ್ಛೆಗೊಳಿಸಲ್ಕದರ । ಪರಿಯ
ಕೇಳುತಲಿಂದ್ರನೂ । ಧರಿತರೋಷದಿ ಶಾಕಿನಿಯು । ಡಾ
ಕಿನಿಯುಸಹಿತ । ಧುರಪರಾಕ್ರಮಿಗಳರಿಕಳುಹಲವರೈತಂ
ದು । ಮರುತಜನಪರಿಯು । ನೀಕ್ಷಿಸುತತಂಮೊಳಗೇಮಾ
ತಾದರನ್ನೀಂಮೆಲ್ಲವೂ ॥ ॥೧॥

ರಾಗ-ನಾದನಾಮಕಿ ಯು ಆದಿತಾಳ.

ಈಕೀಶನಗೆಲಲಾರದೇ । ನೋತುನಾಕೇಶಗರುಹಾ
ಳುಮಾಜಾದೇ । ತಾಕಳುಹಿದನಮ್ಮನ್ನ್ಯಾತಾಕೇ । ಯಿಂ
ತಾಯಿಹಾಕಪಿಯೊಳಗೇರಾಗ್ರಹಕೇ ॥ ೧ ॥ ಮಂಗನಂತಿರು
ವಯಿಹಾವೀರಾನೂ । ರಣರಂಗದೊಳವನದಿಶೂರಾನೂ ।ತ

ಗನಿಂನೊಡನಾಗದೀಕಾನಾ ।ಗೆಲುವಂಗೆಬೇರಿಹುದುಸೆ ಪೇ
ಕ್ಷೇಕ್ಷಣಾ ॥೨॥ ಯುನುತವುಷ್ಟಿಯೊಳಾಗಕಾಕಿನೀ । ತ್ರಿ
ವಿವನಶಕ್ತಿಸ್ನುವನೆಂದುಡಾಕಿನೀ । ಕನಲಿಬ್ಯಾದೇವೃತ್ತ
ಬರಲಾಗಾ । ಕಂಡುವನಜಾಕ್ಷದೂತನೆಂದನುಜೇಗಾ ॥೩॥
ನೀಲಪಿಶಾಚರಂದದಿಬಂದೂ। ಕಾದಿಸಾವಿರಿವ್ಯರ್ಥನಂವೊ
ಡನಿಂದಾ । ಆವೀರನೊದೆಯಾಲುಮೂರ್ಛಿಸೀ । ಬಿದ್ದು
ಜೀವಿಸುತ್ತಂದಾರುಕೋಪಿಸೀ ॥ ೪ ॥ ವಾನಾರನಾಗೀನೀ
ಬೆದರಾದೇ । ಕಾದಿದಾನವಸ್ತ್ರಯುರಿವರಿಯಾದೇ ।ಪ್ರಾ
ಣವಕೊಡದಿರೆನುತಲಾಗಾ । ಸತ್ರಾಣದಿಪೂಡಯೇವಾ
ರುತಿಬೇಗಾ ॥೫॥ ಬಾಲಾದಿಸುತ್ತಿ ಒಡಿಯಲಂದೂ । ಬೀ
ಳುತ್ತೇಳುತೊಡುತಲೀರ್ದರವರೆಂದೂ । ತಾಳಕೋ
ಪನು ವಾರುತಸೂನೂ । ಸುರಪಾಲ ಸುಭಟರೊಡನೆಂ
ದಾನೂ ॥ ।೬।

ರಾಗ-ಭೈರವಿ ಆದಿತಾಳ.

ಸುರಭಟರಿರನಿಂವಾನೂ।ಕಂಡೀಗಳುವರಿತೋಷವಾ
ಯಿತ್ತಿನ್ನು । ಧುರದೊಳೀಕ್ಷಣಯುವುಪ್ರಕಟ್ಟಕೀರ್ತಿ
ಯು । ಮೆರಸುವೆನೋಡೆಂದಾನೂ ॥೧॥ ಕೇಳರೋಷದಿ
ಸುರರೂ । ಕಪಿಯುನಸ್ತ್ರಜಾಲಾದಿ ಮುಸುಕೀದಾರೂ
ಶೂಮುಸುಲ ಮುದ್ಗರಾದಿಗಳಿಂದ ಮರಾರೋಷದಿ ।
ಪೊಯ್ದ್ಯಾಲು ॥೨॥ ಬಳಿಕನಿಲಜನವರಾ।ಬಾಲದೊಳಂದು
ಕಳದುಪೊಡೆಯೆಸುರರಾ । ಬಲವುವುರಿಯೆಕೇಳವೇವೈ
ರಿತಂಕಗುತ್ತಿ। ಗುರುವಿನೊಳಂದನಾಗಾ ॥೩॥

ರಾಗ.

ಲಾಲಿಸುಗುರುವರನೇ । ವೇದಾಂತವಿಶಾಲಕೃಪಾಕರ

ನೇ । ಚಂದ್ರದ್ರೋಣನಗಿರಿಗೇ । ಕಾವಲಸಿಟ್ಟುಬಂದಿರ ಲೀವರೆಗೇ । ಛಂದದೊಳಿರುತಿರಲೂ।ಧುರಧೀರವಾನರೇಂ ದ್ರತಾನೈದೀಗಾಳೂ ॥ ೧ ॥ ಬಾಲವಸುತ್ತುತಲೀ । ಪರ್ವತವನ್ನು ಕೀಳುವಸಮಯದಲೀ।ತಾಳಿಕೋಪವಭಟರೂ। ಯುದ್ಧವಗೈದುಸೋಲುತ್ತ ಆಸಿವಿಷರೊ ॥ ೨ ॥ ಬಂದೆಂನೊಳರುಹಲಿಕೇ।ನಿರ್ಜರಸೇನಾವೃಂದಸೇನಾಕ್ಷಣಕೇ। ಕುಂವರೆಕಳುಹಿಸಲೂ ।ಯರಡುಭಾರಿಗುಕೊಂದಾಸುನಿಮಿಷರೊಳು ।೩। ಯಂದುದಕೇಳುತ್ತಲೀ । ಗುರುವರನುತಾನಂದತ್ರಿಶರುಷದಲೀ । ಇಂದ್ರನಸೀಕ್ಷಿಸುತಾ । ಪೇಳದನವನಂದುತಾನಸುನಗುತಾ ॥ ॥೪॥

ರಾಗ-ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ-ತ್ರಿಪುಡೆ.

ಸುರಪಕೇಳತವಶತ್ರುವಾಗಿಹ । ದುರುಳದಶಕಂಠಾದಿಗಳ। ಸಂಹ್ಮರಿಸಿರುವಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನಶರಣನೀತಾ॥೧॥ ಆರವನಿಪತಿತುರಗಮೇಧವ ।ತಾರಚಿಸುತಶ್ವವನುಬಿಟ್ಟರೆ । ವೀರಮಣಿಯತ್ತಜನುಕಟ್ಟಲುಶೂರತನದಿ ॥೨॥ ರಾಮನನುಜಾದಿಗಳರಣದಲಿ ಸೋಮಶೇಖರನೆಲಿದಿರಲು ನಿಸ್ಸೀಮಮಾರುತಿಬಂದಿಹನು ।ಸುತ್ರಾಮಕೇಳ್ಯೆ ॥ ೩ ॥ ನೂರುವಸತ್ಸರಕಾದಲಾ।ಕಪಿವೀರಸೋಲನುಹರನಗೆಲಿದಿಹ । ಚಾರುಸಂಜೀವನವನಿತ್ತು ಪಚಾರದಿಂದಾ ॥೪॥

ಭಾಮಿನಿ। ಗುರುವಚನವಾಕ್ಯವನುಕೇಳುತ ।ಸುರಪನುಸುರಿದನೀಗಳಾನಾ । ಮರುತಜನಯೆಡೆಗೆಂತುಪ್ರೀಗುಲಿ । ಕೋಪವಿಂದಿಹನೂ ॥ ಸುರತುಲದಜೀವನಪ್ರಮತ್ತು । ಪರಮಸಂಜೀವನವನೀವಡೆ ।ಕರುಣದಿಂನೀವೆಂವೆಡನೆ । ಬಹುದೀಗಳೆಂದೆನಲೂ ॥ ॥೧॥

ರಾಗ ಸವಾಯಿ.

ಸುರಪಾಲಕಸಹಿತೈದಿದನಾಗಳು । ಮರುತಜನೆಡೆಗೆ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯು । ಚರಣವೆರಗೆಸುರೇಶ್ವರವೆನ್ನಿಸೀ ಹರುಷದೊಳಿರುತಿರೆ ಮಾರುತಿಯು ॥ ॥೧॥

ರಾಗ—ಸಾಂಗತ್ಯಾ

ಅನಿಲಜನೆಡನೆಬೃಹಸ್ಪತಿಯುಸುರೀಂದ್ರಾ । ಅನಿಮಿಷಾಧಿಪಅಜ್ಞಾನದಲಿ । ಘನಪರಾಕ್ರಮಿನಿಂನಾ। ಸತ್ವವನರಿಯಾದೆ ಕನಲೀಸಿದುದಕ್ಷಮಿಸುವದು ॥ ೧ ॥ ಯೆಂದು ಪಚರಿಸಿದವೃಷಧವಿತ್ತು ಕಳುಹಲಾನಂದಾದಿಮಾರುತಿಯಾಗಾ । ಸಿಂಧುನನತ್ತರಿಸುತಲಭ್ರಮಾರ್ಗದಿ ।ಬಂದಾನು ಸೇನೆಯಿದ್ದೆಡೆಗೇ ॥ ॥೨॥

ದ್ವಿಪದೇ। ಮಡಿದಿರುವಪುಷ್ಕಳನಶಿರವಪವನಜನು। ಸತಗರದಿಕಂಧರಕೆಸಂಧಿಸುತತಾನನ ॥ ೧ ॥ ರಾಮಚಂದ್ರನೊಳುಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿರಲೆನಗೇ । ಯೀಮಹಾಪುಷ್ಕಳನುಜೀವಿಸುವಲ್ಲೀಗೆ ॥ ೨ ॥ ಯನುತವೃಷಧನೀಯಲೆದ್ದುಪುಷ್ಕಳನು। ಕ್ಷಣವಿಜಯಸುವೆನೆಂದವೀರಭದ್ರನನು ॥ ೩ ॥ ಶತ್ರುಘ್ನನೆಡೆಗೈದಿಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರದಲೀ । ಸತ್ಯವಿರೆತಸ್ಮಲಿವನೀಗಜೀವಿಸಲೀ ॥೪॥ ಯೆಂದುಸಂಜೀವನಿಯನಿಡೆಶತ್ರುಹನು । ಸಿಂದುಶಿವನೆತ್ತಲೈದಿದನೆನುತಲವನು ॥ ೫ ॥ ಕಂಡುಸಂತೋಷದಲಿತಗದುಬಿಗಿಯಪ್ಪಿ । ಯಿಂದುನಂಮಧ್ವರವಕಾಯ್ದನೆನುತಪ್ಪೀ॥೬॥ ಬಿದ್ದವವರಲ್ಲನೆಬ್ಬಿಶಿಯೆಹನುಮಂತಾ । ಧೂರ್ಜಟಿಯುಕರದಿತ್ತಬಲಸಹಿತಲತ್ತ ॥೭॥ ಉಭಯಬಲನೇಲ್ಲರೇಳ

ಲ್ಕೆಸಂತಸದೀ । ಪದಿದವ್ರನಿಸ್ಸಾಳೆಕಹ । ಳಗಳುಮೊ
ದದೀ । ॥೮॥

ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ॥ ರಣದಿಮೂರ್ಛೆಸಿದವರನೆಲ್ಲರಂಜೇವಿಸ
ಲು । ಅನಿತರೊಳುತ್ತಂದುತ್ತಮ್ಯಕಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳಬಿಡಿದು।
ಮಣಿರಥವನೇರಿಸ್ಪಷ್ಟವೀರಭದ್ರನೆಂಬೆ । ಮಾರುತಿ
ಯನಂದಿಯೊಡನೇ । ಘನಪರಾಕ್ರಮದಿಂದವೀರಮಣಿ
ಯೊಡನೆಶತ್ರುಘ್ನ ವಿಭಿಸಿದು । ಜೇಂಗೈಯುಲ್ಕೆಅಸ್ತ್ರ
ಮಂಬಿಡಲಾಗ ವೀರಮಣಿವಾರುಣಾಸ್ತ್ರದೊಳದರಪರಿಹ
ರಿಸುತ್ತಿರಲಾಗಳೂ ॥ ॥೧॥

ರಾಗ—ಶಂಕರಾಭರಣ—ಮಟ್ಟತಾಳ.

ವಾರುಣಾಸ್ತ್ರಹತ್ತಿಗೆಬಲತುಷಾರದಿಂನಜೆವರಲಾಗ ।
ಮಾರುತಾಸ್ತ್ರವೆಸದನಾಗವೀರಶತ್ರುಘ್ನ । ಗಾರುಗೊಡಿ
ಸುತ್ತಿರಲಿತಾಗವೀರಮಣಿಯುಪರ್ವತಾಸ್ತ್ರ । ವಾರುಣಾ
ಸ್ತ್ರದೊಳಗೆಬಿಡಲುಭೂಕಂಪದೀ ॥೧॥ ಕಾಣುತಾಗ
ಲಸದಕಾಲಿಬಾಣಗಳನುಶತ್ರುಘ್ನ । ಮಾ ದಿಗಗಿ
ರಿಗಳೆಲ್ಲಚಧಣವಾಗೇ ॥ ಅನರೇಂದ್ರಕೋಪದಿಂದ್ವಿ
ನುಕಾಚಜಗಂದುಬ್ರಹ್ಮ । ಸಾಣೆಯಲಿ ಸಿಂದಲಟ್ಟನೆ ಸ
ನೆದನೂ ॥೨॥ ಬಳಿಕಮೋಹನಾಸ್ತ್ರದಿಂದಹಲ ನೇ
ತ್ರನನುಜನೆಸಯು । ಯಿಳೆಯಮೇಲೆಲ್ಲಮೂರ್ಛೆಯೊಳ
ಗೇಳಲೂ ॥ ದನುಜೆಸ್ಪಷ್ಟಳಿಭಟರು । ಧುರದವೈ
ರಿಬಲವನೆಲ್ಲಗಣನೆಯಿಲ್ಲದಂತೆಸವರ್ದವರೆಘುವೀರರೂ॥೩॥
ಕಂಡಗಣರುವುಸುತ್ತಲಾಗ । ಗಂಡುಗಲಿಯುಘನು
ಮನವರ । ತಂಡವೆಲ್ಲಬಾಲದಿಂದದಿಂಡುಗೆಡೆಯಲೂ । ಚಂ
ಡಾಹಿನ-ಭಕ್ತರೆಲ್ಲ । ಬಂದುಸೋತರೆಂಬುದರಿದು ।ಬಂ

ದುಶಾರ್ಸನುರಿಯೆಬಲವ | ಕಂಡುಶತ್ರುಹಾ || ೪ || ಧೀ
ರರೀರ್ವರಾಗರಣದಿ |ಘೋರಯುದ್ಧವೆಸಗುತಿರಲು |ಮಾ
ರಹರನುಶಿವತ್ರಿಯೊಳಂದುವೀರಶತ್ರುಹಾ|| ಗಾರುಗೆಡುತವ
ನದೊಳಂದುವೆಣ್ಣನಸ್ಮರಿಸುತ್ತಿರಲು | ಭೂರಿಕರು
ಣದಿಂದಬಂದವಪಾರವೆಹಿಮನೂ || ||೫||

ಭಾಮಿನಿ || ಪರಮಪಾವನಮೂರ್ತಿರಾಮನಚರಣಕ
ಮಲಕೆಮಣಿದುಶತ್ರುಹ | ಸಿರಲುಮಾರುತಿಬಂದುನಮಿ
ಸಿದರಾಘವನಪದಕೇ | ಹರನುರಾಮನಬರವಕಾಣುತ |
ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಿತಂದಡಿಗೆರಗುತ್ತಿನೆ | ಕರಕಮಲದಿಂದೆತ್ತಿಮನ್ನಿ
ಸಿಸಲೀಶನಿಂತೆಂದಾ || ||೧||

ರಾಗ-ಮಾರವಿ-ಏಕತಾಳ.

ಲಾಲಿಪುದೆನ್ನಬಿನ್ನಪವಶ್ರೀನಾಥಾ |ಪಾಲಿಸಬೇಕುದು
ರ್ಗುಣವಾಪತ್ಖ್ಯಾತಾ | ಮೂಲವೇಕತ್ವವಾಗಿರಲಿಕಾದಿ
ಯಲೀ | ಮೇಲೆತ್ರೈಮೂರ್ತಿಗಳಾದೆವಂದಿನಲೀ ||೧||
ಸೃಷ್ಟಿಯುತ್ಪನ್ನಕೋಸುಗಬ್ರಹ್ಮನೆನಿಸಿ | ಶಿಷ್ಟರ
ಕ್ಷಣೆಗಾಗಿನೀನವತರಿಸೀ | ಶಿಟ್ಟನಿಂದುಗ್ರರೂಪದಿನಾಶಾ
ಗೈವಾ | ಸಿಷ್ಟೂರಕಾರ್ಯಕಾನಾದೇನುದೇವಾ||ತವಚರ
ಣದಿಜನಿಸಿಪಾರ್ಜಾನ್ನವಿಯಾ | ತವಕದಿಶಿರದೊಳಾಂ
ತುದನೂನೀನ್ನರಿಯಾ | ಅವನಿಪವೀರಮಣಿಯುಉಜ್ಜಿಸಿ
ಯಲೀ | ವಿವಿಧಾಭಕ್ತಿಯೊಳೂತಾಪೋಚ್ಚಾರಣೆಯಲೀ
||೨|| ಪಲಿಸುತ್ತಕಲ್ಪದ್ವಪ್ರಮಥಗಣಸಹಿತಾ | ನಲವಿಂದ
ಲೀಪುರದೊಳಗಿಹುದೆನುತಾ | ಯಿಳಯುಮಾಕೇಗಿತ್ತಭಾ
ಪಗೆಂದನೂ| ವ್ರಳಯಾಲೀತೆರನಾದ ದೇನೆಂಜೀನೀನೂ
||೪|| ರಾಮಾನದರುಶನವಾಗುವಾತನಕಾಪ್ರೇಮದಿಂತವ

ಮಂದಿರದೊಳಿರ್ಪೆ ಬಳಿಕಾ ಸೀತೆನಬಂದಂತಿರುವದೇ
ನುತವಗೆ। ಸಾಮುನ್ನ ವರವಿತ್ತುದಾಯುತ್ತು ಯಿವರಗೆ॥೫
ಭಾಮಿನಿ ॥ ಇತ್ತ ಭಾಷೆಗೆ ಸಲಿಸಲೋಸುಗ । ಪೃಥ್ವಿಪ
ನರಕ್ಷಣೆಯುದ್ಧದಿ । ಶತ್ರುಘ್ನಾದಿಗಳೊಡನೆಸೆಣಸಿದಹ
ವಿಸಬೇಕೆನಲು। ಚಿತ್ತದಲಿ ಪರಿತೋಷಗೊಳುತ । ರಘುಸು
ತ್ತಮನು ನಗೆನಗೆ ಭೇದಗಳತ್ತಣದು । ಸದ ಭಕ್ತರನು
ಪಾಲಿಪೆನುತಾನೆಂದ ॥ ॥೧॥

ರಾಗ—ಮಾರವಿ—ತ್ರಿಪುಟೆ.

ವೀರಮಣಿ ಮುಖ್ಯರನು ಬಳಿಕ । ಮಾರಹರನೆಬ್ಬಿ
ಸುತ ಕರತಂದಾರಘುತ್ತಮನೊಡನೆ ಪೇಳಿದ । ಭೂರಿಕ
ರುಣದೊಳಾಗಳು ॥೧॥ ತವಕರುಣದಿಂ ದೇವರೆಗೆನ್ನ। ಸಿ
ವರಕಾದಿ ಸೀಗಳೀತನು । ಅವನಿ ಧನ ಕನಕಾದಿವಸ್ತು
ವ । ತವಚರಣಕೊಪ್ಪಿಸುವನು ॥೨॥ ಯನಲು ಕೇಳು
ತವೀರಮಣಿಯ । ಜನಪ ರಾಮನ ಪದಕೆ ಮಣಿಯಲು ಘನ
ತರದ ಸಂತಸದೊಳಾತನ । ವಿನಯದಿಂ ಮನ್ನಿಸಿದನು ॥೩॥
ಬಳಿಕ ತುರಗವಲಂಕರಿಸುತ । ಜಲಜಲೋಚನನದಿ
ಯೊಳೊಪ್ಪಿಸೆ । ನಲಿವಿನಿಂದಲಿ ವೀರಮಣಿ । ಬೆಂಬಲಕನು
ತಪುರವಂಟನು ॥೪॥ ರಾಮನಂತರ್ಧಾನವಾಗಲು । ಸೋ
ಮಶೇಖರ ಪುರಕೆ ಪೋಗಲು । ಭೀಮವಿಕ್ರಮ ವೀರಮಣಿ
ಗಹ । ಪ್ರೇಮದಿಂದಿರಲಿತ್ತಲು ॥ ॥೫॥

ವಾರ್ಧಕ್ಯ ॥ ವರಮಹಾಬಲಸಹಿತ ಶತ್ರುಘ್ನನಾಯಾ
ಗ । ತುರಗದೊಡನೈದಲ್ಕೆ ಕುಂಡಲಾಪುರದೊಳಗಧರಣಿ
ಪಾಲಕ ಸುನಶ್ವಮಂ ಕಟ್ಟಿ ಪುಷ್ಕಳ ಮುಖ್ಯರನು ಬಂಧಿಸಿ।
ಭರದಿಕೊಂಡೈದು ಪ್ರತಿಪುರನು ನೃಪತಿ ರಾಜಮಂದಿರಕಾಗ

ಕೆಪೋಗಿ । ಅವಭೃತಸ್ನಾನವಂ । ಗೈವ್ರತತಿಸುಭ್ರಮ
ಗೊಳಗೂ।ಪರಿಪರಿಯನಾನಾಸ್ವಾದ್ಯ ಘೋಷದೊಳುವಂ
ದಿರಕೈದಿಯಜ್ಞವಂ ಪೂರೈಸಿಸತಿಲಿಹಿಂತಹರಿಯುರತ್ನಾ
ಸನದೊಳೊಪ್ಪಿರಲುಸತಿರಾರತಿಯತ್ತಿ ಪಾಡುತಿಹರೂ ॥

ಡವಳಾರ_ರಾಗ.

ಮಂಗಳಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರಾಗೇ ।ಚಲ್ವಅಂಗಜಪಿತನಿ
ಗಾರತಿಯೆತ್ತಿರೇ । ಮಂಗಳಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರಾಗೇ।ಪಲ್ಲ॥
ದುರುಳದೈತ್ಯರಬಾಧೆಗಿರಲಾರೆವೆನುತಾಲೆ। ಧರಣಿದೇವಿ
ಯಂಕಮಲಜಗುಸುರೇ । ಸುರಪಾಲಾದ್ಯರುಬಂದುದೊ
ರೆಯಿಡಸಾಕೇತಪುರದೊಳಗುದಿಸಿದರಘುರಾಮಗೇ ।ಮಂ
ಗಳ ॥೧। ತಾವಾಸದೈತ್ಯರುಪೋವಾವಕೆಡಿಸೆ ವಿಶ್ವಾ
ಮಿತ್ರನೊಡನೆಲಕ್ಷ್ಮಣಸಹಿತಾ । ಪ್ರೇಮಾದೆನೆಳ್ಳದಿಸು
ಬಾಹುಮುಖ್ಯರನು । ನಿರ್ನಾಮವಗೈದಶ್ರೀರಾಮನಿ
ಗೇ । ಮಂಗಳಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರಾಗೆ ॥ ೨ ॥ ಧರಣಿಸಂ
ಜಾತೆಯವಲಿಸುತ್ತ ಕೋಸಲಪುರದಿಂದ । ಸೀತೆಲಕ್ಷ್ಮಣ
ಸಹಿತಾ । ವರಪಂಚವಟಿಗೈದಿಖರದೂಷಣಾದ್ಯರಶಿರವನ
ರಿದಪುರುಷೋತ್ತಮಾಗೆ । ಮಂಗಳ ॥ ೩ ॥ ಶಶಿಮುಖಿ
ಸೀತೆಯದಶಕಂಠನೆಯ್ದಲು । ವ್ಯಸನದಿಸೇತುವನು
ತ್ತರಿಸೀ । ಅಸುರರಕೊಂದುಸಂತಸದಿಸೀತೆಯತಂದ ।ಬಿ
ಸಜಲೋಚನಿಗಾರತಿಯತ್ತಿರೇ। ಮಂಗಳ ।೪॥ ಕರ್ತಾ
ರವಾಸಗೆರಕ್ಷಸಾಂತಕಸೀಗೆ ಭಕ್ತವತ್ಸಲತಪೋರಾಮನಿ
ಗೇ । ಮುಕ್ತಿದಾಯಕನೀಗೆಸೀತೆಗೆಸಹಿತಲಾ । ತಕ್ಕಸ
ಕುಚೆಯರಾರತಿಯೆತ್ತಿರೇ । ಮಂಗಳಶ್ರೀರಾಮಚಂ
ದ್ರಾಗೇ ॥ ।೫॥

ಭಾಮಿನಿ॥ಬಳಿಕರಾಘವಬಂಧುಬಾಂಧವರೊಲವಿನರಿತ್ರುಡುಗರೆಯುನಿತ್ತು । ಚಲುವಷಡ್ರಸಭೋಜನದಿಸತ್ಕರಿಸಿವಿನಯದಲೀ ॥ ನಲವಿನಿಂಸರ್ವರನುಮಂನಿಸಿಸೀಯಿಳಯುಪಾಲರುಸಹಿತನೇಷುವ । ಗೊಳುತಸ್ಮ್ರತಮ್ಯಾಲಯುಕ್ಯೈತಂದರೊಲವಿನಲೀ ॥ ೧ ॥ ಜನಪರಾಘವನಂದುತಂನಯು । ವನಿತೆಸುತಸಹಜಾತರುಗಳಿಂ । ವಿನಯದಿಂಸಾಕೇತಪುರವರೊಳುತಿರುತಿರ್ದರ್ ॥ ಘನಚರಿತ್ರಶೇಷನುಸುಂದ । ಮುನಿಪರಾತ್ಸ್ಯಾಯಾದಿರುಷಿಗಳ । ಗಿರದಿವೇಳ್ದಕಥೆಯು । ಸಾಂಗೋಪಾಂಗದಿಂದೊಲಿದೂ॥೨॥ ಅಮಹಾಮುನಿವರರಿಗಿಂತಾ ।ರಾಮಚಾರಿತ್ರವನನುಸುರಿದ । ರಾಮಣೀಯಕವೆನಲುರಚಿಸಿದಯಕ್ಷಗಾನದಲೀ ॥ ಭೂಮಿಯೊಳಗಿದಹೇಳಕೇಳ್ದರಾಮಹಾತ್ಮರಿಗೊಲಿದು । ಶ್ರೀರಘುರಾಮಸಹವೆಂದು । ಶೇಷನುಮುನಿಗಳಿಂಗುಸುರ್ದರ್ ॥ ॥೩॥

ಕಂದ ॥ ಇಂತೀಕಥೆಯಂಭಕ್ತಿಯುಳಿ । ಹೇಳಿ
ಕೇಳುವರ್ಗೆಂ । ಸೀತಾಕಾಂತಂಪಾ
ಲಿಪ । ನಿಜಪರಸೌಖ್ಯಹರೀ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ ೨ಕ್ಕೆ ಪದ ೫೯೧ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಂ,

ಯಕ್ಷಗಾನ ರಾಮಾಶ್ವಮೇಧ ಯಾಗವು,

ಸ ಮಾ ಪ್ತ ಮಾ ದು ದು .

3753

6.8.31

18.2.31

16.4.31

Superfine

4.05

ಶ್ವರ್ಯ ಗಾಂಭೀರ್ಯ ಧೈ ಯು
ಥಿ, ದಾನ ಕ್ಷಾತ್ರವಂತನಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರ
ಳ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿಯೂ, ಉಪಸಂಹಾ
ನಾಗಿಯೂ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಸಾಧ್ಯ
ರಕ್ಷಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿಯೂ, ರೂ
ನಯುಕ್ತನಾಗಿಯೂ, ಸರ್ವಲಕ್ಷಣ ಸಂಪನ್ನನಾ
ರ್ದನು. ಆ ದಾಶಾರ್ಹರಾಯನು ಸೌಂದರ್ಯ ಸದಾ
ಸ್ಥಣಂಗಳುಳ್ಳ ಕಳಾವತಿಯೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ ಕಾಶೀರಾಯನ
ಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಿ ತನ್ನ ಮ ಆ
ಕೇಳಿ ಗೃಹದೊಳು ಪ್ರಸತ್ರ ದವ
ಕಳಾವತಿಯಂ ಬ ಯು
ಯಿಂದ ಬಹ ಳಿ
ಸದೆ ಸವಿಾ
ರಾಕೆಯಂ ಬೆ ದಿಂದ